ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ វិស័យជលផលឆ្នាំ ២០១០-២០១៩

ជលផលសម្រាប់អនាគត

វគ្គ ១

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

រដ្ឋបាលជលផល

បុព្វកថា

ស្រូវនិងត្រីគឺជាអាហារប្រចាំថ្ងៃយ៉ាងសំខាន់របស់ប្រជាជនកម្ពុជាតាំងពីដើមរៀងមកហើយត្រីមានសារៈសំខាន់ចំពោះប្រជាជនកម្ពុជាមិនអាចពិពណ៌នា និងកាត់ថ្លៃបានឡើយ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ត្រីផ្តល់នូវសារជាតប្រូតេអ៊ីនប្រមាណជាង ៨០% នៃប្រូតេអ៊ីនសាច់ ដែលប្រជាជនកម្ពុជាបរិភោគ។ ឆ្លងកាត់ស្ថានភាពដ៏លំបាកក្នុងរយៈពេល ៣០ ឆ្នាំកន្លងមកនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្រោមការដឹកនាំដ៏ឈ្លាសវៃរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានខិតខំពុះពារគ្រប់ឧបសគ្គ និងមិនចេះនឿយហត់ក្នុងការជំរុញឱ្យវិស័យជលផលមានការរីកចម្រើន ដើម្បីធានាបាននូវផលត្រីគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបបរិភោគ។ រដ្ឋបាលជលផល ដែលជាសេនាធិការរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានកាតព្វកិច្ចយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តឱ្យសម្រេចបាននូវគោលដៅដ៏ថ្លៃថ្លានេះ។

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ស្តីពីគោលនយោបាយវិស័យជលផលជាតិ ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ ទទួលស្គាល់ថា វិស័យជលផលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន និងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ ការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផលចំពោះគោលដៅនៃការការពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវចម្រុះ ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម អភិបាលកិច្ចល្អ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ គឺជាផ្នែកមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ហើយគោលដៅទាំងនេះនៅតែមានតម្លៃនៅពេលបច្ចុប្បន្ន។ សេចក្តីថ្លែងការណ៍គោលនយោបាយនេះ ក៏បានដាក់ចេញនូវទស្សនវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់វិស័យជលផលថាៈ

"គ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីរួមចំណែកធានាសន្តិសុខស្បៀង លើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ការរីកចម្រើននៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ"

ផ្តើមចេញពីគោលនយោបាយ និងទស្សនវិស័យនេះ វិស័យជលផលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ស្តីពីជលផល ដែលព្រះមហាក្សត្របានឡាយព្រះហត្ថលេខាដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦។ ច្បាប់នេះមានទិសដៅធានាការគ្រប់គ្រងវិស័យ និងធនធានជលផល ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម ការគ្រប់គ្រងផលិតកម្ម ការកែច្នៃផលនេសាទ និងការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប។ លើសពីនេះទៀត ច្បាប់ស្តីពីជលផលត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងបរិស្ថាន ដែល

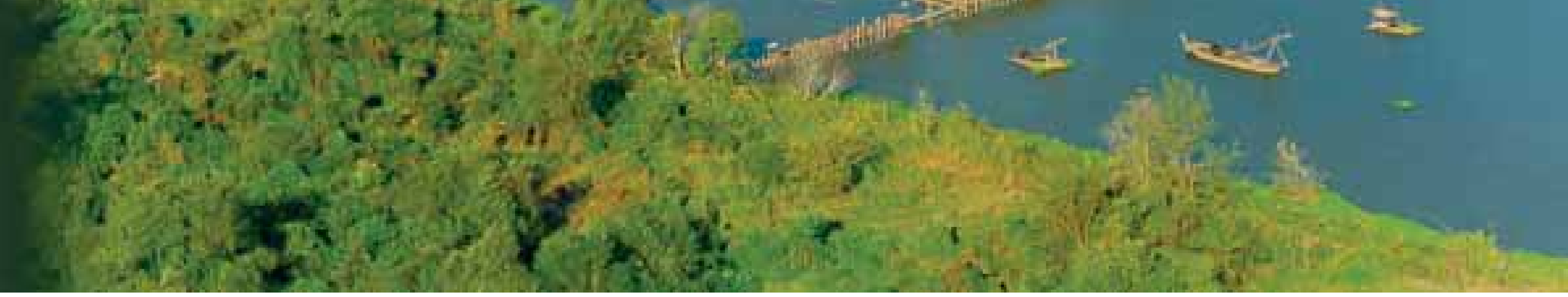

រួមទាំងការធានានូវការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការអភិរក្សជីវចម្រុះ និងថែរក្សានូវមរតកវប្បធម៌ធម្មជាតិ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ កំណែទម្រង់ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្រោមច្បាប់ស្តីពីជលផល បានផ្តល់នូវប្រយោជន៍យ៉ាងធំធេងដល់ប្រជាជនកម្ពុជា។

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះបង្ហាញពីឆន្ទៈ និងបំណងប្រាថ្នារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលចង់ឃើញវិស័យជលផល នៅតែបន្តមានការអភិវឌ្ឍនៅក្នុងពេលអនាគត ហើយប្រាថ្នាចង់ឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ពីវិស័យជលផលជារៀងរហូត។ ផ្អែកតាមអនុសាសន៍ដ៏ថ្លៃថ្លារបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** ជាពិសេសដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅទាំងនេះ យើងត្រូវអនុវត្តឱ្យបានសម្រេចនូវកិច្ចការសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចខាងក្រោមៈ

- រៀបចំបង្កើតស្រះជម្រកត្រីសហគមន៍ឱ្យមាននៅគ្រប់ឃុំ និងគ្រប់សហគមន៍ ដើម្បីធ្វើឱ្យផលស្តុកត្រីសម្បូរពាសពេញនៅតាមវាលស្រែនៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា
- បង្កើនផលិតកម្មវារីវប្បកម្ម ហើយធានាថា យើងអាចជៀសផុតពីហានិភ័យ ដែលបណ្តាលមកពីជំងឺ និងភាពកខ្វក់ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីជលផល និងបង្ការបាននូវការរួចចេញនៃប្រភេទត្រីក្រៅស្រុកចូលក្នុងធម្មជាតិ
- កាត់បន្ថយនូវភាពងាយរងគ្រោះ ដែលបណ្តាលមកពីការគំរាមកំហែងកំពុងកើតមានបច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជានៅថ្ងៃអនាគត មកលើធនធានទឹក ដែលជាធនធានសំខាន់សម្រាប់វិស័យជលផល រួមទាំងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុផងដែរ។ យើងត្រូវធ្វើការងារនេះតាមរយៈមធ្យោបាយការពាររួមគ្នា និងបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលនៃអាកាសធាតុ
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាព និងសុវត្ថិភាពនៃផលផលិតផលជលផលតាមកម្រិតស្តង់ដារមួយ ដើម្បីជំរុញការនាំចេញទៅកាន់ទីផ្សារពិភពលោកឱ្យបានច្រើន និងទទួលបានផលចំណេញខ្ពស់
- ធានាឱ្យបាននូវការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផល ចំពោះអាហារូបត្ថម្ភ ការទ្រទ្រង់ជីវភាពរស់នៅ និងការលូតលាស់ ដែលជាប្រយោជន៍សម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប ជាពិសេសអ្នកក្រីក្រនៅតំបន់ជនបទ
- ចាត់វិធានការអនុវត្តចាប់ពីពេលនេះតទៅ ដើម្បីធានាឲ្យបាននូវផលប្រយោជន៍ដ៏ធំធេងរបស់វិស័យជលផល នៅតែមានបន្តសម្រាប់កូនចៅយើងពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយតរៀងទៅ។

ជារួមក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ បានបង្កើតជារចនាសម្ព័ន្ធមួយ ដែលអាចជួយឱ្យសម្រេចបាននូវអ្វីដែលបានលើកឡើងដូចខាងលើ។ ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ អាចជួយឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចបាននូវទស្សនវិស័យរបស់ខ្លួនក្នុងពេលអនាគត ដែលប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបនឹងទទួលផលប្រយោជន៍ពីធនធានជលផលដ៏មានតម្លៃនេះ សម្រាប់ជីវភាពរស់នៅរបស់ខ្លួន។ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងវិស័យជលផលទាំងអស់ សូមចូលរួមចំណែកបំពេញភារកិច្ចយ៉ាងសកម្ម និងខ្លាំងក្លា ដើម្បីអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះឱ្យបានជោគជ័យ។

រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី...២១...ខែ...មីនា...ឆ្នាំ ២០១១

រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ចាន់ សារុន

មាតិកាអត្ថបទ

បុព្វកថា

១. **សេចក្តីផ្តើម** ១

២. **វិស័យជលផលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា** ២

៣. **សក្តានុពល និងបញ្ហាប្រឈមនៃវិស័យជលផលនៅកម្ពុជា** ៤

៣.១ ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ កាលានុវត្តភាព និងការគំរាមកំហែង ៤

៣.២ បញ្ហាពីខាងក្រៅ ៥

៤. អភិក្រមជាយុទ្ធសាស្ត្រ ៧

៤.១ ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ ៧

៤.២ ទស្សនវិស័យ ៨

៤.៣ សសរស្តម្ភនៃការអភិវឌ្ឍ ៩

៤.៤ គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ៩

៤.៥ គោលការណ៍ និងតម្លៃ ១១

៥. ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ១៣

៥.១ បញ្ហារួម ១៣

៥.២ នេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រ ១៥

៥.៣ វារីវប្បកម្ម ១៦

៥.៤ ការកែច្នៃ និងពាណិជ្ជកម្ម ១៦

៥.៥ ការធ្វើនិយតកម្ម និងសេវាកម្ម ១៧

៥.៦ ផែនការ និងការចាត់អាទិភាព ១៨

៦. ធនធាន ២១

៦.១ សមត្ថភាពមន្ត្រី ២១

៦.២ ថវិកា និងមូលនិធិ ២២

៦.៣ យន្តការផ្តល់មូលនិធិ ២៣

ឧបសម្ព័ន្ធ១ : សូចនាករ និងចំណុចដៅសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០-២០១៩ ..... ២៦

ឧបសម្ព័ន្ធ២ : សារតារនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ៣៧

ឧបសម្ព័ន្ធ៣ : លក្ខខណ្ឌយោងសម្រាប់ការអនុវត្តផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល និងការសម្របសម្រួល ៣៩

ឧបសម្ព័ន្ធ៤ : ការទំនាក់ទំនងរវាងវិស័យជលផលជាមួយនឹងវិស័យផ្សេងទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងសង្គម ៤៤

ឧបសម្ព័ន្ធ៥ : យុទ្ធសាស្ត្របន្ថែមសម្រាប់វិស័យជលផលកម្ពុជាសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០ ..... ៤៥

ឧបសម្ព័ន្ធ៦ : ថវិកាប៉ាន់ប្រមាណ ៤៩

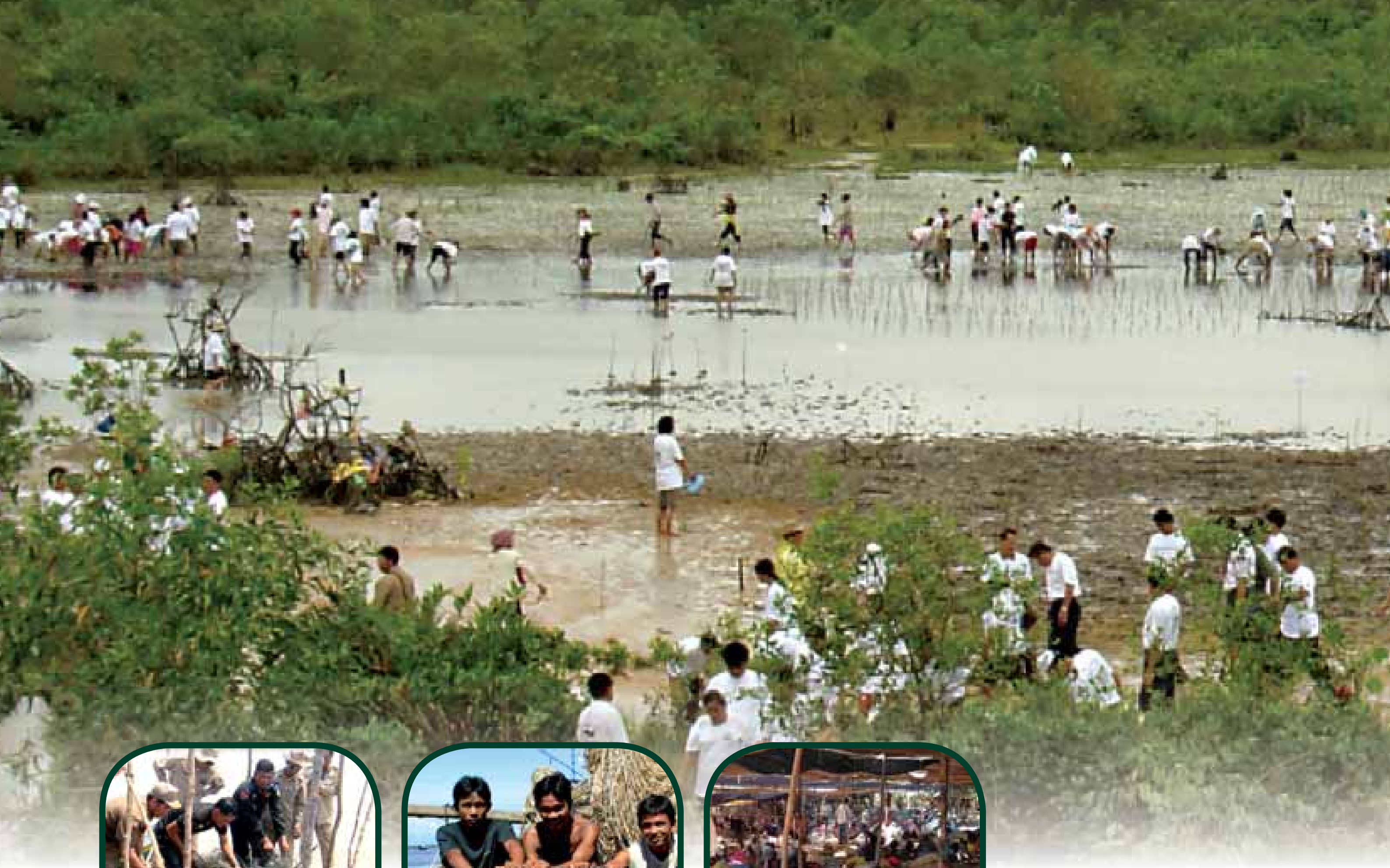

១

សេចក្តីផ្តើម

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ដាក់ចេញនូវទស្សនវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចំពោះអនាគតនៃវិស័យជលផលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងពិពណ៌នាអំពីគោលដៅដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្នុងការអនុវត្តនូវផែនការនេះ។ គោលបំណងនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ គឺគាំទ្រដល់ការសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍសហស្សវត្សរបស់ប្រទេសកម្ពុជា និងការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីជលផលដែលជាប្រយោជន៍សម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប។

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ពិពណ៌នាអំពីបរិបទជាយុទ្ធសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយ បញ្ហាប្រឈម និងកាលានុវត្តភាពនៅក្នុងវិស័យជលផល ហើយបានដាក់ចេញនូវអាទិភាពជាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល ព្រមទាំងបានកំណត់នូវចំណុចដៅនានាប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ មានគោលបំណងផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលបំពេញការងារនៅក្នុងវិស័យជលផល និងគាំទ្រដល់ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ ជាពិសេសផែនការសកម្មភាពរបស់រដ្ឋបាលជលផល។

ឯកសារនៅក្នុងផ្នែកទី២ ដែលមានចំណងជើងថា "ឯកសារសាវតារអំពីវិស័យជលផល " គឺបានពិពណ៌នាលម្អិត ព្រមទាំងបានវិភាគ និងពន្យល់បញ្ជាក់អំពីហេតុផលនៃដំណើរការរៀបចំក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។

២

វិស័យជលផលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

តំបន់ដីសើមលិចទឹកសរុបទាំងតាមរដូវកាល និងជាអចិន្ត្រៃយ៍ គឺគ្របដណ្តប់ប្រមាណជាង ៣០% នៃផ្ទៃប្រទេសកម្ពុជា។ ផ្អែកតាមលក្ខណៈសម្បត្តិនេះ ធ្វើឱ្យកម្ពុជាជាប្រទេសមួយក្នុងចំណោមប្រទេសដែលមានវិសាលភាពជលផលទឹកសាបធំបំផុត និងមានជីវចម្រុះសម្បូរបែបនៅក្នុងពិភពលោក ក្នុងនោះមានតែប្រទេសចិន ឥណ្ឌា និងបង់ក្លាដែសប៉ុណ្ណោះ ដែលមានវិសាលភាពវិស័យជលផលទឹកសាបធំជាងប្រទេសកម្ពុជា។

តាំងពីយូរអង្វែងរៀងមក វិស័យជលផលបានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ការងារ ការបង្កើនជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនក្រីក្រ ផ្តល់នូវសន្តិសុខស្បៀង និងរួមចំណែកដល់កំណើននៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប ហើយធ្វើឱ្យមានលំនឹងដោយការដោះដូររូបិយប័ណ្ណបរទេស។ វិស័យជលផលផ្តល់នូវការងារដល់ប្រជាជនកម្ពុជាប្រមាណ ៦ លាននាក់ រួមទាំងអ្នកដែលធ្វើនេសាទពេញម៉ោង មិនពេញម៉ោង និងតាមរដូវកាល។ វិស័យជលផលបានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់សន្តិសុខស្បៀង ផ្តល់នូវសារជាតិប្រូតេអ៊ីនប្រមាណជាង ៨០% នៃប្រូតេអ៊ីនសាច់នៅក្នុងរបបអាហារដែលបានប៉ាន់ស្មាននូវកម្រិតថ្នាក់ជាតិ ហើយជាប្រភពដ៏សំខាន់នៃជីវជាតិ និងអាហារូបត្ថម្ភចាំបាច់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវិត និងសុខភាពរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប។

លើសពីនេះទៀត ផលិតផលជលផលត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថា មានតម្លៃប្រមាណពី ២០០-៣០០ លានដុល្លារ សហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំៗ ដោយគិតតាមតម្លៃនៅទីកន្លែងផៃឡើងត្រី។ ផ្អែកតាមតួលេខនេះបញ្ជាក់ថា វិស័យជលផលបានរួមចំណែកប្រមាណពី ៨-១២% នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប។ ដោយឡែកចំពោះផលិតផលជលផលនាំចេញ ត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថា មានតម្លៃលើសពី ១០០ លានដុល្លារ សហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំៗ។

ត្រីក៏ជាផ្នែកមួយនៃមរតកវប្បធម៌របស់ប្រទេសកម្ពុជាផងដែរ។ ទំនាក់ទំនងរវាងវិស័យជលផល និងទិដ្ឋភាពនានានៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុងតំបន់ដែលបានចារិកទុកដោយបុរាណវិទូខ្មែរនៅលើផ្ទាំងសិលាចារិកនៃប្រាង្គប្រាសាទនានានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពកៃច្នៃ និងការជួញដូរផលនេសាទនៅទូទាំងតំបន់បានបង្ហាញអំពីសារៈសំខាន់របស់វិស័យជលផលនៅក្នុងប្រទេសក៏ដូចជានៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ទាំងមូល។ ដូចនេះវិស័យជលផល និងជីវចម្រុះដ៏សម្បូរបែបនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាគឺជាផ្នែកមួយយ៉ាងសំខាន់បំផុតនៃមរតកធម្មជាតិរបស់ជាតិ និងពិភពលោក។

ផែនទីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតំបន់ដីសើម និងដែននេសាទ

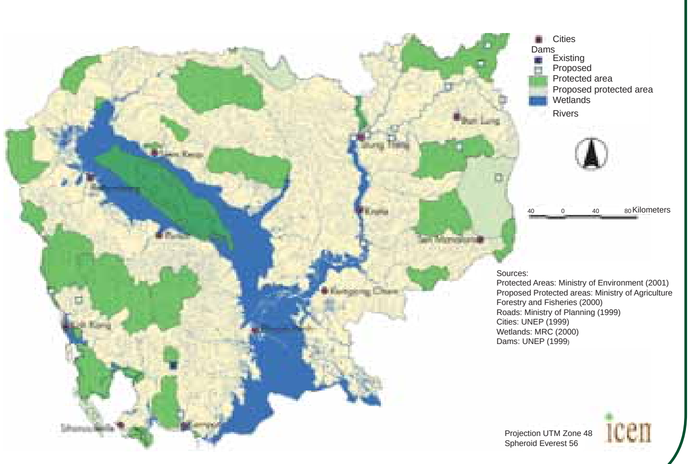

ទោះបីជាយ៉ាងដូច្នេះក្ដី វិស័យជលផលបាន និងកំពុងជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមនានាជាច្រើនដូចជា ការធ្វើនេសាទហួសកម្រិត កត្តាខាងក្នុងវិស័យ និងការជះឥទ្ធិពលមកពីកត្តាខាងក្រៅ រួមមានការគំរាមកំហែងពីថ្នាក់តំបន់ និងសកលលោក។ ការគំរាមកំហែងទាំងនោះមានការប្រែប្រួលប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ការសាងសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនី និងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។ តាមការស្រាវជ្រាវបញ្ជាក់ថាកម្រិតនៃទឹកជំនន់គឺមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងផលនេសាទ នេះមានន័យថាបើកម្រិតទឹកជំនន់កាន់តែធំ នោះផលនេសាទកាន់តែច្រើន ហើយផ្ទុយមកវិញបើកម្រិតទឹកជំនន់តូច កម្រិតផលនេសាទក៏មានចំនួនតិចដែរ។ ក្រៅពីនេះក៏មានកត្តាផ្សេងទៀតដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងផលនេសាទដូចជាវិសាលភាព និងពេលវេលានៃទឹកជំនន់ដែលមានឥទ្ធិពលដល់លទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងការផ្ដល់នូវទីជម្រក និងចំណីអាហារដល់មច្ឆជាតិ។

ស្ថិតិផលនេសាទ និងព្រៃលិចទឹក

	២000	២00២	២00៤	២00៦	២00៨
ការនេសាទ					
- ទឹកសាប (តោន)	២៤៥.៦00	៣៦0.៣00	២៥0.000	៤២២.000	៣៦៥.000
- សមុទ្រ (តោន)	៣៦.000	៤៥.៨៥0	៥៥.៨00	៦0.៥00	៦៦.000
វារីវប្បកម្ម					
- ទឹកសាប (តោន)	១៤.៤១0	១៤.៥៤៧	១៨.៥៨៥	៣៤.១៦0	៣៩.0២៥
- សមុទ្រ (តោន)	២0	៥៣	៧៥	៤0	៧៥
ការនាំចេញ (តោន)	៤៣.៦00	៥២.៥00	៤៥.៨៥0	៣0.000	២៥.000
ព្រៃលិចទឹក	តួលេខផ្លូវការរបស់រដ្ឋបាលជលផលឆ្នាំ ២00៥ សរុបចំនួន ៩៩៩,៩១១ ហ.ត ៖ - ព្រៃកោងកាង ៦៧.៧៧0 ហ.ត - ព្រៃលិចទឹកទឹកសាប ៩៣២.១៤១ ហ.ត				
ចំនួនកូនត្រី (ក្បាល)	៧.៥0៨.000	១៣.៤២0.000	១៥.៧៩៣.000	២១.៣៣៥.000	៣៧.១៩៣.000

អនាគតនៃវិស័យជលផលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជានឹងត្រូវកំណត់ឡើង ដោយផ្អែកលើតម្រូវការដែលកំពុងតែកើនឡើងដោយសារកំណើនរបស់ប្រជាជន។ ប្រជាជនកម្ពុជាគិតត្រឹមឆ្នាំ ២០១០ គឺមានចំនួនប្រមាណ ១៤ លាន នាក់ និងអត្រាកំណើនត្រូវបានគេប៉ាន់ស្មានថាមានប្រមាណ ១,៥៤% ក្នុងមួយឆ្នាំ[១]។ ផ្អែកតាមកំណើននេះ យើងត្រូវគិតគូរដល់ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជា ក៏ដូចជាការទ្រទ្រង់ដល់កិច្ចអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច ពីព្រោះតម្រូវការត្រីនឹងបន្តកើនឡើងជាលំដាប់។ ដូច្នេះ វិស័យជលផលនឹងជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈមក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ផលនេសាទដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការកើនឡើងនេះ ហើយក៏ត្រូវគិតគូរអំពីនិរន្តរភាពនៃវិស័យជលផលសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយៗទៀតផង។

១. លទ្ធផលជំរឿនឆ្នាំ ២០០៨, ចំនួនប្រជាជនមានសរុប ១៣.៣៨៨.៩១០ : វិទ្យាស្ថានស្ថិតិជាតិ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨

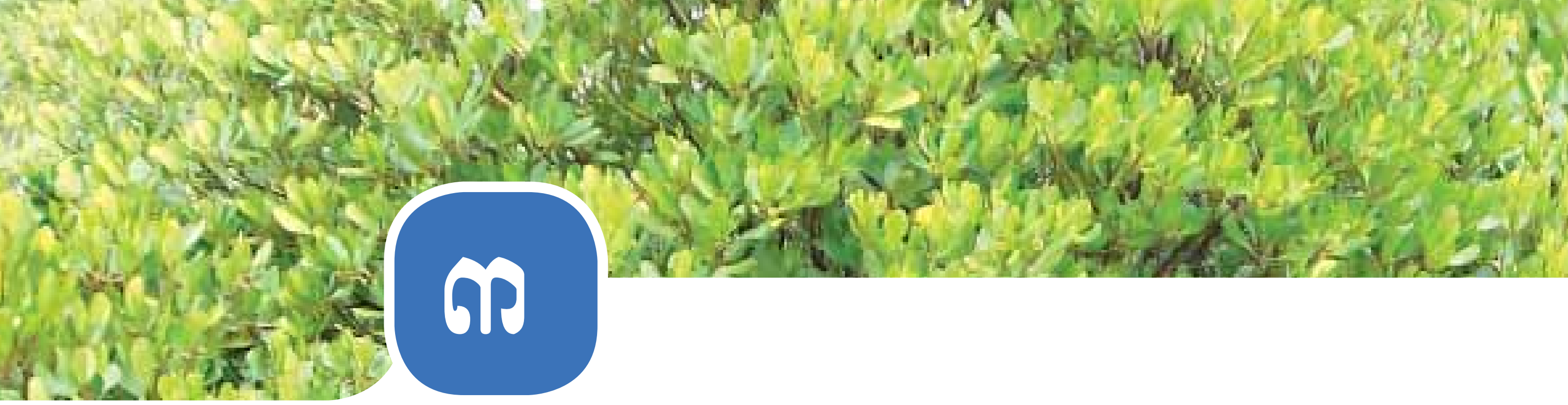

៣

សក្តានុពល និងបញ្ហាប្រឈមនៃវិស័យជលផលនៅកម្ពុជា

៣.១ *ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ កាលានុវត្តភាព និងការគំរាមកំហែង*

ការវិភាគចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ កាលានុវត្តភាព និងការគំរាមកំហែង

ចំណុចខ្លាំង

- មានបច្ចេកទេស និងបច្ចេកវិទ្យានៃការនេសាទ និង ចំណេះដឹងអំពីបរិស្ថាន
- ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានភាពប្រសើរឡើងតាមរយៈ ការធ្វើផែនទីកំណត់ព្រំប្រទល់ និងការអភិរក្សទីជម្រកសំខាន់ៗ
- ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍ទទួលបានជោគជ័យ ប្រជាពលរដ្ឋមានឆន្ទៈក្នុងការការពារ និងអភិរក្សធនធានជលផល
- មានបទពិសោធន៍ចិញ្ចឹមត្រីគ្រប់ទ្រង់ទ្រាយ និងនៅគ្រប់កម្រិត
- មានជំនាញក្នុងការកែច្នៃត្រីជាលក្ខណៈប្រពៃណីយ៉ាងល្អប្រសើរ ដោយត្រូវការថាមពលតិចតួច
- មានប្រវត្តិដ៏យូរអង្វែងក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម និងមានតម្រូវការខ្ពស់ ទាំងក្នុងស្រុក និងអន្តរជាតិចំពោះផលនេសាទ
- ការយល់ដឹង និងការគាំទ្រពីអ្នកពាក់ព័ន្ធមានការកើនឡើង
- មានការកើនឡើងនូវចំណេះដឹងជាមូលដ្ឋានអំពីប្រភេទ និងទីជម្រកសំខាន់ៗ
- មានច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋាន និងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង។

ចំណុចខ្សោយ

- ការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋមួយចំនួនអំពីសារៈសំខាន់នៃវិស័យជលផលនៅមានកម្រិត
- ការផ្គត់ផ្គង់ផលនេសាទមានការប្រែប្រួលតាមរដូវកាល និងតាមឆ្នាំ និងមានការនេសាទហួសកម្រិតលើប្រភេទត្រីមួយចំនួន
- អភិបាលកិច្ច និងការអនុវត្តច្បាប់នៅមានកម្រិត
- ខ្វះជំនាញ ឯកសារណែនាំ និងស្តង់ដារ
- ខ្វះមូលនិធិរួមទាំងការធ្វើវិនិយោគទៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ
- ខ្វះធនធាន និងចំណេះដឹងក្នុងការគាំទ្រផ្នែកវារីវប្បកម្ម
- ខ្វះសម្ភារៈត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងការគ្រប់គ្រងវិធីបង្កាជំងឺ
- ខ្វះការស្រាវជ្រាវ និងទិន្នន័យប្រកបដោយគុណភាពលើផ្នែកមួយចំនួន

កាលានុវត្តភាព

- មានធនធានសម្បូរហូរហៀរ សម្បូរជីវចម្រុះ មានធនធានដែលអាចកកើតឡើងវិញ
- ជាវិស័យមួយដែលជាទីពឹងអាស្រ័យយ៉ាងខ្លាំងចំពោះប្រជាជននៅក្នុងតំបន់ជនបទ
- ការកើនឡើងនៃការនាំចេញ តាមរយៈការលើកកម្ពស់យុទ្ធសាស្ត្រទីផ្សារ គុណភាពផលិតផល និងការបង្កើននូវតម្លៃបន្ថែម
- មានការលើកទឹកចិត្តចំពោះការនាំចេញ តាមរយៈការកាត់បន្ថយថ្លៃដើម និងបន្ថយបន្ទុកពន្ធដារ
- មានការអភិវឌ្ឍការនេសាទសមុទ្រ
- មានការលូតលាស់នៃវារីវប្បកម្ម និងការនេសាទតាមវាលស្រែ
- មានការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការកែច្នៃត្រីដែលមានតម្លៃ និងជីវជាតិខ្ពស់ដើម្បីបង្កើនសន្តិសុខស្បៀង
- ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងតាមរយៈការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមធ្វើការសម្រេចចិត្តពីប្រជាជនដែលពឹងផ្អែកលើវិស័យនេះ។

កត្តាគំរាមកំហែង

- *បាត់បង់ទីជម្រកកន្លែងពងកូន និងការថយចុះនៃមេពូជធម្មជាតិដោយសារ*
  - ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ នាំឱ្យមានការប្រែប្រួលកម្រិតកម្ពស់ទឹក អត្រាលំហូរ និងកម្រិតទឹកជំនន់
  - ការបំផ្លាញបរិស្ថាន បណ្តាលមកពីការពុល និងការកើនឡើងនៃកំណកកករ ដោយសារការរុករករ៉ែដោយខុសច្បាប់
  - ការសាងសង់ទំនប់ ការរានយកដី និងការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើដោយខុសច្បាប់
  - ការកើនឡើងនូវសម្ពាធទៅលើធនធាន ដោយសារកត្តាសេដ្ឋកិច្ច និងកំណើនប្រជាជន
  - ការកើនឡើងនូវការប្រកួតប្រជែងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ
  - ការត្រួតពិនិត្យនេសាទខុសច្បាប់នៅមានកម្រិត និងការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅតែមាន ដែលជាហេតុនាំឱ្យកើតមានទំនាស់
  - កើតមានជំងឺ ជាពិសេសក្នុងផ្នែកវារីវប្បកម្ម
  - បាត់បង់ដែននេសាទ ដោយសារការគ្រប់គ្រងដីធ្លីមានភាពទន់ខ្សោយ។

ចំណុចខ្លាំងរបស់វិស័យជលផល គឺធនធានធម្មជាតិសម្បូរ និងមានប្រវត្តិសាស្ត្រយូរអង្វែង ទោះបីជាការគ្រប់គ្រងវិស័យនេះនៅមានចំណុចខ្វះខាតខ្លះៗក៏ដោយ។ចំណុចខ្សោយដ៏ចម្បងមួយគឺដោយសារលក្ខណៈធម្មជាតិរបស់ធនធានជលផលជាធនធានបើកចំហ ដែលអ្នកក្រីក្រជានិច្ចកាលតែងតែពឹងអាស្រ័យលើ ប៉ុន្តែដោយសារធនធានជលផលមានភាពកំណត់ និងមានការប្រែប្រួល ដូច្នេះការពឹងអាស្រ័យរបស់ប្រជាជនសម្រាប់ជីវភាពរស់នៅរបស់ខ្លួនមកលើធនធានជលផលមិនអាចធានាបានទាំងស្រុងនោះឡើយ។ នៅពេលដែលតម្រូវការកាន់តែកើនឡើង សម្ពាធទៅលើធនធានជលផលក៏កាន់តែកើនឡើងផងដែរ។

ទោះបីជាមានភាពទន់ខ្សោយយ៉ាងនេះក្តី កាលានុវត្តភាពនៅក្នុងវិស័យជលផលមានភាពធំធេង និងច្បាស់លាស់។ យើងអាចសម្រេចបាននូវការលូតលាស់ ដោយគិតទាំងផលិតផល និងការរកប្រាក់ចំណូល។ ទោះបីជាយ៉ាងដូចនេះក្តី ដើម្បីសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍធនធានជលផលដ៏សំខាន់នេះ ចាំបាច់ត្រូវតែធានា និងថែរក្សាឱ្យបានគង់វង្ស។

វិស័យជលផលមានសក្តានុពលធំធេងក្នុងការផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍សម្រាប់សេដ្ឋកិច្ច និងការចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ប្រជាជន ប៉ុន្តែសក្តានុពលនេះគឺស្ថិតនៅក្រោមការគំរាមកំហែងជាបន្តបន្ទាប់ពីបញ្ហាប្រឈមទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅវិស័យ។ បញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនកើតឡើងនៅក្នុងស្រុក និងមួយចំនួនទៀតកើតឡើងនៅក្នុងតំបន់ ឬជាសកល ជាពិសេសការគំរាមកំហែងដល់ធនធានទឹក ធារទឹក បរិមាណទឹកសម្រាប់ការលូតលាស់របស់មច្ឆជាតិ ដោយសារការប្រែប្រួលបរិស្ថាន ការសាងសង់ទំនប់ និងសកម្មភាពនានារបស់មនុស្ស។ ទោះបីជាយ៉ាងដូច្នេះក្តី ទន្ទឹមនឹងបញ្ហាប្រឈមដែលត្រូវគិតគូរឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយនោះ វិស័យជលផលក៏មានកាលានុវត្តភាពក្នុងការថែរក្សា និងពង្រីកការរួមចំណែករបស់ខ្លួនឱ្យបានកាន់តែទូលំទូលាយថែមទៀតផងដែរ។

៣.២ បញ្ហាពីខាងក្រៅ

បញ្ហាដែលជាមូលហេតុ ឬមានឥទ្ធិពលមកលើវិស័យជលផលចែកចេញជាពីរប្រភេទរួមមានៈ បញ្ហាដែលកើតមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងបញ្ហាដែលកើតមានឡើងក្នុងតំបន់ ឬជាសកល។

បញ្ហានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាៈ បញ្ហាដែលកើតចេញពីផ្ទៃក្នុងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចាំបាច់ត្រូវៈ

១ ធានានូវសុវត្ថិភាពដែននេសាទសម្រាប់ការការពារ និងការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល។

២ ការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតំបន់ដីសើមពីផលប៉ះពាល់នៃការបំផ្លិចបំផ្លាញព្រៃលិចទឹក ការរានដីធ្លី និងការបំពុលបរិស្ថានជលផល។

៣ ធានាថា ផលប៉ះពាល់មកលើវិស័យជលផលដែលបណ្តាលមកពីការសាងសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានកំណត់ច្បាស់លាស់។

៤ ជំរុញការនាំចេញឱ្យមានល្បឿនលូតលាស់កើនឡើង។

៥ កាត់បន្ថយសម្ពាធទៅលើធនធានជលផល តាមរយៈការធ្វើពិពិធកម្មនៃជម្រើសមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត[២]។

ការអនុវត្តនូវក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ នឹងជួយគាំទ្រដល់រដ្ឋបាលជលផលក្នុងការទទួលយកនូវតួនាទីជាច្រើនថែមទៀត ពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំ និងការអនុវត្តគោលនយោបាយសម្របសម្រួលជាមួយនឹងក្រសួង នាយកដ្ឋាន ភ្នាក់ងារ និងស្ថាប័ននានាដែលមានសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក។ កិច្ចសម្របសម្រួលនេះ ក៏ទាមទារឱ្យមានការអនុវត្តជាមួយនឹងបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលកំពុងបំពេញការងារពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យជលផល ដើម្បីធានាថា សកម្មភាព និងកិច្ចអន្តរាគមន៍របស់ពួកគេ គឺស្របជាមួយនឹងគោលដៅ និងតម្រូវការរួមនៃការអភិវឌ្ឍ។

បញ្ហាមកពីខាងក្រៅប្រទេសកម្ពុជា: បញ្ហាទាំងនេះ គឺជាបញ្ហាឆ្លងដែន និងបញ្ហានៅក្នុងតំបន់ដែលចាំបាច់ត្រូវ:

១ ចាត់វិធានការដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ទៅលើវិស័យជលផលដែលបណ្តាលមកពីការសាងសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនីនៅទន្លេមេគង្គប៉ែកខាងលើ។

២ ដោះស្រាយបញ្ហាដែលបណ្តាលមកពីបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ។

៣ ធានាឱ្យមានវិធានការកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះដែលបណ្តាលមកពីការគំរាមកំហែងនៃកត្តាខាងក្រៅមកលើវិស័យជលផល និងប្រជាពលរដ្ឋដែលពឹងផ្អែកលើវិស័យនេះ។

បញ្ហាទាំងនេះតម្រូវឱ្យមានសកម្មភាពរួមគ្នាក្នុងក្របខណ្ឌអន្តរជាតិ។ ក្នុងករណីការសាងសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនីគឺត្រូវមានការរួមបញ្ចូលទាំងប្រទេសដែលជាសមាជិក និងប្រទេសដែលស្ថិតនៅក្រៅក្របខណ្ឌនៃគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ។ ការអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ គឺធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងស្ថាប័នក្នុងតំបន់ដូចជាគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គជាដើម ក៏ដូចជាពង្រឹងការយល់ដឹងឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរឡើងអំពីទិន្នន័យ និងព័ត៌មានតាមរយៈស្ថាប័នទាំងនេះ។

ចំពោះករណីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ កិច្ចការដែលត្រូវអនុវត្តគឺធ្វើឡើងតាមរយៈស្ថាប័នក្នុងតំបន់ និងអង្គការអន្តរជាតិ និងវេទិកានានា រួមមានអង្គការសហប្រជាជាតិផង។ ទោះបីយ៉ាងដូច្នេះក្តី រាជរដ្ឋាភិបាលចាំបាច់ត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយសម្របសម្រួលជាតិដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហាទាំងនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុត្រូវបានធ្វើឡើង និងគូសបញ្ជាក់នៅក្នុងវិស័យនានាជាហូរហែខ្លះៗមកហើយ ដូច្នេះរដ្ឋបាលជលផលនឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការធានាថា ឥទ្ធិពលមកលើវិស័យជលផលត្រូវបានយកទៅពិចារណាផងដែរ។

២. *រួមបញ្ចូលទាំងកម្មវិធីភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយដែលគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការជាតិភូមិមួយផលិតផលមួយ*

៤

អភិក្រមជាយុទ្ធសាស្ត្រ

៤.១ ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ

គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់កម្ពុជា

តួនាទីរបស់វិស័យជលផលក្នុងការសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់កម្ពុជា គឺមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង។ តួនាទីនេះមានចែងដូចខាងក្រោម:

១ តួនាទីរបស់វិស័យជលផលក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ម្ហូបអាហារ និងផ្តល់នូវការងារគឺ រួមចំណែកសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅទី១ **គឺការលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រ និងភាពអត់ឃ្លានធ្ងន់ធ្ងរ**

២ តួនាទីរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងវិស័យជលផល គឺរួមចំណែកសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅទី៣ គឺ**ការលើកតម្កើង**សមធម៌យេនឌ័រនិងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី។

៣ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវអាហារូបត្ថម្ភនៅក្នុងចំណីអាហារដែលបានពីការប្រើប្រាស់ត្រី និងផលិតផលជលផល គឺរួមចំណែកសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅទី៤ គឺកាត់បន្ថយមរណភាពរបស់កុមារ និងគោលដៅទី៥ គឺលើកកម្ពស់សុខមាលភាពមាតា។

៤ ចំណុចចុងក្រោយ ការគ្រប់គ្រងដ៏ល្អនៃតំបន់ដីសើម គឺរួមចំណែកសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅទី៧ គឺធានាចីរភាពបរិស្ថាន ការអនុវត្តន៍កន្លងមកគឺបានបង្ហាញពីវឌ្ឍនភាពបានយ៉ាងល្អប្រសើរធៀបនឹងគោលដៅដែលបានកំណត់ប៉ុន្តែនៅមានគោលដៅជាចំរើនទៀតដែលនឹងត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្នុងពេលអនាគតហើយគោលដៅទាំងនេះដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរៀបចំទ្រង់ទ្រាយនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ

សារៈសំខាន់នៃវិស័យជលផល គឺត្រូវបានទទួលស្គាល់ផងដែរនៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិដោយបានកត់សំគាល់ថា " ត្រីមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការផ្តល់នូវស្បៀងអាហារូបត្ថម្ភ និងប្រាក់ចំណូលដល់ប្រជាជនកម្ពុជារាប់លាននាក់ " ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិសម្រាប់ឆ្នាំ ២០០៩ - ២០១៣ បានកំណត់នូវចំណុចដៅសម្រាប់វិស័យជលផលដែលមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។

វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ

វិស័យជលផលក៏បានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលផងដែរ។ ដំណើរការនៃការផ្ទេរសិទ្ធិទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផលដល់ថ្នាក់ខេត្ត ឃុំ និងសហគមន៍ ត្រូវបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តជាបណ្តើរៗមកហើយ ហេតុនេះការអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យជលផល នឹងជួយគាំទ្រដល់រដ្ឋបាលជលផលដើម្បីបន្តដំណើរការអនុវត្តគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការនៅក្នុងវិស័យជលផលឱ្យបានកាន់តែលឿនទៅមុខថែមទៀត ក្នុងនោះកិច្ចការសំខាន់ គឺការកសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីនៅថ្នាក់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ដើម្បីជំរុញឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវនៅថ្នាក់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល កើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់។

វិស័យជលផលនៅកម្ពុជាមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងវិស័យនានាជាច្រើនផ្សេងទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងសង្គម ហើយតួនាទីភារកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលជលផលក្នុងការសម្របសម្រួលជាមួយនឹងវិស័យទាំងនោះ ចាំបាច់ត្រូវតែពង្រីកឱ្យបានទូលំទូលាយថែមទៀតតាមរយៈការអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យជលផលនេះ។ កិច្ចការលម្អិតអំពីទំនាក់ទំនងរបស់វិស័យជលផលជាមួយនឹងវិស័យនានាមានបង្ហាញនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៤។

៤.២ | ទស្សនវិស័យ

ទស្សនវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់អនាគតវិស័យជលផលគឺ:

គ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីរួមចំណែកធានាសន្តិសុខស្បៀង លើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ការរីកចម្រើននៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ។

ទស្សនវិស័យនេះ គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សំដៅសម្រេចបាននូវចំណុចដៅនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់កម្ពុជា។ ការសម្របសម្រួល ការធ្វើសុខដុមនីយកម្ម និងការគ្រប់គ្រងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផលក្នុងការឆ្លើយតបនឹងទស្សនវិស័យនេះ គឺជាតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវដ៏ចម្បងរបស់រដ្ឋបាលជលផល។

ហេតុនេះរដ្ឋបាលជលផល គឺជាភ្នាក់ងារនាំមុខរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍវិស័យជលផលនៅកម្ពុជា។ រដ្ឋបាលជលផលទទួលខុសត្រូវក្នុងការធានានូវការបែងចែកផលប្រយោជន៍ដែលបានមកពីវិស័យជលផលប្រកបដោយសមធម៌ និងទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់បច្ចុប្បន្ន និងទៅអនាគត។ អាណត្តិរបស់រដ្ឋបាលជលផល គឺការអនុវត្តទស្សនវិស័យនេះ ហើយក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រគឺជាជំហានយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងដំណើរការនេះ។

៤.៣ សសរស្តម្ភនៃការអភិវឌ្ឍ

យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចំពោះវិស័យជលផល គឺផ្អែកលើសសរស្តម្ភ ៣ ដែលជាមូលដ្ឋានសំខាន់ ដូចមានចែងខាងក្រោមៈ

១ ជលផលទឹកសាប និងសមុទ្រ។

២ វារីវប្បកម្មទឹកសាប និងសមុទ្រ។

៣ ការកែច្នៃ និងពាណិជ្ជកម្ម។

ដើម្បីគាំទ្រដល់សសរស្តម្ភទាំងនេះ គឺតម្រូវឱ្យមានគោលការណ៍នៃការធ្វើនិយ័តកម្មដ៏សមស្រប និងអាចអនុវត្តបានដោយរួមទាំងក្របខណ្ឌច្បាប់ និងការផ្តល់នូវសេវាកម្មប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

សសរស្តម្ភនៃការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផលខាងលើនេះ គឺគាំទ្រដល់ប្រជាជននៅក្នុងវិស័យជលផល ការធានាសន្តិសុខស្បៀងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការលូតលាស់នៃសេដ្ឋកិច្ច។ សកម្មភាពដោយផ្ទាល់នឹងត្រូវអនុវត្តផ្អែកលើសសរស្តម្ភទាំង ៣ ខាងលើក្រោមក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ក៏ដូចជាសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរៀបចំក្របខណ្ឌច្បាប់ និងការផ្តល់នូវសេវាកម្មនានា។

ផលនេសាទទឹកសាបមានបរិមាណលើសលប់នៅក្នុងបរិមាណផលនេសាទសរុបបច្ចុប្បន្ន។ ដូចនេះយើងត្រូវថែរក្សា និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវធនធានជលផលទាំងនេះឱ្យអស់លទ្ធភាព។ ប៉ុន្តែ ដោយសារសមត្ថភាពកកើតឡើងវិញរបស់ធនធានធម្មជាតិមានកម្រិត ជាហេតុធ្វើឱ្យផលនេសាទបានពីធម្មជាតិមិនអាចធានាបាននូវនិរន្តរភាពក្នុងការផ្គត់ផ្គង់តាមតម្រូវការរបស់ប្រជាជនដែលមានចំនួនកើនឡើងពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។ ដូច្នេះការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម គឺជាកិច្ចការយ៉ាងសំខាន់ដែលត្រូវធ្វើឡើង ជាមួយគ្នានេះយើងត្រូវបង្កើននូវគុណភាព និងស្តង់ដាររបស់ផលិតផលជលផលសម្រាប់ការបរិភោគ និងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម សំដៅលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ និងការនាំចេញ។

៤.៤ គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ

ដើម្បីអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ រដ្ឋបាលជលផលបានកំណត់គោលដៅគន្លឹះចំនួន ៧។ គោលដៅគន្លឹះទាំង៧នេះនឹងរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការសម្រេចបាននូវទស្សនវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់វិស័យជលផលទៅថ្ងៃអនាគត។ គោលដៅគន្លឹះទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ឡើង និងរំពឹងថានឹងសម្រេចឱ្យបាននៅឆ្នាំ ២០១៩។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវកិច្ចការទាំងនេះ គឺតម្រូវឱ្យមានកិច្ចសហការរវាងរដ្ឋបាលជលផលជាមួយនឹងគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងគ្រប់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់។ គោលដៅគន្លឹះទាំងនេះ និងសសរស្តម្ភនៃការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផលមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ដូចមានចែងនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

គោលដៅ / សសរស្តម្ភ	ទិដ្ឋភាពរួម	ការនេសាទ	វារីវប្បកម្ម	ការកែច្នៃ និងពាណិជ្ជកម្ម	និយតកម្ម និងសេវាកម្ម
១. ការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផលដល់ការរីកចម្រើនជាតិមានកម្រិតខ្ពស់ និងមានចីរភាព		√	√	√	
២. ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនក្នុងវិស័យនេះ កំពុងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង និងមានកម្រិតខ្ពស់ជាងកម្រិតមធ្យមដែលបានកំណត់នៅថ្នាក់ជាតិ[៣]	√	√		√	
៣. ដែននេសាទ និងប្រភពធនធានជលផលផ្សេងទៀតមានលក្ខខណ្ឌល្អ និងមានភាពសមស្រប ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព[៤]		√			√
៤. ត្រី គឺជាប្រភពនៃចំណីអាហារដ៏សម្បូរបែប មានសុខភាព និងថ្លៃថ្នូរ	√	√	√	√	
៥. មុខជំនួញក្នុងរបរនេសាទ គឺមានភាពចំណេញ ស្ថេរភាព និងមានភាពទទួលខុសត្រូវ	√	√		√	
៦. ដែននេសាទត្រូវបានគ្រប់គ្រង អភិវឌ្ឍ និងអភិរក្ស ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយប្រទេសជិតខាង					√
៧. បរិយាកាសគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងការជួយគាំទ្រចំពោះវិស័យ គឺមានភាពគ្រប់គ្រាន់សមស្រប និងមានសមត្ថភាពអាចអនុវត្តបាន	√			√	√

ដើម្បីចង្អុលបង្ហាញអំពីសមិទ្ធផលដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបាន និងដើម្បីត្រួតពិនិត្យវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្ត សូចនាករ និងចំណុចដៅនានាត្រូវបានរៀបចំឡើង។ ចំណុចដៅទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ៦ ឆ្នាំ និង១០ ឆ្នាំ ហើយសូចនាករទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ឡើងសម្រាប់ជាខ្នាតវាស់វែង និងសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់ ជាមួយគោលដៅដែលបានកំណត់។ ប៉ុន្តែគួរទទួលស្គាល់ថា សូចនាករទាំងនេះ គឺគ្រាន់តែជាមធ្យោបាយសម្រាប់ចង្អុលបង្ហាញប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងកាលៈទេសៈខ្លះ ហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង គឺលើសពីសិទ្ធិអំណាចរបស់រដ្ឋបាលជលផល ដូចនេះវាអាចជះឥទ្ធិពលដល់លទ្ធផលដែលត្រូវសម្រេចបាន។

ចំណុចដៅសំខាន់ៗជាច្រើនទៀតនឹងមានបង្ហាញជូនក្នុងផ្នែកបន្ទាប់នៃឯកសារនេះ (យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់អនុវត្ត)។ សូចនាករ និងគោលដៅទាំងអស់សម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០-២០១៩ មានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ១។

គោលដៅ សូចនាករ និងចំណុចដៅទាំងអស់ដែលបានរៀបចំឡើង គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍរយៈពេល ៣ ឆ្នាំ និងផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំរបស់វិស័យជលផល។ ប្រព័ន្ធកសាងផែនការនេះ គឺជាស្នូលក្នុងការសម្រេចបាននូវគោលដៅនានា ហើយនាំមកនូវលទ្ធផលជាក់ស្តែង និងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ប្រព័ន្ធកសាងផែនការនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តសម្រាប់រាល់ការផ្តួចផ្តើម និងសកម្មភាពនានាដែលរាជរដ្ឋាភិបាលនឹងទទួលរ៉ាប់រងក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងគ្រប់គ្រងវិស័យជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

៣. គិតទាំងអ្នកដែលមានមុខរបរដោយផ្ទាល់ ឬប្រយោល ទាំងអ្នកធ្វើនេសាទសុទ្ធ និងអ្នកធ្វើនេសាទតាមរដូវ
៤. ការចូលរួមពេលលេញពីប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន តាមរយៈដំណើរការសហគ្រប់គ្រងគឺជា មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់គោលដៅនេះ

៤.៥ | គោលការណ៍ និងតម្លៃ

គោលការណ៍

គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ដែលមានចែងនៅក្នុងទស្សនវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា សម្រាប់វិស័យជលផល អាចយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីជាមគ្គុទ្ទេសក៍ក្នុងការរៀបចំការងារអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល។ គោលការណ៍ទាំងនេះរួមមានដូចខាងក្រោមៈ

១ ធានាសន្តិសុខស្បៀងប្រកបដោយគុណភាព និងសុវត្ថិភាពល្អសម្រាប់ប្រជាជន។

២ លើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន។

៣ លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍជាតិ។

៤ ធានានូវនិរន្តរភាព។

ដើម្បីអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះក្នុងការដោះស្រាយនូវបញ្ហាដែលកំពុងជួបប្រទះនៅក្នុងវិស័យជលផលឱ្យបានសមស្រប យុទ្ធសាស្ត្រជាគន្លឹះមួយចំនួនដែលត្រូវគិតគូរ រួមមានដូចខាងក្រោមៈ

១ ការពារ និងថែរក្សានូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដើម្បីធ្វើឱ្យផលនេសាទធម្មជាតិ ស្ថិតក្នុងកម្រិតមួយដែលអាចធានាបាននូវបរិមាណគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំពេញនូវតម្រូវការផង និងធានាបាននូវនិរន្តរភាពផង។

២ បង្កើនផលនេសាទនៅតាមវាលស្រែ។

៣ គាំទ្រដល់ការលូតលាស់ផ្នែកវារីវប្បកម្មទឹកសាបជាលក្ខណៈគ្រួសារ លក្ខណៈសិប្បកម្ម និងទ្រង់ទ្រាយធំ

៤ អភិវឌ្ឍការនេសាទសមុទ្រ និងវារីវប្បកម្មសមុទ្រ។

៥ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវបច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃ។

៦ ជំរុញផល ផលិតផលជលផលនៅក្នុងទីផ្សារជាតិ និងអន្តរជាតិ។

៧ គាំទ្រពិពិធកម្មមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតក្រៅពីការធ្វើនេសាទដល់ប្រជានេសាទ ជាពិសេសអ្នកក្រីក្រ អ្នកបាត់បង់សមត្ថភាព និងជនងាយរងគ្រោះ ដើម្បីជួយឱ្យពួកគេចាកចេញផុតពីភាពក្រីក្រ។

៨ ធានាថាលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់វិស័យជលផលគឺមានការគាំទ្រ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

៩ ធានាថា លទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ និងគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផលប្រកបដោយសមធម៌។

តម្លៃ

ការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល គឺត្រូវផ្អែកលើតម្លៃ ៤ យ៉ាង ដែលជាមគ្គុទេសក៍សម្រាប់សកម្មភាពរបស់យើងក្នុងនោះរួមមានៈ ការយល់ដឹង ការការពារ ការលូតលាស់ និងការគាំទ្រ។

១ **ការយល់ដឹង** យើងត្រូវយល់ដឹងអំពីវិស័យជលផល និងប្រជាជនដែលពឹងផ្អែកលើវិស័យនេះ ប្រសិនបើយើងចង់ឱ្យការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផលដល់ការអភិវឌ្ឍជាតិមានកម្រិតអតិបរមា។ យើងមានជំនឿយ៉ាងមុតមាំថា គ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងវិស័យជលផលគួររៀនសូត្រពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ នេះមានន័យថា យើងចង់បានការស្រាវជ្រាវដែលធ្វើឡើងចំគោលដៅ និងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីជាប្រយោជន៍ក្នុងការគាំទ្រ និងការលើកកម្ពស់សេចក្ដីសម្រេចចិត្តឱ្យបានស្របតាមស្ថានភាពជាក់ស្ដែង និងគាំទ្រដល់ការរៀបចំក្របខណ្ឌច្បាប់ និងគោលនយោបាយឱ្យបានសមស្រប។

២ **ការការពារ** យើងត្រូវការពារនូវប្រភេទវារីជាត ទីជម្រក និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាំងទឹកសាប និងសមុទ្រ ប្រសិនបើយើងមានបំណងចង់ថែរក្សានូវផលប្រយោជន៍របស់វិស័យចំពោះជាតិ។ ជាពិសេស យើងត្រូវរួមសហការជាមួយប្រទេសជិតខាង និងដៃគូរបស់យើងដើម្បីប្រឆាំងនឹងការគំរាមកំហែងក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញទីជម្រកទាំងនេះ។

៣ **ការលូតលាស់** យើងត្រូវធានាការលូតលាស់នៃផលិតភាពរបស់វិស័យជលផល ប្រសិនបើយើងចង់ឱ្យវិស័យនេះបន្តការផ្គត់ផ្គង់ម្ហូបអាហារដល់ប្រជាជនកម្ពុជាដែលកំពុងតែមានចំនួនកើនឡើង និងទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ពីការកើនឡើងនៃតម្រូវការទីផ្សារអន្តរជាតិចំពោះផលិតផលត្រី។ កិច្ចការនេះ គឺត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការពង្រីកសកម្មភាពវារីវប្បកម្មជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងទ្រង់ទ្រាយធំ និងនេសាទតាមវាលស្រែ ក៏ដូចជាតាមរយៈការពង្រីកការកែច្នៃ និងការនាំចេញ។

៤ **ការគាំទ្រ** យើងត្រូវគាំទ្រដំណើរការទាំងនេះតាមរយៈការផ្ដល់នូវសេវាកម្មប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងភាពស័ក្ដិសិទ្ធិ ដោយបង្កើតនូវបរិយាកាសងាយស្រួលដល់វិស័យឯកជនក្នុងការពង្រីកនូវការរួមចំណែករបស់ខ្លួនដល់ការអភិវឌ្ឍ ព្រមទាំងមានការបើកចំហ និងធ្វើឱ្យមានតម្លាភាពនូវគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ការកសាងនូវទំនាក់ទំនងល្អជាមួយប្រទេសជិតខាង និងការសម្រេចចិត្តដោយមានភស្តុតាងជាមូលដ្ឋាន។ កិច្ចការនេះក៏តម្រូវឱ្យធ្វើឡើងស្របទៅតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ដូចជាកតិកាសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិជាដើម។ កតិកាសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិគឺជាគំនិតផ្ដួចផ្ដើមនៃយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយសកលសម្រាប់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ជាសកល ១០យ៉ាងពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិមនុស្ស ពលកម្ម បរិស្ថាន និងការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

ជាក់ស្ដែងគោលការណ៍ទី៥ នៃកតិកាសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិលើកឡើងអំពីការកេងប្រវ័ញ្ចលើពលកម្មកុមារ (ដែលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់កុមារអាយុក្រោម ១៤ ឆ្នាំ លើកលែងតែករណីពិសេសដែលកំណត់អាយុដល់ ១៨ ឆ្នាំ) និងសកម្មភាពជាបន្ទាន់ ដើម្បីកាត់បន្ថយ ឬ លុបបំបាត់ការកេងប្រវ័ញ្ចទាំងនេះ។ នៅកម្ពុជា មានកុមារជាច្រើនដែលបានចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពនេសាទដែលសកម្មភាពខ្លះអាចប្រឈមនឹងគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការរារាំងដល់កុមារមិនបានចូលរៀនសូត្រឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការសម្រេចបាននូវទស្សនវិស័យរបស់វិស័យជលផល គឺផ្អែកលើដំណើរការនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ម្ចាស់ជំនួយ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។ ដៃគូនីមួយៗ ត្រូវមានការឯកភាពគ្នាតាមរយៈដំណើរការចរចារួមគ្នា ដោយគិតគូរអំពីលក្ខខណ្ឌ ដែលជាតម្រូវការរបស់ក្រសួង នាយកដ្ឋាន និងភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាលនីមួយៗ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

៥

ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ

៥.១ | *បញ្ហារួម*

ស្បៀងអាហារ ជីវភាពរស់នៅ និងការអភិវឌ្ឍ

សូចនាករសម្រាប់វាស់វែងការលូតលាស់ និងនិរន្តរភាពនៃវិស័យជលផល គឺជាសូចនាករយ៉ាងសំខាន់បំផុត ពីព្រោះការលូតលាស់ និងនិរន្តរភាព គឺជាថាមពលយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជីវភាពរស់នៅ និងការលូតលាស់សេដ្ឋកិច្ច ក៏ដូចជាការធានាបាននូវសុវត្ថិភាពស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភ។ ចំណុចដៅជាគន្លឹះសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផលរួមមានដូចខាងក្រោម:

១ ផលនេសាទចាប់ពីធម្មជាតិ[៥] គឺមានកម្រិតថេរ និងមាននិរន្តរភាពក្នុងកម្រិតមិនលើសពី ៥០០.០០០ តោន/ឆ្នាំ។

២ ផលនេសាទតាមវាលស្រែ[៦] ប្រចាំឆ្នាំនឹងមានការកើនឡើង ១៥% ដើម្បីធ្វើឱ្យផលនេសាទសរុបទទួលបានចំនួន ៥០០.០០០ តោន/ឆ្នាំ នៅដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

៣ ផលិតផលវារីវប្បកម្មប្រចាំឆ្នាំ នឹងមានការកើនឡើង ១៥% ដើម្បីឈានទៅដល់ ១៨៥.០០០ តោន/ឆ្នាំ នៅដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

ការកំណត់នូវចំណុចដៅទាំងនេះហាក់ដូចជាមានមហិច្ឆតាធំធេងពេក ប៉ុន្តែយើងអាចធ្វើបាន។ កិច្ចអន្តរាគមន៍សំខាន់ដើម្បីសម្រេចបានតាមគោលដៅទាំងនេះ គឺភាពស្មោះត្រង់ និងការយល់ច្បាស់លាស់ (សូចនាករ និងចំណុចដៅនានាត្រូវបានរៀបចំឡើង)។ ចំណុចដៅសម្រាប់ផលិតផលជលផល ធៀបនឹងបរិមាណផលនេសាទសរុបបច្ចុប្បន្ន មានបង្ហាញជូននៅលើក្រាហ្វិកដូចខាងក្រោម:

---

៥. គិតរួមទាំងផលចាប់តាមទន្លេ ស្ទឹង បឹង និងសមុទ្រ ប៉ុន្តែមិនគិតផលចាប់តាមវាលស្រែឡើយ

៦. រួមបញ្ចូលតំបន់ទំនាបលិចទឹកផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែមិនគិតបញ្ចូលផលិតផលវារីវប្បកម្មឡើយ

ផលិតផលគោលដៅឆ្នាំ២០១០-២០១៩[៧]

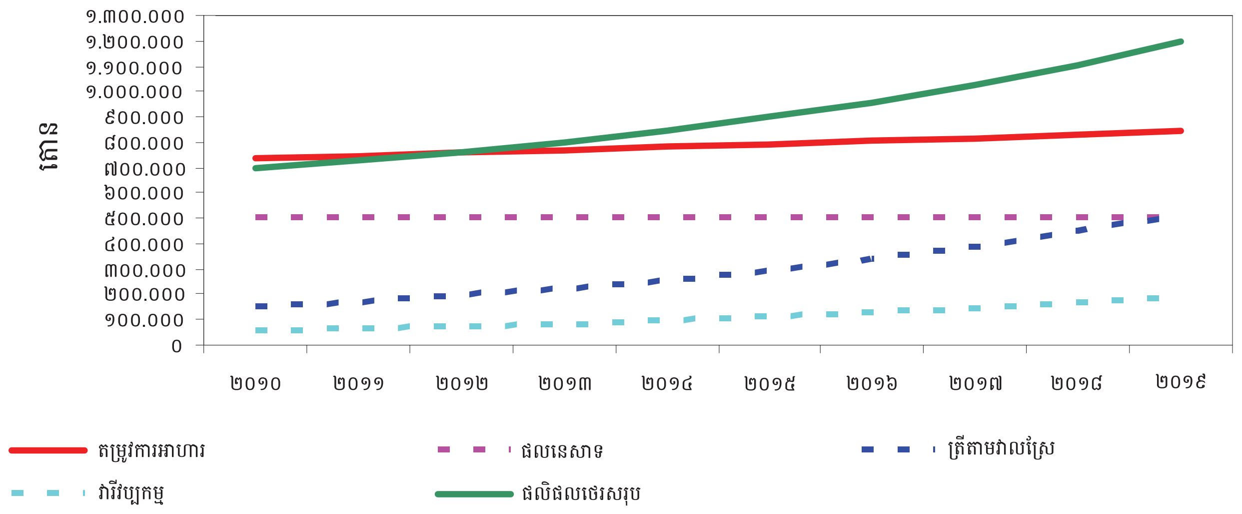

មានបរិមាណផលនេសាទលើសពីតម្រូវការប្រើប្រាស់។ ដូច្នេះ យើងមានលទ្ធភាពអាចធ្វើឱ្យល្អប្រសើរឡើងនូវអាហារូបត្ថម្ភតាមស្តង់ដារហើយអាចជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចតាមរយៈការនាំចេញទៀតផង។ ដូច្នេះ ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនយើងកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើង។

មនុស្ស

ការលូតលាស់នៃផលនេសាទមិនអាចធានាបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយសមធម៌នោះទេ។ ហេតុនេះ ចំណុចដៅនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ជនក្រីក្រ និងជនងាយរងគ្រោះ ត្រូវបានរៀបចំឡើង។ ចំណុចដៅទាំងនេះរួមមានដូចខាងក្រោម:

១ ចំនួនអ្នកនេសាទ និងអ្នកកែច្នៃផលនេសាទទ្រង់ទ្រាយតូចដែលកំពុងរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រដែលត្រូវបានកំណត់ដោយថ្នាក់ជាតិ នឹងត្រូវកាត់បន្ថយប្រមាណ ៤០% នៅចុងឆ្នាំ ២០១៩ ប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល។

២ ជីវភាពរស់នៅរបស់ស្ត្រី និងបុរសមានកម្រិតស្មើគ្នានៅគ្រប់អនុវិស័យជលផល[៨] នៅចុងឆ្នាំ ២០១៩។

៣ កិច្ចអន្តរាគមន៍ក្នុងការផ្តល់នូវឱកាសការងារនៅថ្នាក់សហគមន៍[៩] នឹងត្រូវអនុវត្តទូទាំងប្រទេស នៅចុងឆ្នាំ ២០១៩។

៤ កម្រិតបរិមាណត្រីបរិភោគជាមធ្យមសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុង១ឆ្នាំ គិតទូទាំងប្រទេស យ៉ាងហោចណាស់អាចរក្សាបាននូវកម្រិតដូចបរិមាណត្រីបរិភោគនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧[១០] ហើយយ៉ាងហោចណាស់ ៧០% នៃអ្នកក្រីក្រនឹងទទួលបាននូវបរិមាណត្រីបរិភោគគិតជាមធ្យមនៅចុងឆ្នាំ ២០១៩ មានកម្រិតប្រហាក់ប្រហែលនឹងឆ្នាំ ២០០៧។

---

៧. ប្រភព: ទិន្នន័យរបស់រដ្ឋបាលជលផល

៨. រួមទាំងលទ្ធភាពរបស់ស្ត្រីក្នុងការចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពសហគមន៍នេសាទ វារីវប្បកម្ម និងការកែច្នៃជលផលនៃភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ

៩. ការធ្វើសុខដុមនីយកម្មនៃកម្មវិធីជាតិភូមិមួយផលិតផលមួយ ជាមួយកម្មវិធីថ្នាក់តំបន់ភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ គឺជាផ្នែកមួយនៃវិស័យជលផល

៥ បរិមាណត្រី និងវារីសត្វដែលមានកម្រិតជីវជាតិខ្ពស់[១១] ដែលមនុស្សម្នាក់បរិភោគគិតជាមធ្យមក្នុង ១ ឆ្នាំ យ៉ាងហោចណាស់កើនឡើងចំនួន ៥០% ចាប់ពីឆ្នាំ ២០១១ ដល់ចុងឆ្នាំ ២០១៩។

សកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីសម្រេចបាននូវចំណុចដៅខាងលើនឹងមានការត្រួតពិនិត្យជាទៀងទាត់ ជាពិសេសចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចអន្តរាគមន៍នឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផល។

៥.២ នេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រ

ដើម្បីសម្រេចបាននូវការលូតលាស់នៃផលិតផលជលផល ដែលជាតម្រូវការសម្រាប់ជំរុញការអភិវឌ្ឍ ចំណុចដៅជាក់លាក់មួយចំនួនត្រូវបានរៀបចំឡើង។ ចំពោះនេសាទទឹកសាប គោលបំណងសំខាន់គឺការគាំទ្រ និងការបង្កើននូវសមត្ថភាពទ្រទ្រង់នៃប្រព័ន្ធតំបន់ដីសើម (ជាពិសេសតំបន់វាលស្រែ)។ ចំពោះដែននេសាទតាមទន្លេ និងបឹង ចំណុចដៅដែលត្រូវកំណត់គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលជាកិច្ចការចាំបាច់ក្នុងការធានាបាននូវនិរន្តរភាពប្រភេទ និងបរិមាណត្រីចម្រុះ។ ដោយឡែក ចំពោះនេសាទសមុទ្របច្ចុប្បន្ននេះ គឺការយល់ដឹងពុំទាន់បានទូលំទូលាយ ដូច្នេះចំណុចដៅជាដំបូង គឺការរៀបចំផែនការ ដើម្បីធានាការលូតលាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាចំណុចដៅដែលបានកំណត់ឡើងសម្រាប់ទាំងនេសាទទឹកសាប និងនេសាទសមុទ្រ៖

១ យ៉ាងហោចណាស់ឃុំចំនួន ១.២០០ (៧៥%នៃចំនួនឃុំសរុប) បានរៀបចំស្រះជម្រកត្រីសហគមន៍ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងប្រសិទ្ធភាព នៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩[១២]។

២ សហគមន៍នេសាទចំនួន ៤៧០ បានចុះបញ្ជីជាផ្លូវការ និងមានដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

៣ ផលនេសាទចាប់បាននៅតាមឡូត៍នេសាទរក្សាបាននូវនិរន្តរភាពជារៀងដរាប។

៤ ផែនការដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រ សម្រាប់ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសមុទ្រប្រកបដោយនិរន្តរភាពនឹងត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់ ហើយអនុវត្តនៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៤។

៥ យ៉ាងហោចណាស់ផ្ទៃដីព្រៃលិចទឹកនៅតំបន់ទឹកសាបចំនួន ៣៥% និងផ្ទៃដីព្រៃលិចទឹកនៅតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រចំនួន ៧៥% ត្រូវបានការពារយ៉ាងល្អ តាមរយៈការកំណត់ និងបោះបង្គោលព្រំប្រទល់នៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

---

១០. ៥២,៤ គ.ក/១នាក់/ឆ្នាំ

១១. ប្រភេទវារីសត្វមួយចំនួនត្រូវបានរកឃើញថាមានសារជាតិវីតាមីនចាំបាច់ និងសារជាតិចិញ្ចឹមខ្ពស់ប្រៀបធៀបនឹងប្រភពប្រូតេអ៊ីនត្រី ឬសត្វផ្សេងទៀត

១២. នេះគឺជាសកម្មភាពអន្តរាគមន៍យ៉ាងសំខាន់ដើម្បីបង្កើនផលនេសាទតាមវាលស្រែ។ ស្រះជម្រកត្រីសហគមន៍ដែលបានរៀបចំកន្លងមកបានបង្កើននូវផលិតភាពត្រីនៅតាមវាលស្រែយ៉ាងខ្ពស់ រហូតដល់ទៅ ៦ ដង។ រដ្ឋបាលជលផលកំពុងជំរុញ និងគាំទ្រដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការរៀបចំ ថែរក្សា និងការពារ ស្រះជម្រកត្រីតាមវាលស្រែផ្អែកតាមគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត និងម្ចាស់ការ

៦ យ៉ាងហោចណាស់អន្លង់ជ្រៅៗចំនួន ៤០ ក្នុងចំណោមអន្លង់ទាំង ៩៧ ត្រូវបានការពារ និងអភិរក្ស ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយយ៉ាងហោចណាស់ក៏មានកន្លែងអភិរក្សចំនួន ៨០% នៃបឹងទន្លេសាប ត្រូវបានកែលំអតាមរយៈការកំណត់ព្រំប្រទល់ ការការពារ និងការផ្សព្វផ្សាយការយល់ដឹងជាសាធារណៈ នៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

ក្រោយឆ្នាំ ២០១៩ នឹងមានកិច្ចការជាច្រើនទៀតដែលត្រូវបំពេញឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការថែរក្សាព្រៃលិចទឹក អន្លង់ជ្រៅៗ តំបន់អភិរក្ស និងទីជម្រកសំខាន់ៗទាំងអស់ ប៉ុន្តែចំណុចដៅខាងលើមិនបានលើកឡើងនូវតម្រូវការទាំងនេះឡើយ។

៥.៣ វារីវប្បកម្ម

វារីវប្បកម្មនៅកម្ពុជាមានសក្តានុពលយ៉ាងធំធេងសម្រាប់រយៈពេលយូរអង្វែង។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី បរិមាណផលិតផលវារីវប្បកម្ម នៅក្នុងតំណាក់កាលចាប់ផ្តើម គឺមានកម្រិតទាបនៅឡើយ (ក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ផលិតផលវារីវប្បកម្មអនុវត្តបានត្រឹមតែ ៥០.០០០ តោន ប៉ុណ្ណោះ ដែលភាគច្រើនគឺបានមកពីការចិញ្ចឹមជាទ្រង់ទ្រាយតូច)។ ស្ថិតនៅក្នុងសភាពការណ៍ដែលជាតម្រូវការចាំបាច់ចំពោះមុខកិច្ច អន្តរាគមន៍ជាចម្បងគឺត្រូវគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍដែលមានលក្ខណៈគ្រួសារជាមុនសិន ដោយត្រូវផ្តល់នូវការបណ្តុះបណ្តាល ការផ្តល់នូវ កូនត្រីពូជ និងរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងហានិភ័យ។ ចំណុចដៅនានាពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះរួមមានដូចខាងក្រោមៈ

១ យ៉ាងហោចណាស់កសិករចំនួន ៨៥.០០០ នាក់ ដែលបានបណ្តុះបណ្តាលបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងការងារវារីវប្បកម្ម នៅដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

២ ការផលិតកូនត្រីពូជត្រូវបានបង្កើនឡើងដល់ ២៥០.០០០.០០០ កូន ក្នុងមួយឆ្នាំ នៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

៣ ប្រព័ន្ធតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យជំងឺត្រីនឹងត្រូវបានរៀបចំឡើង ហើយអនុវត្តនៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៤។

៤ ការស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍដើម្បីកំណត់នូវប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក ដែលមានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ ដោយ រួមសហការជាមួយនឹង កិច្ចអន្តរាគមន៍ថ្នាក់តំបន់ ដូចជាគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គនឹងត្រូវធ្វើឡើង។

ដើម្បីសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម រដ្ឋបាលជលផលត្រូវរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស និងលិខិតបទដ្ឋានតាម ស្តង់ដារ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីជលផល ដើម្បីគាំទ្រផ្នែកវារីវប្បកម្មក្នុងការសម្រេចបាននូវចំណុចដៅដែលបានកំណត់។

៥.៤ ការកែច្នៃ និងពាណិជ្ជកម្ម

ការគិតគូរអំពីគុណភាពនៃការកែច្នៃ កម្រិតស្តង់ដារ ដំណើរការ និងនីតិវិធីសមស្រប គឺជាស្នូលក្នុងការលើកកម្ពស់នូវអាហារូបត្ថម្ភ ជីវភាពរស់នៅ និងការធ្វើជំនួញ (ទាំងជាតិ និងអន្តរជាតិ)។ កិច្ចអន្តរាគមន៍សំខាន់គឺផ្តោតទៅលើការកែលំអគុណភាព និងលើកកម្ពស់ លទ្ធភាពទីផ្សារ។ ចំណុចដៅជាគន្លឹះ រួមមានដូចខាងក្រោមៈ

១ យ៉ាងហោចណាស់ ៨០% នៃអ្នកកែច្នៃ និង ៨០% នៃផលិតផលត្រី នឹងត្រូវបានអនុវត្តស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃការធានារ៉ាប់រងគុណភាព សុវត្ថិភាព និងស្តង់ដារ[13] នៅត្រឹមដំណាច់ចុងឆ្នាំ ២០១៩។

២ សមាគមកសិករ[14] នឹងត្រូវបង្កើតឡើង ហើយមានលទ្ធភាពអាចទទួលបាននូវហិរញ្ញវត្ថុ និងមានទីផ្សារ នៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

៣ កិច្ចអន្តរាគមន៍នៅថ្នាក់សហគមន៍ដែលធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាព និងការចូលទៅកាន់ទីផ្សារ[15] នឹងត្រូវអនុវត្តទូទាំងប្រទេសនៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

រដ្ឋបាលជលផលនឹងរៀបចំស្តង់ដារពេញលេញមួយ និងគោលការណ៍ណែនាំ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពកែច្នៃ ការវេចខ្ចប់ និងសុវត្ថិភាព ហើយនឹងត្រូវអនុវត្តការចុះបញ្ជីជាផ្លូវការ និងដំណើរការត្រួតពិនិត្យឱ្យបានល្អប្រសើរ។ ការងារទាំងនេះ នឹងត្រូវបានរៀបចំដើម្បីសម្របសម្រួលដល់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មដោយផ្តល់នូវការធានារ៉ាប់រងអំពីគុណភាព ហើយយកចិត្តទុកដាក់ជាចំបង គឺធានាថា ទាំងអ្នកមានមុខរបរខ្នាតធំ និងខ្នាតតូចមិនចាំបាច់ចំណាយបន្ថែមទៅលើបន្ទុកការងាររដ្ឋបាលឡើយ។ រដ្ឋបាលជលផលនឹងសហការជាមួយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីរិះរកមធ្យោបាយក្នុងការកាត់បន្ថយរបាំងពាណិជ្ជកម្មដែលប៉ះពាល់ដល់វិស័យជលផល ហើយនឹងតម្រឹមជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្រពាណិជ្ជកម្មបើកទូលាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

៥.៥ ការធ្វើនិយ័តកម្ម និងសេវាកម្ម

កិច្ចអន្តរាគមន៍នានាដែលជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ គឺត្រូវស្ថាបនាឡើងដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាន នៃការទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនានា។ កិច្ចការនេះ គឺគ្របដណ្តប់ទាំងតម្រូវការនៃការទទួលស្គាល់ និងការដោះស្រាយនូវបញ្ហាគំរាមកំហែង ហើយត្រូវកសាងឡើងផ្អែកលើភាពខ្លាំងដែលកំពុងកើតមានបច្ចុប្បន្ន។ ការប្រើប្រាស់លទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គឺតម្រូវឱ្យមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ផ្តល់នូវភស្តុតាងជាមូលដ្ឋានក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត នៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការ និងការធ្វើនិយ័តកម្ម។ ប៉ុន្តែគ្រប់ ការធ្វើនិយ័តកម្ម និងការផ្តល់សេវាកម្មទាំងអស់ ត្រូវតែឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ប្រជាជន។ ចំណុចដៅដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែកនេះរួមមានដូចខាងក្រោម៖

១ ការផ្ទេរសិទ្ធិអំណាចទទួលខុសត្រូវពេញលេញទៅឱ្យភ្នាក់ងារនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ស្របតាមកម្មវិធីជាតិ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងកម្មវិធីជាតិកំណែទម្រង់វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការនឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

២ ការផ្តល់លទ្ធភាពក្នុងការធ្វើនិយ័តកម្មសម្រាប់អនុវិស័យជលផលទាំងអស់ ក្នុងការគាំទ្រអភិបាលកិច្ចល្អ ការអភិវឌ្ឍអនុវិស័យ និងការអនុវត្តច្បាប់ជាតិ (រាប់បញ្ចូលទាំងការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ[16]) នឹងត្រូវរៀបចំឱ្យបាននៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ២០១៩។

---

១៣. ស្តង់ដារថ្នាក់ជាតិនឹងត្រូវរៀបចំឡើងសម្រាប់ការជួញដូរ និងប្រើប្រាស់ផ្ទៃក្នុង។ ទន្ទឹមនេះ ស្តង់ដារកម្រិតអន្តរជាតិនឹងត្រូវអនុវត្តផងដែរ។ កិច្ចការនេះនឹងត្រូវរួមបញ្ចូលទាំងការកសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីរបស់រដ្ឋបាលជលផល។

១៤. រួមទាំងសកម្មភាពកែច្នៃ ពាណិជ្ជកម្ម និងទីផ្សារផលនេសាទនៃកម្មវិធីភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ និងសហគមន៍កសិករចិញ្ចឹម និងភ្ញាស់ត្រី

១៥. ការធ្វើសុខដុមនីយកម្មនៃកម្មវិធីជាតិភូមិមួយផលិតផលមួយ ជាមួយកម្មវិធីថ្នាក់តំបន់ភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ គឺជាផ្នែកមួយនៃវិស័យជលផល

១៦. ការគាំទ្រច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយគឺជាសកម្មភាពអាទិភាព

៣ ផែនការដ៏ទូលំទូលាយដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជាអន្តរជាតិ ដែលវិស័យជលផលនៅកម្ពុជាជួបប្រទះ រួមមានការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការសាងសង់ទំនប់ ការខូចខាតបរិស្ថាន នឹងត្រូវរៀបចំឡើងឱ្យបាននៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១១។

៤ ការវាយតម្លៃដោយមានការចូលរួម នឹងត្រូវប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការក្នុងការគាំទ្រដល់ដំណើរការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិនានា និងការកសាងផែនការ ហើយយ៉ាងហោចណាស់ ៧០% នៃប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ និងសាធារណជនទូទៅ នឹងឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានចំពោះគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផល ហើយការអនុវត្តនឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩។

នៅទីកន្លែងដែលមានបញ្ហាឆ្លងដែន រដ្ឋបាលជលផលធានាឱ្យមានការចូលរួមពេញលេញនៅក្នុងក្របខណ្ឌការងាររបស់គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ តាមរយៈសមាជិកភាពនៃគណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គកម្ពុជា។ រដ្ឋបាលជលផលនឹងនាំយកបញ្ហាដែលជះឥទ្ធិពលទៅលើវិស័យជលផលដោយផ្ទាល់ ដើម្បីទាញការយកចិត្តទុកដាក់ពីគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ ហើយសហការស្វែងរកនូវដំណោះស្រាយរួមគ្នាដោយរួមទាំងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ តាមការចាំបាច់ និងសមស្រប។

៥.៦ ផែនការ និងការចាត់អាទិភាព

ផែនការ

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ គឺបង្ហាញនូវចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់គ្រប់ផែនការសកម្មភាព និងផែនការអភិវឌ្ឍរបស់រដ្ឋបាលជលផល។ ទោះបីជាយ៉ាងដូចនេះក្តី ផែនការរយៈពេលវែង គឺត្រូវការកែសម្រួល ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីនយោបាយ សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងការប្រែប្រួលបរិស្ថាន ដែលមានឥទ្ធិពលមកលើវិស័យជលផលនៅក្នុងឆ្នាំខាងមុខ។ ដូច្នេះក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានគោលបំណងកំណត់នូវបំណងប្រាថ្នា និងទិសដៅដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់អនាគត ដែលជាមូលដ្ឋានបង្អែកយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ផែនការរយៈពេលខ្លី។ ដំណើរការរៀបចំផែនការនេះមានជំហាន និងមានផ្នែកជាច្រើនរួមបញ្ចូលគ្នា។

១ **ផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផលៈ** ផែនការនេះមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់រយៈពេល៣ឆ្នាំដែលបានមកពីកម្មវិធី និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីគ្របដណ្តប់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ខាងមុខ។ ដូច្នេះផែនការនេះ គឺជាផែនការរំកិល។ វាបានផ្តល់ឱ្យនូវទិសដៅលម្អិត និងបង្កើតជាឧបករណ៍សំខាន់ សម្រាប់ជាទម្រង់របស់សកម្មភាពលម្អិតរបស់រដ្ឋបាលជលផល និងបង្ហាញដល់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ អំពីកម្មវត្ថុរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចំពោះវិស័យជលផលនៅរយៈពេលទៅខាងមុខ។ នេះគឺជាផែនការដែលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីធានាថា ការអនុវត្តគឺស្របតាមចំណុចដៅ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ហើយស្ថិតនៅលើផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវមួយ ដើម្បីសម្រេចបាននូវទស្សនវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ចំពោះវិស័យជលផល។

២ **ផែនការប្រចាំឆ្នាំរបស់វិស័យជលផលៈ** នេះគឺជាផែនការលម្អិតដែលបង្ហាញនូវលទ្ធផលរំពឹងទុកដែលនឹងត្រូវសម្រេចឱ្យបាន និងសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ សំដៅសម្រេចឱ្យបាននូវគោលបំណងរួម។ ផែនការនេះរួមមាន ផែនការសកម្មភាពតាមផ្នែកនីមួយៗរបស់វិស័យជលផល ដូចជា ផ្នែកវារីវប្បកម្ម សហគមន៍នេសាទ កិច្ចការនេសាទ គុណភាព និងកែច្នៃ អភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងធនធានជលផល លើសពីនេះនៅមានផែនការលម្អិតទៅតាមសកម្មភាពជាក់លាក់នីមួយៗថែមទៀត។

៣ **ផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំរបស់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលៈ** ការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផលនៅតាមបណ្ដា ខេត្តនីមួយៗ គឺត្រូវបានគាំទ្រដោយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។ ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលបានធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយអង្គការក្នុងស្រុក និងប្រជាពលរដ្ឋ ហើយនេះគឺជាមធ្យោបាយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការផ្ដល់នូវសេវាកម្មជូនដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ។ រដ្ឋបាលជលផលកំពុងធ្វើការងារតាមរយៈខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ដើម្បីបង្កិតផែនការសកម្មភាពទៅជិតប្រជាជនដែលជាក្រុមអ្នកទទួលផលតាមគោលដៅកំណត់ ហើយកិច្ចការនេះត្រូវបានធ្វើឡើងស្របជាមួយនឹងគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ការចាត់អាទិភាព

រាជរដ្ឋាភិបាលបានទទួលស្គាល់ថា ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ គឺមានភាពធំធេង ប៉ុន្តែសកម្មភាពទាំងនេះ គឺជាការចាំបាច់ក្នុងការសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅនានាដែលបានកំណត់ ហើយការអនុវត្តគឺតម្រូវឱ្យមានធនធានគ្រប់គ្រាន់នៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងមូល។ ជាក់ស្ដែង រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ផងដែរថា ផលលំបាកនឹងអាចកើតមាននៅរាល់ពេលវេលា ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ ហេតុនេះ ការរៀបចំគោលការណ៍សម្រាប់កំណត់សកម្មភាពជាអាទិភាពដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងកម្រិតមួយ នៅទីកន្លែង និងពេលវេលាជាក់លាក់គឺជាការចាំបាច់។ ផ្អែកតាមគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្ស និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ សកម្មភាពអាទិភាពសំខាន់ៗរួមមានដូចខាងក្រោមៈ

១ សកម្មភាពទាំងឡាយដែលមានភាពចាំបាច់ និងបន្ទាន់ក្នុងការបំពេញនូវតម្រូវការនៃម្ហូបអាហារ និងសុវត្ថិភាពស្បៀងរួមទាំងសកម្មភាពកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់ប្រជាជនដែលពឹងផ្អែកលើធនធានជលផល ដែលបណ្ដាលមកពីការគំរាមកំហែងពីកត្តាខាងក្រៅទៅលើប្រព័ន្ធជីវចម្រុះនៅក្នុងតំបន់ដីសើម។

២ សកម្មភាពទាំងឡាយដែលមានសារៈសំខាន់ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនក្រីក្រ។

៣ សកម្មភាពទាំងឡាយដែលមានសារៈសំខាន់ដើម្បីគាំទ្រដល់ការលូតលាស់សេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង។

ជារួម រដ្ឋបាលជលផល នឹងអនុវត្តទៅតាមវដ្តនៃផែនការដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ឬគោលនយោបាយទាំងឡាយ ប៉ុន្តែដើម្បីចាប់ផ្ដើមអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ផ្នែកមួយចំនួនដូចខាងក្រោម នឹងត្រូវបានចាត់ជាអាទិភាពៈ

១ ការស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍ។

២ ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សនៅរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្ដាល ក៏ដូចជាការអភិឌ្ឍធនធានមនុស្សនៅថ្នាក់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។

៣ ការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្មគ្រប់ប្រភេទ ទាំងទឹកសាប និងសមុទ្រ។

៤ សហគមន៍នេសាទ និងការនេសាទក្នុងវាលស្រែ។

៥ ការកាត់បន្ថយកំហាតបង់នៅក្នុងសកម្មភាពកែច្នៃជលផល និងការខ្វះខ្នាយចំពោះអ្នកកែច្នៃខ្នាតតូច។

៦ ការរៀបចំ និងការអនុវត្តផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។

៧ ការអភិរក្ស និងការការពារតាមរយៈសកម្មភាពសំខាន់ដូចខាងក្រោមៈ

- ការធ្វើផែនទីការកំណត់ព្រំប្រទល់ និងការការពារព្រៃលិចទឹក
- ការការពារ និងការអភិរក្សអន្លង់ជ្រៅៗនៅតំបន់មេគង្គលើ
- ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនូវទីជម្រកជលផលសំខាន់ៗ
- ផែនការដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការថ្នាក់តំបន់ ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហាដែលកើតមានជាអន្តរជាតិចំពោះវិស័យជលផលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រួមមានការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការសាងសង់ទំនប់ និងការខូចខាតបរិស្ថាន នឹងត្រូវរៀបចំឱ្យបាននៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១១។

៦

ធនធាន

៦.១ សមត្ថភាពមន្ត្រី

ភាពជោគជ័យនៃការធ្វើផែនការនានារបស់រដ្ឋបាលជលផល គឺពឹងអាស្រ័យទៅលើសមត្ថភាពក្នុងការផ្តល់នូវសេវាកម្មដែលជាតម្រូវការសម្រាប់វិស័យជលផល។ កិច្ចការនេះគឺទាមទារឱ្យមានការបង្កើននូវសមត្ថភាពជំនាញរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផលជាពិសេសនៅថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ស្រុក។ រដ្ឋបាលជលផលក៏ទទួលស្គាល់ផងដែរថា ការអភិវឌ្ឍជំនាញផ្ទាល់ខ្លួន គឺជាការចាំបាច់ចំពោះការផ្តល់អាទិភាពចំពោះធនធានមនុស្ស ហើយក៏ទទួលស្គាល់ផងដែរថា នៅក្នុងរយៈពេលខ្លី រដ្ឋបាលជលផលមិនអាចផ្តល់នូវគ្រប់សេវាកម្មតាមតម្រូវការបានឡើយ។ ហេតុនេះ រដ្ឋបាលជលផលនឹងធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយក្រសួង នាយកដ្ឋាន និងភ្នាក់ងារផ្សេងៗ ដើម្បីធានាឱ្យមានការសម្របសម្រួល និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យ។ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ នឹងបំពេញតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការងារនេះ។

រដ្ឋបាលជលផលនឹងធ្វើការងារជាដៃគូជាមួយនឹងអង្គការនានា និងវិស័យឯកជនទៅតាមសមត្ថភាព និងលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន។ ដូច្នេះ តួនាទីរបស់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ គឺជាចំណុចគន្លឹះក្នុងការរៀបចំ និងសម្របសម្រួលភាពជាដៃគូឱ្យមានដំណើរការល្អ។

ទោះបីជាយ៉ាងដូច្នេះក្តី ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងជំនាញរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល គឺជាកត្តាយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តឱ្យបានជោគជ័យ ស្របទៅតាមក្របខណ្ឌនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។ ហេតុដូច្នេះរដ្ឋបាលជលផលនឹងរៀបចំ និងអនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សឱ្យបានទូលំទូលាយដល់មន្ត្រីគ្រប់កម្រិតថ្នាក់ទាំងអស់។ ការងារនេះ គឺតម្រូវឱ្យមានការវិភាគអំពីតម្រូវការជំនាញ ការកំណត់នូវដំណោះស្រាយសម្រាប់ទទួលបាននូវជំនាញទាំងនេះ។ គោលបំណងជារួម គឺការព្យាយាមដើម្បីស្វែងរកវិធីសាស្ត្រ ក្នុងការកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកទៅលើតែជំនួយបច្ចេកទេសពីខាងក្រៅ និងអន្តរជាតិ ចាប់ពីទសវត្សន៍ទី ២ នៃសតវត្សន៍ទី ២១ នេះ។ ជាពិសេស នៅក្នុងពេលចាប់ផ្តើមនៃការអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផលនេះ គឺតម្រូវឱ្យមានទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីជួយដល់រដ្ឋបាលជលផលក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពជាអាទិភាពឱ្យបានទូលំទូលាយទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន។ នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ជំនួយការសម្រាប់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល គឺជាការចាំបាច់ ដើម្បីធានាការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពនានាឱ្យបានជោគជ័យ។

ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសពីខាងក្រៅ នឹងត្រូវជ្រើសរើស នៅពេលដែលមន្ត្រីថ្នាក់ជាតិត្រូវការជំនួយ ដូច្នេះការសិក្សា វាយតម្លៃអំពីតម្រូវការគឺជាលទ្ធផលនៃផែនការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សរបស់រដ្ឋបាលជលផល។ តាមការប៉ាន់ស្មាន ទីប្រឹក្សាអន្តរជាតិយ៉ាងច្រើនចំនួន ៤ រូប និងទីប្រឹក្សាជាតិចំនួនពី ២០ ទៅ ២៤ រូប នឹងត្រូវជ្រើសរើសក្នុងមួយឆ្នាំៗ។ ចំណែកនៅថ្នាក់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល តាមការប៉ាន់ស្មានគិតជាមធ្យម ចំពោះខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលចំនួន ១២ នៅក្នុងតំណាក់កាលដំបូង (ប៉ុន្តែនៅពេលខាងមុខអាចមានគ្រប់ខណ្ឌ) នឹងទទួលបានការគាំទ្រដល់មន្ត្រីមូលដ្ឋានចំនួន ៥ ទៅ ៧ រូប។ សេចក្តីលម្អិតមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៥ ។

៦.២ ថវិកា និងមូលនិធិ

រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តផ្តល់ថវិកាដោយផ្ទាល់ដល់កម្មវិធីជលផលនៅដំណាក់កាលដំបូងចំនួន ១,២៥ លាន ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក សម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០។ រាជរដ្ឋាភិបាលមានបំណងនឹងបង្កើនកម្រិតថវិកាបន្ថែមរហូតដល់ ១៥% ក្នុងមួយឆ្នាំៗ ប៉ុន្តែ ដោយសារសម្ពាធនៃព្រឹត្តិការណ៍សេដ្ឋកិច្ចដែលកើតមាននៅចំពេលនៃការរៀបចំក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ដូច្នេះបច្ចុប្បន្ននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលមិនអាចធានាបាននូវការផ្តល់ថវិកានេះឡើយ។ ហេតុនេះ តាមការព្យាករណ៍នៅក្នុងរយៈពេល ៥ ឆ្នាំ ដំបូង (២០១០-២០១៥) សន្មតថា រាជរដ្ឋាភិបាលពុំមានលទ្ធភាពក្នុងការបង្កើននូវថវិកានេះបានឡើយ។ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីឆ្នាំ២០១៥ទៅថវិកាជាតិនឹងអាចបង្កើនបានចំនួន១៥% ក្នុងមួយឆ្នាំៗ។ តារាងខាងក្រោមនេះគឺសង្ខេបអំពីថវិកាប៉ាន់ស្មានសម្រាប់រយៈពេល ១០ ឆ្នាំ តាមគោលដៅ និងផ្នែកសំខាន់ៗនីមួយៗ។

តារាងសង្ខេបស្តីពីថវិកាប៉ាន់ស្មានសម្រាប់រយៈពេល ១០ ឆ្នាំ (២០១០-២០១៩)

	គណនា ២០១០-២០១២	ប៉ាន់ប្រមាណ ២០១៣-២០១៥	ប៉ាន់ប្រមាណ ២០១៦-២០១៩	សរុបរួម
សរុបរួមគិតជាលានដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក	២៥.១៩	២៣.១៨	៣០.១៨	៧៨.៥៥
គោលដៅគិតជាភាគរយ				
គោលដៅទី១ : ការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផលដល់ការរីកចម្រើនជាតិមានកម្រិតខ្ពស់ និងមានចីរភាព				២៦%
គោលដៅទី២ : ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនក្នុងវិស័យនេះកំពុងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង និងមានកម្រិតខ្ពស់ជាងកម្រិតមធ្យម ដែលបានកំណត់នៅថ្នាក់ជាតិ				១៤%
គោលដៅទី៣ : ដែននេសាទ និងប្រភពធនធានជលផលផ្សេងទៀតមានលក្ខខណ្ឌល្អ និងមានភាពសមស្រប ហើយអាចត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព				១៨%
គោលដៅទី៤ : ត្រី គឺជាប្រភពនៃចំណីអាហារដ៏សម្បូរបែបមានសុខភាព និងថ្លៃថ្នូរ				១៨%
គោលដៅទី៥ : មុខជំនួញក្នុងវិស័យនេសាទ គឺមានភាពចំណេញស្ថិរភាព និងមានភាពទទួលខុសត្រូវ				៦%
គោលដៅទី៦ : ដែននេសាទត្រូវបានគ្រប់គ្រង អភិវឌ្ឍ និងអភិរក្សដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ យ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយប្រទេសជិតខាង				៦%
គោលដៅទី ៧ : បរិយាកាសគោលនយោបាយច្បាប់ និងការជួយគាំទ្រចំពោះវិស័យ គឺមានភាពគ្រប់គ្រាន់សមស្រប និងមានសមត្ថភាពអាចអនុវត្តបាន។				១១%
សសរស្តម្ភគិតជាភាគរយ				
សសរស្តម្ភទី ១ : ជលផលទឹកសាប និងសមុទ្រ				៤៩%
សសរស្តម្ភទី ២ : វារីវប្បកម្ម				២១%
សសរស្តម្ភទី ៣ : ការកែច្នៃ និងពាណិជ្ជកម្ម				៣០%

រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តស្វែងរកប្រភពថវិកាដើម្បីធានាថា កម្មវិធីនេះនឹងទទួលបានមូលនិធិគ្រប់គ្រាន់។ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ប្រឈមនឹងវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកដូចគ្នា។ ចំពោះប្រទេសជាតិដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច និងមានធនធានបម្រុងតិចតួចសម្រាប់ពឹងអាស្រ័យដូចជាប្រទេសកម្ពុជាគឺទំនងជាទទួលផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំង។

នៅក្នុងរយៈពេលខ្លី និងមធ្យម កម្ពុជានឹងពឹងទៅលើថវិកាដែលផ្តល់ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា។ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី នៅពេលដែលផលិតផលជលផលមានការកើនឡើង គួរអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើនថ្លៃឈ្នួលអាជីវកម្មដែលបានមកពីវិស័យនេះ។ ការកើនឡើងនៃប្រាក់ចំណូល និងការលូតលាស់ជាទូទៅនៃវិស័យជលផលអាចជួយទ្រទ្រង់ដល់ លទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចជាទូទៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការផ្តល់នូវថវិកាសម្រាប់វិស័យជលផល[១៧]។ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី ចំណុចជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់នូវកម្រិតប្រាក់ចំណូលពីវិស័យទៅថ្ងៃអនាគត គឺត្រូវធានាថា វាពុំមែនជាបន្ទុកដែលត្រូវដាក់ទៅលើប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងវិស័យជលផលនោះឡើយ ធ្វើដូច្នេះទើបស្បៀងអាហារ និងសុវត្ថិភាពអាហារូបត្ថម្ភរបស់ប្រជាជនត្រូវបានធានា ភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងវិស័យត្រូវបានកាត់បន្ថយ ហើយវិស័យជលផលរួមចំណែកដល់ការលូតលាស់នៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិប្រកបដោយចីរភាព។

៦.៣ យន្តការផ្តល់មូលនិធិ

មានការទទួលស្គាល់ថា សេវាកម្មដែលរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាលផ្តល់ទៅឱ្យសហគមន៍មូលដ្ឋានមិនបានគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។ ដូច្នេះ ការពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់ក្រោមជាតិ គឺមានសារៈសំខាន់ចាំបាច់បំផុតពីព្រោះថា មន្ត្រីទាំងនោះមានភារកិច្ចជាអ្នកអនុវត្តដោយផ្ទាល់នៅមូលដ្ឋាន។ ដូច្នេះតួនាទីរបស់រដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាល គួរតែផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីថ្នាក់ក្រោមជាតិ ហើយតួនាទីនេះ ត្រូវចាត់ទុកដូចជាម៉ាស៊ីន ដើម្បីបើកផ្លូវឆ្ពោះទៅមុខ។ ដើម្បីសម្រេចនូវគោលបំណងនេះ រដ្ឋបាលជលផលចាំបាច់ត្រូវធ្វើប្រតិភូកម្មអំណាច ការទទួលខុសត្រូវ និងតួនាទីនៅក្នុងកម្រិតមួយទៅឱ្យថ្នាក់ក្រោមជាតិ ស្របតាមសមត្ថភាពបច្ចុប្បន្នរបស់មន្ត្រី និងកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពនៅក្នុងវិស័យជលផលរបស់រដ្ឋបាលជលផលទាំងមូល។

ជារួម ការគ្រប់គ្រងថវិកា និងការត្រួតពិនិត្យនឹងត្រូវអនុវត្តដោយរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាល តាមរយៈ នាយកដ្ឋានផែនការ ហិរញ្ញវត្ថុ និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដូចបានណែនាំនៅក្នុងនីតិវិធី និងប្រព័ន្ធថវិកា និងផែនការរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មានលំហូរមូលនិធិពីរយ៉ាងដែលរំពឹងថា នឹងកើតមាននៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្តក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផលក្នុងរយៈពេល ១០ ឆ្នាំ ខាងមុខនេះ។ ទី១ គឺមូលនិធិផ្តល់ផ្ទាល់ទៅនាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនៅរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាល ដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀបចំគោលនយោបាយការណែនាំបច្ចេកទេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិពាក់ព័ន្ធ ដែលជាមធ្យោបាយនាំផ្លូវដ៏សំខាន់

១៧. ចំណូលពីវិស័យជលផលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ស្របតាមនីតិវិធីនិងបទប្បញ្ញត្តិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

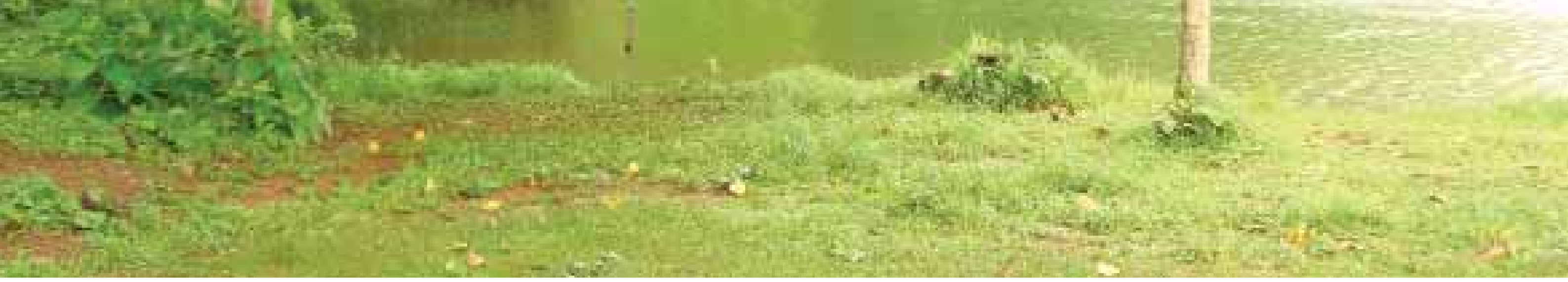

សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល។ ដោយសារសមត្ថភាពជំនាញរបស់មន្ត្រីនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពនានាមានកម្រិត នាយកដ្ឋានជំនាញនីមួយៗនៅថ្នាក់កណ្តាលតម្រូវឱ្យជួយដល់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលតាមការចាំបាច់។ ដូច្នេះ មូលនិធិមួយចំនួនអាចត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់កិច្ចការនេះ។ លំហូរមូលនិធិមួយទៀតនឹងត្រូវផ្តល់ផ្ទាល់ទៅថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ការផ្តល់នូវសេវាកម្មដែលត្រូវផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងតម្រូវការឃុំ ស្រុក និងខេត្ត។ ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលទំលាក់តាមលំហូរទី ២ សម្រាប់ជលផលថ្នាក់ក្រោមជាតិនឹងត្រូវបង្កើនបន្តិចម្តងៗ ទៅតាមដំណាក់កាលនៅពេលដែលសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីថ្នាក់ក្រោមជាតិមានការកើនឡើង ហើយអាចបង្ហាញឱ្យឃើញពីសមត្ថភាពក្នុងការសម្រេចបាននូវការងារតាមគោលដៅដែលបានឯកភាព។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវការងារនេះ រដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាលត្រូវអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សឱ្យបានសកម្មដល់មន្ត្រីថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់។

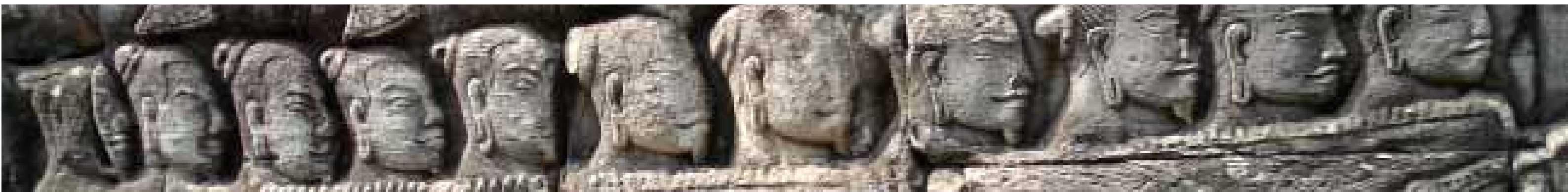

ឧបសម្ព័ន្ធ

២៦ **ឧបសម្ព័ន្ធ១:** សូចនាករ និងចំណុចដៅសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០-២០១៩

៣៧ **ឧបសម្ព័ន្ធ២:** សាវតារនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ

៣៩ **ឧបសម្ព័ន្ធ៣:** លក្ខខណ្ឌយោងសម្រាប់ការអនុវត្តន៍ផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល និងការសម្របសម្រួល

៤៤ **ឧបសម្ព័ន្ធ៤:** ទំនាក់ទំនងរវាងវិស័យជលផលជាមួយនឹងវិស័យផ្សេងទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងសង្គម

៤៥ **ឧបសម្ព័ន្ធ៥:** យុទ្ធសាស្ត្របន្ថែមសម្រាប់វិស័យជលផលកម្ពុជាសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០

៤៩ **ឧបសម្ព័ន្ធ៣:** ថវិកាប៉ាន់ប្រមាណ សេចក្តីសង្ខេបអំពីកញ្ចប់ថវិកាតាមគោលដៅ

ឧបសម្ព័ន្ធ១: សូចនាករ និងចំណុចដៅសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០-២០១៩

គោលដៅទី១ : ការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផលដល់ការរីកចម្រើនជាតិមានកម្រិតខ្ពស់ និងមានចីរភាព

សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩ (១០ឆ្នាំ)
១.១ កម្រិតផលនេសាទ ចាប់បានពីធម្មជាតិ[១៨]	**២០០៨** : មើលលេខយោង[១៩]	ផលនេសាទចាប់បានពីក្នុងធម្មជាតិមានកម្រិតថេរ និងមាននិរន្តរភាពក្នុងកម្រិតមិនលើសពី ៥០០.០០០ តោនក្នុង១ឆ្នាំ	ផលនេសាទចាប់បានពីក្នុងធម្មជាតិមានកម្រិតថេរ និងមាននិរន្តរភាពក្នុងកម្រិតមិនលើសពី ៥០០.០០០ តោនក្នុង១ឆ្នាំ	ផលនេសាទចាប់បានពីក្នុងធម្មជាតិមានកម្រិតថេរ និងមាននិរន្តរភាព ក្នុងកម្រិតមិនលើសពី ៥០០.០០០ តោនក្នុង១ឆ្នាំ
១.២ ផលនេសាទចាប់បានពីវាលស្រែ	២០០៨ : ១១០.០០០ តោន	ផលនេសាទចាប់បានពីវាលស្រែកើនឡើង ១៥% ក្នុង ១ ឆ្នាំ ស្មើនឹង ១៦៨.០០០តោន	ផលនេសាទចាប់បានពីវាលស្រែកើនឡើង ១៥% ក្នុង១ឆ្នាំ ស្មើនឹង ២៥៥.០០០ តោន	ផលនេសាទចាប់បានពីវាលស្រែកើនឡើង ១៥% ក្នុង១ឆ្នាំ ស្មើនឹង ៥០០.០០០ តោន
១.៣ ចំនួនសហគមន៍ស្រះជម្រកត្រី	២០០៩ : ២៣៥	យ៉ាងហោចឃុំចំនួន ៤០០ (២៥% នៃ ចំនួនសរុប) មានស្រះជម្រកត្រីប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងប្រសិទ្ធភាព	យ៉ាងហោចឃុំចំនួន ៨០០ (៥០% នៃ ចំនួនសរុប) មានស្រះជម្រកត្រីប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងប្រសិទ្ធភាព	យ៉ាងហោចឃុំចំនួន១.២០០ (៧៥% នៃចំនួនសរុប) មានស្រះជម្រកត្រីប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងប្រសិទ្ធភាព
១.៤ ការកើនឡើងផលិតផលវារីវប្បកម្មស្របតាមតម្រូវការសន្តិសុខស្បៀង និងការនាំចេញ [២០]	២០០៨ : ៤០.០០០តោន	ផលិតផលវារីវប្បកម្មកើនឡើង១៥% ក្នុងមួយឆ្នាំៗ ស្មើនឹង ៦៧.០០០ តោន	ផលិតផលវារីវប្បកម្មកើនឡើង១៥% ក្នុងមួយឆ្នាំៗ ស្មើនឹង ១០២.០០០ តោន	ផលិតផលវារីវប្បកម្មកើនឡើង១៥% ក្នុងមួយឆ្នាំៗ ស្មើនឹង ១៨៥.០០០ តោន
១.៥ ចំនួនកសិករដែលបានបណ្តុះបណ្តាល បានចូលរួមយ៉ាងសកម្ម នៅក្នុងសកម្មភាពវារីវប្បកម្ម	៤៤.០០០ កសិករ	៥៥.០០០ នាក់	៦៥.០០០ នាក់	៨៥.០០០ នាក់
១.៦ កម្រិតនៃផលិតកម្មកូនត្រីពូជសម្រាប់វារីវប្បកម្ម	២០០៨ : ៣៧.០០០.០០០ក្បាល	ផលិតកម្មកូនត្រីពូជកើនឡើងដល់ ១០០.០០០.០០០ក្បាល ក្នុង១ឆ្នាំៗ	ផលិតកម្មកូនត្រីពូជកើនឡើងដល់ ១៥០.០០០.០០០ ក្បាល ក្នុង១ឆ្នាំៗ	ផលិតកម្មកូនត្រីពូជកើនឡើងដល់ ២៥០.០០០.០០០ ក្បាល ក្នុង១ឆ្នាំៗ

១៨. គិតរួមទាំងប្រភេទវារីសត្វផ្សេងទៀត ដូចជាកំពិស ក្តាម ខ្យង កង្កែប ជាដើម ។ល។ ប៉ុន្តែ មិនបានគិតបញ្ចូលផលនេសាទចាប់ពីវាលស្រែឡើយ។

១៩. ផ្អែកតាមរបាយការណ៍ផលចាប់ ឡូត៍នេសាទ នេសាទសិប្បកម្ម នេសាទគ្រួសារ និងសមុទ្រ មានចំនួនសរុប ៣២១.០០០ តោន, បើគណនាតាមការប្រើប្រាស់ផលនេសាទ សរុបមានចំនួនប្រមាណ ៦០០.០០០ តោន

២០. កម្រិតផលិតផលវារីវប្បកម្មដែលបានមកពីទ្រង់ទ្រាយតូចគឺមានចំនួនមិនតិចជាង ២៥ % ឡើយ

គោលដៅទី១ : ការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផលដល់ការរីកចម្រើនជាតិមានកម្រិតខ្ពស់ និងមានចីរភាព				
សូចនាករ	**ឆ្នាំគោល**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩ (១០ឆ្នាំ)**
១.៧ កម្រិតនៃផលិតកម្មចំណីក្នុងស្រុកសម្រាប់វារីវប្បកម្ម	ពុំមានតួលេខ	ការសិក្សាប្រមូលទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីការប្រើប្រាស់ចំណីសម្រាប់វារីវប្បកម្ម ត្រូវបានធ្វើឡើង ហើយផែនការកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើម្សៅត្រី ដោយគ្រោងប្រើប្រាស់ប្រភេទចំណីផ្សំពីប្រូតេអ៊ីនរុក្ខជាតិដែលបានផលិតវិញ	ការប្រើប្រាស់គ្រឿងផ្សំពីបន្លែក្នុងស្រុក នឹងកើនឡើងដល់ ២០% ប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល	ការប្រើប្រាស់គ្រឿងផ្សំពីបន្លែក្នុងស្រុកនឹងកើនឡើងដល់ ៦០% ប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល
១.៨ ចំនួនសាលារៀនដែលបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងសកម្មភាពវារីវប្បកម្ម	២០០៨ : ២៩	យ៉ាងហោចមានសាលារៀនចំនួន ៦០ មានសកម្មភាពចិញ្ចឹមត្រី ហើយបានបង្រៀនសិស្សានុសិស្សអំពីវារីវប្បកម្ម	យ៉ាងហោចមានសាលារៀនចំនួន ៩០ មានសកម្មភាពចិញ្ចឹមត្រី ហើយបានបង្រៀនសិស្សា នុសិស្សអំពីវារីវប្បកម្ម	យ៉ាងហោចមានសាលារៀនចំនួន ១៤០ មានសកម្មភាពចិញ្ចឹមត្រី ហើយបានបង្រៀនសិស្សានុសិស្ស អំពីវារីវប្បកម្ម
១.៩ កម្រិតផលនេសាទសមុទ្រ	២០០៨ : ៦៦.០០០តោន	ការប្រមូលទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីនេសាទសមុទ្រត្រូវបានអនុម័ត និងអនុវត្ត	ផែនការផ្អែកលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រសម្រាប់ធ្វើឱ្យមាននិរន្តរភាពនៃការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ និងការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្មសមុទ្រត្រូវបានអនុវត្ត	អាជីវកម្មនេសាទសមុទ្រគឺស្ថិតក្នុងកម្រិតថេរ និងមាននិរន្តរភាព ហើយវារីវប្បកម្មសមុទ្រស្ថិតក្នុងភាពរីកលូតលាស់ជាទូទៅ
១.១០ កំណើននៃការនាំចេញផលនេសាទ [២១]	ពុំមានតួលេខ[២២]	សក្តានុពលសម្រាប់ពង្រីកការនាំចេញផលនេសាទធម្មជាតិ និងការចិញ្ចឹម ក៏ដូចជាផលិតផលជលផលផ្សេងទៀតនឹងត្រូវបានធ្វើការវាយតម្លៃពេញលេញ	ផែនការដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់ជំរុញការនាំចេញផលិតផលជលផលនឹងត្រូវបានអនុវត្តពេញលេញ	យ៉ាងហោច ៥០% នៃគោលដៅនៃការនាំចេញនឹងត្រូវសម្រេចបាន
១.១១ កម្រិតនៃផលិតកម្ម និងការនាំចេញស្បែកក្រពើស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារ និងក្របខណ្ឌពាណិជ្ជកម្ម	២០០៩ : ២៦៦ កសិដ្ឋានកំពុងដំណើរការ	ទិន្នន័យឆ្នាំគោលនៃផលិតកម្មក្រពើនិងប្រព័ន្ធផលិតកម្មត្រូវបានប្រមូលចប់សព្វគ្រប់ ហើយផែនការសម្រាប់ផលិតកម្មក្រពើប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបានរៀបចំ	៧០% នៃកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមក្រពើត្រូវបានចុះបញ្ជីថ្នាក់ជាតិ[២៣] និងមានដំណើរការស្របតាមគោលការណ៍និរន្តរភាព[២៤] ហើយការនាំចេញក្រពើរស់ត្រូវបានកាត់បន្ថយចំនួន ៥០% នៃកម្រិតឆ្នាំ២០១២	៧០% នៃកសិករចិញ្ចឹមក្រពើអាចនាំចេញស្បែកក្រពើទៅក្នុងទីផ្សារអន្តរជាតិហើយការនាំចេញក្រពើរស់ត្រូវបានបញ្ឈប់
១.១២ តម្លៃត្រីខាតបង់ដោយសារការថែរក្សា និងការកែច្នៃមិនមានលក្ខណៈសមស្រប	ពុំមានទិន្នន័យ	ទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីការបាត់បង់តម្លៃ និងគុណភាពត្រីនៅកម្រិតថ្នាក់ជាតិត្រូវបានប្រមូលចប់សព្វគ្រប់ ហើយកម្មវិធីកាត់បន្ថយការបាត់បង់តម្លៃ និងគុណភាពត្រីនឹងត្រូវរៀបចំឡើង	ការខាតបង់តម្លៃ និងគុណភាពត្រីនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ ២០% ប្រៀបធៀបនឹងកម្រិតឆ្នាំ ២០១១	ការខាតបង់តម្លៃ និងគុណភាពត្រីនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ ៥០% ប្រៀបធៀបនឹងកម្រិតឆ្នាំ ២០១១
១.១៣ កម្រិតចំណូលពីវិស័យជលផលសម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាលប្រើប្រាស់ធ្វើការវិនិយោគការអភិវឌ្ឍជាតិ	២០០៩ : ១,៧៦ លានដុល្លារ	កម្រិតចំណូលពីវិស័យជលផលបង់ចូលក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុនឹងកើនឡើង ១៥% ធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល	កម្រិតចំណូលពីវិស័យជលផលបង់ចូលក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុនឹងកើនឡើង ២៥% ធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល	កម្រិតចំណូលពីវិស័យជលផលបង់ចូលក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនឹងកើនឡើង ៤០% ធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល

២១. រួមទាំងការធ្វើសុខដុមនីយកម្មការនាំចេញ ជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្រពាណិជ្ជកម្មបើកទូលាយ
២២. ពុំមានទិន្នន័យជាផ្លូវការ ដូចនេះគឺត្រូវកំណត់នូវវិធីសាស្ត្រដើម្បីប៉ាន់ស្មាន
២.៣ ផ្អែកតាមស្តង់ដារ និងគោលការរបស់អង្គការ សាយតេស
២.៤ ដោយគិតគូដល់និរន្តភាពនៃផលិតកម្មចំណី និងប្រភពសម្រាប់ផលិតចំណី

គោលដៅទី២ : ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនក្នុងវិស័យនេះ កំពុងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង និងមានកម្រិតខ្ពស់ជាងកម្រិតមធ្យមដែលបានកំណត់នៅថ្នាក់ជាតិ				
សូចនាករ	**ឆ្នាំគោល**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)**
២.១កម្រិតនៃភាពក្រីក្រក្នុងវិស័យជលផល	ពុំមានទិន្នន័យ	ការធ្វើអង្កេតដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីភាពក្រីក្រត្រូវបានរៀបចំ អនុម័ត និងអនុវត្ត	គោលដៅនៃកម្មវិធីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តយ៉ាងពេញលេញ ហើយចំនួនអ្នកនេសាទ និងអ្នកកែច្នៃត្រីខ្នាតតូចដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រថ្នាក់ជាតិ ត្រូវបានកាត់បន្ថយប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល[២៥]	ចំនួនអ្នកនេសាទ និងអ្នកកែច្នៃត្រីខ្នាតតូចដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រថ្នាក់ជាតិត្រូវបានកាត់បន្ថយថែមទៀតប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំ ២០១៥
២.២ ការពង្រីកនូវកាលានុវត្តភាពនៃមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតសម្រាប់បង្កើននូវប្រាក់ចំណូលសម្រាប់អ្នកក្រីក្រ និងការលុបបំបាត់នូវភាពងាយរងគ្រោះ ចំពោះកុមារដែលធ្វើការនៅក្នុងវិស័យជលផល	ពុំមានទិន្នន័យ	កាលានុវត្តភាពឧបសគ្គនៃសកម្មភាពរកប្រាក់ចំណូលត្រូវបានកំណត់ហើយកិច្ចអន្តរាគមន៍[២៦] ដើម្បីលុបបំបាត់ភាពរងគ្រោះចំពោះកុមារ និងការធ្វើឱ្យល្អប្រសើរឡើងនូវកាលានុវត្តភាពការងារត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងយ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងសហគមន៍ចំនួន២០[២៧]	កិច្ចអន្តរាគមន៍ដើម្បីធ្វើឱ្យល្អប្រសើរឡើងនូវកាលានុវត្តភាព និងការលុបបំបាត់នូវភាពងាយរងគ្រោះចំពោះកុមារត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បង យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងសហគមន៍ចំនួន៦០ នៅក្នុងខេត្តចំនួន ១៨	កិច្ចអន្តរាគមន៍ដើម្បីធ្វើឱ្យល្អប្រសើរឡើងនូវកាលានុវត្តភាព និងការលុបបំបាត់ភាពរងគ្រោះចំពោះកុមារត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងយ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងសហគមន៍ចំនួន ១៥០ នៅទូទាំងប្រទេស
២.៣ ចំនួនសហគមន៍នេសាទចុះបញ្ជី និងមានដំណើរការ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព[២៨]	២០០៨ : សហគមន៍នេសាទ ចំនួន ៤៦៨ ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងសហគមន៍នេសាទចំនួន ១៧៣ ត្រូវបានចុះបញ្ជី	សហគមន៍នេសាទចំនួន ៣០០ ត្រូវបានចុះបញ្ជីជាផ្លូវការ និងមានដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	សហគមន៍នេសាទចំនួន ៣៧០ ត្រូវ បានចុះបញ្ជីជាផ្លូវការ និងមានដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	សហគមន៍នេសាទចំនួន ៤៧០ ត្រូវបានចុះបញ្ជីជាផ្លូវការ និងមានដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
២.៤ លទ្ធភាពរបស់ស្ត្រីក្នុងការចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពវិស័យជលផល[២៩] ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងសមធម៌	២០០៨ : គោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រនៃការ បញ្ជ្រាបយែនឌ័រក្នុងវិស័យជលផលត្រូវបានអនុម័ត	ការចូលរួមដោយស្ត្រីនៅក្នុងសកម្មភាពជលផលនឹងមានការកើនឡើងនៅគ្រប់ផ្នែក	ស្ត្រីអាចប្រើប្រាស់ធនធានជលផលទាំងអស់ និងសេវាកម្ម ហើយអាចចូលរួមក្នុងសកម្មភាពជលផលប្រកបដោយសមធម៌ជាមួយនឹងបុរស	ជីវភាពរស់នៅរបស់ស្ត្រីមានកម្រិតស្មើគ្នាជាមួយនឹងបុរស នៅគ្រប់ផ្នែកនៃវិស័យជលផល
២.៥ កម្រិតនៃទំនាស់នៅក្នុងជលផល	ពុំមានទិន្នន័យ	ប្រភពនៃទំនាស់ត្រូវបានកំណត់ពីលក្ខណៈវិសាលភាព និងបរិមាណ (ដើម្បីផ្តល់ជាទិន្នន័យគោល) ហើយអន្តរាគមន៍កាត់បន្ថយទំនាស់ត្រូវបានរៀបចំឡើង	ចំនួនករណីទំនាស់ធំៗនៅក្នុងវិស័យជលផលតាមរបាយការណ៍ត្រូវបានកាត់បន្ថយនៅត្រឹម ៦០% ប្រៀបធៀបទិន្នន័យឆ្នាំគោល	ចំនួនករណីទំនាស់ធំៗនៅក្នុងវិស័យជលផលតាមរបាយការណ៍ត្រូវបានកាត់បន្ថយនៅត្រឹម ៣០% ប្រៀបធៀបទិន្នន័យឆ្នាំគោល

២៥. ពុំមានតួលេខជាក់លាក់ដែលអាចកំណត់នូវចំណុចគោលឡើយ ពីព្រោះកម្រិតនៃភាពក្រីក្រគឺពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងទៅលើលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចទូទៅ

២៦. កិច្ចអន្តរាគមន៍ទៅលើកម្មវិធីភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ

២៧. សហគមន៍មានន័យថាប្រជាពលរដ្ឋក្នុងភូមិមួយចំនួនរួមគ្នា ឬសមាគម ឬបណ្តាញ

២៨. ការផ្តល់ឱកាសសហគមន៍ក្នុងការពង្រីកមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត រួមទាំងកម្មវិធីភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ

២៩. រួមទាំងការចូលរួមរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ សកម្មភាពវារីវប្បកម្ម កែច្នៃ ភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ

គោលដៅទី២ : ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនក្នុងវិស័យនេះ កំពុងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង និងមានកម្រិតខ្ពស់ជាងកម្រិតមធ្យមដែលបានកំណត់នៅថ្នាក់ជាតិ				
សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)
២.៦. កម្រិតនៃការនេសាទខុសច្បាប់	២០០៨ : ១.៩៤៨ ករណី នេសាទខុសច្បាប់ត្រូវបានរាយការណ៍	កម្មវិធីអប់រំសម្រាប់មន្ត្រី និងប្រជាជននៅមូលដ្ឋានអំពីច្បាប់ ស្តីពីជលផល និងផលប៉ះពាល់នៃការនេសាទបំផ្លិចបំផ្លាញត្រូវបានអនុវត្តនៅទូទាំងប្រទេស	កម្រិតនៃការនេសាទខុសច្បាប់ត្រូវបានកាត់បន្ថយ ២០% ប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល	កម្រិតនៃការនេសាទខុសច្បាប់ត្រូវបានកាត់បន្ថយត្រឹម ៤០% ប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល
២.៧ ចំនួនប្រពលរដ្ឋ (រួមទាំង ស្ត្រី និងកុមារ) រងការឈឺចាប់ដោយសារការរងរបួស ជំងឺ និងស្លាប់ ដោយធ្វើកិច្ចការនានានៅក្នុងវិស័យជលផល	ពុំមានទិន្នន័យ	ទិន្នន័យឆ្នាំគោលត្រូវបានប្រមូលចប់សព្វគ្រប់	កម្រិតនៃការរងរបួស ជំងឺ និងការ ស្លាប់ត្រូវបានកាត់បន្ថយ ២០% ប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល	កម្រិតនៃការរងរបួស ជំងឺ និងការស្លាប់ត្រូវកាត់បន្ថយត្រឹម ៤០% ប្រៀបធៀបនឹងទិន្នន័យឆ្នាំគោល

គោលដៅទី៣ : ដែននេសាទ និងប្រភពធនធានជលផលផ្សេងទៀតមានលក្ខខណ្ឌល្អ និងមានភាពសមស្រប ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព				
សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)
៣.១ ចំនួនប្រភេទវារិជាត ដែលរងគ្រោះនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	២០០៩ : វារិជាត ៥៨ ប្រភេទ ត្រូវបានចុះក្នុងបញ្ជីជាប្រភេទកំពុងរងគ្រោះនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ [៣០]	ចំនួនប្រភេទនៃវារិជាតដែលរងគ្រោះត្រូវបានកាត់បន្ថយត្រឹម ៥៣ ប្រភេទ	ចំនួនប្រភេទនៃវារិជាតដែលកំពុងរងគ្រោះត្រូវបានកាត់បន្ថយត្រឹម ៤៩ ប្រភេទ	ចំនួនប្រភេទនៃវារិជាតដែលរងគ្រោះត្រូវបានកាត់បន្ថយត្រឹម ៤៣ ប្រភេទ
៣.២ ការការពារ និងការគ្រប់គ្រងជម្រកជលផលសំខាន់ៗ [៣១]	ពុំមានទិន្នន័យ	កម្មវិធីធ្វើផែនទីអំពីទីជម្រក កន្លែងពងកូន និងរបាយនៃប្រភេទវារីសត្វពេញមួយឆ្នាំត្រូវបានរៀបចំឡើង និងអនុម័តព្រមទាំងអនុវត្តសាកល្បង	កម្មវិធីធ្វើផែនទីយ៉ាងហោចណាស់សម្រេចបាន៨០% ហើយកិច្ចអន្តរាគមន៍ការពារត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងយ៉ាងហោចណាស់៥០% នៃតំបន់សំខាន់ៗ	កម្មវិធីធ្វើផែនទីត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយយ៉ាងហោចណាស់ ៨០% នៃជម្រកសំខាន់ៗ ត្រូវបានការពារ

៣០. *វិធានការស្តារឡើងវិញត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងប្រកាស*
៣១. *រួមមានស្ទឹង បឹង វាលទំនាបលិចទឹក ព្រៃលិចទឹក វាលល្បាប់ និងតំបន់ឆ្នេរ*

គោលដៅទី៣ : ដែននេសាទ និងប្រភពធនធានជលផលផ្សេងទៀតមានលក្ខខណ្ឌល្អ និងមានភាពសមស្រប ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព				
សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)
៣.៣ ការធ្វើផែនទីកំណត់ព្រំប្រទល់ និងការការពារ[៣២]ព្រៃលិចទឹក	២០០៩ : ២.១៥៧ ហិកតា តំបន់ទឹកសាប និង ៣០៧ ហិកតា តំបន់ឆ្នេរត្រូវបានកំណត់ព្រំប្រទល់	យ៉ាងហោច ២,៥%នៃតំបន់ព្រៃលិចទឹកទឹកសាប និង ៥% នៃតំបន់ព្រៃលិចទឹកតំបន់ឆ្នេរ [៣៣] ត្រូវបានការពារតាមព្រំប្រទល់ដែលបានកំណត់	យ៉ាងហោច ១០% នៃតំបន់ព្រៃលិចទឹកទឹកសាប និង ២៥% នៃតំបន់ព្រៃលិចទឹកតំបន់ឆ្នេរ ត្រូវបានការពារតាមព្រំប្រទល់ដែលបានកំណត់	យ៉ាងហោច ៣៥% នៃតំបន់ព្រៃលិចទឹកទឹកសាប និង ៧៥% នៃតំបន់ព្រៃលិចទឹកតំបន់ឆ្នេរ ត្រូវបានការពារតាមព្រំប្រទល់ដែលបានកំណត់
៣.៤ ការការពារ និងអភិរក្សអន្លង់ជ្រៅៗ នៅតំបន់ទន្លេមេគង្គលើ	២០០៩ : មានអន្លង់ចំនួន ៥ ក្នុងចំណោមអន្លង់ ៥៧ ត្រូវបានការពារ	អន្លង់ជ្រៅៗចំនួន ១៦ ត្រូវបានការពារ និងអភិរក្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	អន្លង់ជ្រៅៗចំនួន ៣០ ត្រូវបានការពារ និងអភិរក្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	អន្លង់ជ្រៅៗចំនួន ៤០ ត្រូវបានការពារ និងអភិរក្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
៣.៥ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការអភិរក្សជលផលតំបន់បឹងទន្លេសាបតាមរយៈការកំណត់ព្រំប្រទល់ការការពារ និងការផ្សព្វផ្សាយការយល់ដឹងជាសាធារណៈ	២០០៩ : ២៣.៥៤៤ ហិកតា ត្រូវបានការពារដោយអនុក្រឹត្យ។ បច្ចុប្បន្ន នេះ ៣០% ត្រូវបានការពារ	៤០%	៦០%	៨០%
៣.៦ តំបន់ទីជម្រកជលផលសំខាន់ៗស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព	២០០៩ : ស្មៅសមុទ្រ: ២.៥០០ ហិកតា ផ្កាថ្ម: (គ្មានតួលេខ) ព្រៃកោងកាង: ២០០ ហិកតា	យ៉ាងហោចណាស់ស្មៅសមុទ្រចំនួន ៣.០០០ ហិកតា និងផ្កាថ្មចំនួន ៣០០ ហិកតា ស្ថិតក្រោមក្របខណ្ឌសមស្របនៃការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងព្រៃលិចទឹក និងព្រៃកោងកាងចំនួន ៣០០ ហិកតា ត្រូវបានដាំឡើងវិញ	យ៉ាងហោចណាស់ស្មៅសមុទ្រចំនួន៥.០០០ ហិកតា និងផ្កាថ្មចំនួន ៥០០ ហិកតាស្ថិតក្រោមក្របខណ្ឌសមស្របនៃការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងព្រៃលិចទឹក និងព្រៃកោងកាងចំនួន ៧០០ ហិកតា ត្រូវបានដាំឡើងវិញ	យ៉ាងហោចណាស់ស្មៅសមុទ្រចំនួន ៧.០០០ ហិកតា និងផ្កាថ្មចំនួន ៨៤០ ហិកតា ស្ថិតក្រោមក្របខណ្ឌសមស្របនៃការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងព្រៃលិចទឹក និងព្រៃកោងកាងចំនួន ១.០០០ ហិកតា ត្រូវបានដាំឡើងវិញ
៣.៧ ការកាត់បន្ថយឡូត៍នេសាទសម្រាប់ឱ្យសហគមន៍ប្រើប្រាស់ និងអភិរក្ស	២០០៩ : ផ្ទៃឡូត៍នេសាទចំនួន ៥៦,៤៦% ត្រូវបានកាត់បន្ថយ	៥៦.៧៤% នៃផ្ទៃឡូត៍នេសាទត្រូវបានកាត់ចេញ ហើយទុកឱ្យសហគមន៍ប្រើប្រាស់ [៣៤]	៥៦.៧៤% នៃផ្ទៃឡូត៍នេសាទត្រូវបានកាត់ចេញ ហើយទុកឱ្យសហគមន៍ប្រើប្រាស់	៥៦.៧៤% នៃផ្ទៃឡូត៍នេសាទត្រូវបានកាត់ចេញ ហើយទុកឱ្យសហគមន៍ប្រើប្រាស់

៣២. នេះគឺជាដំណើរការអនុវត្តសាកល្បង ការរៀបចំផែនទី ការធ្វើនិយ័តកម្ម និងកំណត់ព្រំប្រទល់ដោយមានបោះបង្គោលស៊ីម៉ង់ និងដាក់ស្លាកសញ្ញា

៣៣. ផ្អែកតាមទិន្នន័យឆ្នាំ ២០០៥ ផ្ទៃព្រៃលិចទឹកតំបន់ទឹកសាបចំនួន ៩៣៦.៥៥៤ ហត. និង ព្រៃលិចទឹកតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រចំនួន ៦៨.៣៥៧ ហត.

៣៤. ផ្អែកតាមគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់កម្ពុជា និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ

គោលដៅទី៣ : ដែននេសាទ និងប្រភពធនធានជលផលផ្សេងទៀតមានលក្ខខណ្ឌល្អ និងមានភាពសមស្រប ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព				
សូចនាករ	**ឆ្នាំគោល**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)**
៣.៨ ការពង្រឹងសហគមន៍នេសាទ ដើម្បីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព [៣៩]	២២១ សហគមន៍ ដែលបានចុះបញ្ជីត្រូវបានពង្រឹង	យ៉ាងហោចណាស់ ៧៥% នៃចំនួនសហគមន៍នេសាទដែលបានចុះបញ្ជី ត្រូវបានពង្រឹងពេញលេញ	យ៉ាងហោចណាស់ ៨០% នៃចំនួន សហគមន៍នេសាទដែលបានចុះបញ្ជីត្រូវបានពង្រឹងពេញលេញ	យ៉ាងហោចណាស់ ៩០% នៃចំនួន សហគមន៍នេសាទដែលបានចុះបញ្ជីត្រូវបានពង្រឹងពេញលេញ
៣.៩ ឥទ្ធិពលនៃការធ្វើនិយ័តកម្មនៃកន្លែងការពារជលផលទឹកសាប	ពុំមានទិន្នន័យ	ការអង្កេតដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីឥទ្ធិពលនៃកន្លែងការពារជលផលទឹកសាបត្រូវបានបញ្ចប់	ការត្រួតពិនិត្យឥទ្ធិពលនៃលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់នៃកន្លែងការពារជលផលទឹកសាបត្រូវបានកែលំអ អនុម័ត និងអនុវត្ត	យ៉ាងហោច ៥០% នៃកន្លែងការពារជលផលទឹកសាបត្រូវបានធ្វើនិយ័តកម្មយ៉ាងសមស្រប និងស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងយ៉ាងពេញលេញដោយលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់។
៣.១០ ការអនុវត្តនូវប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃទៅលើអេកូឡូស៊ី ជីវសាស្ត្រដើម្បី ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ	២០០៩ : អ្នកនេសាទចំនួន ២០០០នាក់ ត្រូវបាន បណ្តុះបណ្តាលនៅទិសឰសាន នៃប្រទេសកម្ពុជា	យ៉ាងហោចណាស់អ្នកនេសាទចំនួន ១០០០ នាក់ ដែលមានចំណេះដឹង និងមានជំនាញ និងមន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផលចំនួន ១២០ នាក់ ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលអំពីវិធីសាស្ត្រត្រួតពិនិត្យជីវសាស្ត្រអេកូឡូស៊ីរបស់ត្រី	ការត្រួតពិនិត្យជីវសាស្ត្រអេកូឡូស៊ីជលផល និងការវាយតម្លៃប្រព័ន្ធព័ត៌មានត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត	យ៉ាងហោច ៨០% នៃការត្រួតពិនិត្យជីវសាស្ត្រអេកូឡូស៊ីជលផល និងព័ត៌មានវាយតម្លៃ និងទិន្នន័យ ត្រូវបានបញ្ច្រាបយ៉ាងរហ័សទៅដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់
៣.១១ ទិន្នន័យអំពីឥទ្ធិពលនៃការសាងសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនីនៅតំបន់ទន្លេមេគង្គទៅលើវិស័យជលផល	ពុំមានទិន្នន័យ	យ៉ាងហោចណាស់ទិន្នន័យអំពីផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងសាងសង់វារីអគ្គិសនីនៅតាមដងទន្លេមេគង្គចំនួន២ដែលបានស្នើឡើង គឺអាចរកបាន	យ៉ាងហោចណាស់ទិន្នន័យអំពីផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងសាងសង់វារីអគ្គិសនីនៅតាមដងទន្លេមេគង្គចំនួន ៥ ដែលបានស្នើឡើង គឺអាចរកបាន	យ៉ាងហោចណាស់ទិន្នន័យអំពីផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងសាងសង់វារីអគ្គិសនីនៅដងទន្លេមេគង្គចំនួន៩ ដែលបានស្នើឡើងគឺអាចរកបាន

គោលដៅទី៤ : ត្រីគឺជាប្រភពនៃចំណីអាហារដ៏សម្បូរបែប មានសុខភាព និងថ្លៃថ្នូរ				
សូចនាករ	**ឆ្នាំគោល**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)**
៤.១ បរិមាណត្រីដែលមានសម្រាប់បរិភោគនៅទូទាំងប្រទេស	២០០៧ : ៥២,៤ គក្រ/នាក់/ឆ្នាំ	បរិមាណត្រីដែលប្រជាជនបរិភោគគិតជាមធ្យមក្នុងម្នាក់ក្នុង១ ឆ្នាំនៅថ្នាក់ជាតិយ៉ាងហោចណាស់អាចរក្សាបាននៅត្រឹមកម្រិតឆ្នាំ ២០០៧	បរិមាណត្រីដែលប្រជាជនបរិភោគគិតជាមធ្យមក្នុងម្នាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំ នៅថ្នាក់ជាតិយ៉ាងហោចណាស់អាចរក្សាបាននៅត្រឹមកម្រិតឆ្នាំ ២០០៧	បរិមាណត្រីដែលប្រជាជនបរិភោគគិតជាមធ្យមក្នុងម្នាក់ក្នុង១ ឆ្នាំនៅថ្នាក់ជាតិយ៉ាងហោចណាស់អាច រក្សាបាននៅត្រឹមកម្រិតឆ្នាំ ២០០៧
៤.២ ការរួមចំណែកនៃត្រីក្នុងសន្តិសុខអាហារូបត្ថម្ភជាតិ និងសុខភាព	២០០៩ : ទិន្នន័យអំពីអាហារ រូបត្ថម្ភអាចរៀបចំបាន	ការអង្កេតដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យឆ្នាំគោលត្រូវបានរៀបចំចងក្រងឡើងដើម្បីផ្តល់នូវព័ត៌មានអំពីការកែច្នៃ និងការប្រើប្រាស់ត្រី និងធនធានវារីសត្វផ្សេងទៀតសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ដែលជាផ្នែកមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិស្តីពីការធ្វើឱ្យល្អប្រសើរឡើងនូវអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់មនុស្ស	គោលដៅជាក់លាក់ត្រូវបានកំណត់ដែលជាផ្នែកមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិ	គោលដៅជាក់លាក់ត្រូវបានកំណត់ដែលជាផ្នែកមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រ ថ្នាក់ជាតិ

៣៩. *ការពង្រឹងសហគមន៍នេសាទរួមមានការកំណត់ព្រំប្រទល់សហគមន៍នេសាទ ការបង្កើតតំបន់អភិរក្ស ការយាមល្បាត និងការកសាងបណ្តាញ។*

គោលដៅទី៤ : ត្រីគឺជាប្រភពនៃចំណីអាហារដ៏សម្បូរបែប មានសុខភាព និងថ្លៃថ្នូរ				
សូចនាករ	**ឆ្នាំគោល**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)**
៤.៣ តម្លៃបន្ថែមទៅលើផលិតផលក្នុងស្រុកតាមរយៈការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការកែច្នៃ និងគុណភាព ការវេចខ្ចប់ និងការធានាបាននូវសុវត្ថិភាព	ពុំមានទិន្នន័យ	កិច្ចអន្តរាគមន៍ [៣៦] ដែលអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការកែច្នៃ និងគុណភាព ការវេចខ្ចប់ និងការធានាសុវត្ថិភាពត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងយ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងសហគមន៍ចំនួន ២០ [៣៧]	កិច្ចអន្តរាគមន៍ដែលអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការកែច្នៃ និងគុណភាព ការវេចខ្ចប់ និងការធានាសុវត្ថិភាព ត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងយ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងសហគមន៍ចំនួន ៦០ នៅក្នុងខេត្តចំនួន ១៨	កិច្ចអន្តរាគមន៍ដែលអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការកែច្នៃ និងគុណភាព ការវេចខ្ចប់ និងការធានាសុវត្ថិភាព ត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងយ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងសហគមន៍ចំនួន ១៥០ នៅទូទាំងប្រទេស
៤.៤ ស្តង់ដារកែច្នៃត្រី និងការថែរក្សាដែលធានាបាននូវគុណភាពសុវត្ថិភាព និងការប្រើប្រាស់ជាតិគីមី	២០០៩ : ទិន្នន័យបច្ចេកទេស ត្រូវបានប្រមូល និងការបណ្តុះបណ្តាល ត្រូវបានធ្វើឡើង	• ស្តង់ដារថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ការកែច្នៃត្រីត្រូវបានបោះពុម្ព • កម្មវិធីផ្ទេរចំណេះដឹងសម្រាប់អ្នកកែច្នៃត្រីត្រូវបានរៀបចំ • ៣០% នៃអ្នកកែច្នៃត្រីជាទ្រង់ទ្រាយធំ និងមធ្យម មានសមត្ថភាពផលិតតាមស្តង់ដារ និងមានអនាម័យ	• ៥០% នៃអ្នកកែច្នៃត្រីទាំងអស់បានអនុវត្តតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងសុវត្ថិភាព • ៥០% នៃផលិតផលត្រីដែលត្រូវបានផលិត គឺស្របទៅតាមស្តង់ដារគុណភាព និងសុវត្ថិភាព	• ៨០% នៃអ្នកកែច្នៃត្រីទាំងអស់បានអនុវត្តតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងសុវត្ថិភាព • ៨០% នៃផលិតផលត្រីដែលត្រូវបានផលិត គឺស្របទៅតាមបទដ្ឋាន ស្តង់ដារ គុណភាព និងសុវត្ថិភាព
៤.៥ ប្រសិទ្ធភាពនៃការត្រួតពិនិត្យគុណភាពត្រីកែច្នៃស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ	ពុំមានទិន្នន័យ	២០% នៃសិប្បកម្មមានសម្ភារៈកែច្នៃ ត្រូវបានចុះបញ្ជីផ្លូវការ និងត្រួតពិនិត្យ ដោយផ្អែកទៅលើ: • សមត្ថភាពធនធានមនុស្ស • ការរៀបចំក្របខណ្ឌច្បាប់ • ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	៥០% នៃសិប្បកម្មមានសម្ភារៈកែច្នៃ ត្រូវបានចុះបញ្ជីផ្លូវការ និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យ	៨០% នៃសិប្បកម្មមានសម្ភារៈកែច្នៃ ត្រូវបានចុះបញ្ជីផ្លូវការ និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យ
៤.៦ ការផ្សព្វផ្សាយ និងការបញ្ជូនព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃជលផលទៅដល់អ្នកផ្គត់ផ្គង់ និងអ្នកប្រើប្រាស់	ពុំមានទិន្នន័យ	ទិន្នន័យអំពី: • ការធានារ៉ាប់រងគុណភាព • ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព • ទីផ្សារ • បច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃជលផល និងប្រធានបទពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយអាចប្រើប្រាស់បាន	ការអនុវត្តសាកល្បងអំពីការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា ការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពបច្ចេកទេសកែច្នៃ ត្រូវបានធ្វើឡើង	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានអំពីការកែច្នៃ និងការគាំទ្របច្ចេកវិទ្យា ត្រូវបានរៀបចំឡើងពេញលេញសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់
៤.៧ សមត្ថភាពរបស់រដ្ឋបាលជលផល និងកសិករចិញ្ចឹមត្រីក្នុងការគ្រប់គ្រងសុខភាព និងជំងឺត្រី	ពុំមានទិន្នន័យ	យ៉ាងហោចណាស់កសិករចិញ្ចឹមត្រីចំនួន ១៥០០នាក់ និងមន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផលចំនួន ៤៥ នាក់ បានទទួលវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីសុខភាព និងជំងឺត្រី។	ប្រព័ន្ធតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យអំពីជំងឺត្រីត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត	ប្រព័ន្ធទិន្នន័យអំពីជំងឺត្រីថ្នាក់ជាតិ ត្រូវបានរៀបចំ និងចែករំលែក

៣៦. *កិច្ចអន្តរាគមន៍ទៅលើកម្មវិធីភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ*

៣៧. *សហគមន៍រួមមានប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងភូមិមួយ ឬច្រើន ឬសមាគម ឬបណ្តាញ*

គោលដៅទី៥ : មុខជំនួញក្នុងរបរនេសាទ គឺមានភាពចំណេញ ស្ថេរភាព និងមានភាពទទួលខុសត្រូវ				
សូចនាករ	**ឆ្នាំគោល**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)**	**គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)**
៥.១ កម្រិតផលនេសាទចាប់បានពីឡូត៍នេសាទ	២០០៨ : ១១៥.០០០តោន	ទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីឧបករណ៍នេសាទស្របច្បាប់ និងការអនុវត្ត ត្រូវបានរៀបចំចប់សព្វគ្រប់ ហើយផែនការស្ដីពីនិរន្តរភាព និងការទទួលខុសត្រូវធ្វើអាជីវកម្មឡូត៍នេសាទត្រូវបានរៀបចំឡើង	ផលនេសាទចាប់បានពីឡូត៍នេសាទត្រូវបានរក្សាក្នុងកម្រិតមួយដែលធានានូវនិរន្តរភាពហើយប្រព័ន្ធតាមដានត្រូវបានបង្កើតឡើង	ផលនេសាទចាប់ពីឡូត៍នេសាទត្រូវបានរក្សាក្នុងកម្រិតមួយដែលធានានូវនិរន្តរភាពហើយកម្មវិធីលើកកម្ពស់គុណភាពត្រូវបានបង្កើតឡើង
៥.២ ច្បាប់ និងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេសាទ និងវិធីសាស្ត្រធានានិរន្តរភាព និងការទទួលខុសត្រូវលើការប្រើប្រាស់ធនធាន	ពុំមានទិន្នន័យ	ការធ្វើអង្កេតដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីប្រសិទ្ធភាព ភាពស័ក្តសិទ្ធិ និងឥទ្ធិពលនៃឧបករណ៍នេសាទត្រូវបានធ្វើឡើង	ប្រកាសស្ដីពីឧបករណ៍នេសាទត្រូវបានរៀប ចំឡើង អនុម័ត និងអនុវត្ត	យ៉ាងហោចណាស់ ៣០% នៃសកម្មភាពនេសាទទឹកសាបត្រូវបានអនុវត្តពេញពេញតាមច្បាប់
៥.៣ ការបង្កើតនិងរៀបចំសមាជិកនៃសហគមន៍កសិករក្នុងវិស័យ [៣៨]	២០០៩ : សហគមន៍កសិករចំនួន៤ នៅក្នុង ៣ខេត្ត ត្រូវបានបង្កើតឡើង	សហគមន៍អ្នកកែច្នៃត្រីត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងខេត្តគោលដៅចំនួន៩	សហគមន៍អ្នកកែច្នៃត្រីត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅគ្រប់ខេត្ត ហើយផែនការ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីរៀបចំសមាគមដទៃទៀត	សហគមន៍កសិករត្រូវបានបង្កើតឡើងហើយអាចទទួលបាននូវប្រាក់កម្ចី និងមានទីផ្សារ
៥.៤ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងរវាងទីផ្សារ និង ផលិតផល និងសេវាកម្មនៅថ្នាក់សហគមន៍ [៣៩]	ពុំមានទិន្នន័យ	ការវិភាគតម្លៃសង្វាក់ផលិតកម្មយ៉ាងហោចណាស់ត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះផលិតផល ចំនួន ៥ មុខ [៤០]	ផលិតផលចំនួន ១០ មុខ និងសេវាកម្ម ស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារក្នុងស្រុកត្រូវបានផលិតឡើង និងនាំយកទៅកាន់ទីផ្សារ	ផលិតផលចំនួន ១០ មុខ និងសេវាកម្មស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារក្នុងស្រុកត្រូវបានផលិតឡើង និង នាំយកទៅកាន់ទីផ្សារ

៣៨. សមាគមកែច្នៃ ចិញ្ចឹមលក់ សមាគមអ្នកទីផ្សារ សមាគមអ្នកនេសាទ សមាគមភ្ញាស់កូនត្រី (រួមបញ្ចូលទាំងសមាគមភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ)

៣៩. សហគមន៍រួមមានប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងភូមិមួយ ឬច្រើន ឬសមាគម ឬបណ្ដាញ

៤០. ផលិតផលរបស់ភូមិមួយផលិតផលជលផលមួយ

គោលដៅទី៦ ៖ ដែនទេសាទត្រូវបានគ្រប់គ្រង អភិវឌ្ឍ និងអភិរក្សដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយប្រទេសជិតខាង

សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩ (១០ឆ្នាំ)
៦.១ ប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងជលផល	ពុំមានទិន្នន័យ	ផែនការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់ ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហាអន្តរជាតិដែលវិស័យជលផលជួបប្រទះនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រួមមាន បញ្ហាការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការធ្វើទំនប់ ការរិចរិលនៃបរិស្ថានត្រូវបានរៀបចំឡើង	យ៉ាងហោចណាស់ចំណុចគោលសំខាន់ៗចំនួន ២០% នៅក្នុងផែនការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិក្នុងតំបន់ត្រូវបានរៀបចំឡើងចប់សព្វគ្រប់	យ៉ាងហោចណាស់ចំណុចដៅសំខាន់ៗចំនួន ៥០% នៅក្នុងផែនការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិក្នុងតំបន់ត្រូវបានរៀបចំឡើងចប់សព្វគ្រប់
៦.២ ការបង្កើត និងដំណើរការប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងឆ្លងព្រំដែនសម្រាប់ផលស្តុកត្រី និងជម្រកសំខាន់ៗ	ពុំមានទិន្នន័យ	ទិន្នន័យឆ្នាំគោលអំពីការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលឆ្លងដែនត្រូវបានអនុវត្ត ហើយផែនការសម្រាប់ការបន្សាំទៅនឹងថ្នាក់តំបន់ត្រូវបានអនុវត្ត។	យ៉ាងហោចណាស់ចំណុចដៅសំខាន់ៗ ប្រមាណ ២០% ត្រូវបានបំពេញ	យ៉ាងហោចណាស់ចំណុចគោលសំខាន់ៗប្រមាណ ៥០% ត្រូវបានបំពេញ

គោលដៅទី៧ ៖ បរិយាកាសគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងការជួយគាំទ្រចំពោះវិស័យ គឺមានភាពគ្រប់គ្រាន់ សមស្រប និងមានសមត្ថភាពអាចអនុវត្តបាន

សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩ (១០ឆ្នាំ)
៧.១ ការធ្វើសុខដុមនីយកម្ម នៃគោលដៅគោលនយោបាយ និងផែនការរបស់វិស័យជលផលជាមួយនឹងវិស័យផ្សេងទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលប្រើប្រាស់ធនធានទឹក	ពុំមានទិន្នន័យ	កម្មវិធីធ្វើសុខដុមនីយកម្មអន្តរវិស័យរួមមានការដាក់បញ្ចូលបញ្ហាវិស័យជលផលនៅក្នុងផែនការការបន្សាំទៅនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុត្រូវបានរៀបចំឡើង	ដំណើរការធ្វើសុខដុមនីយកម្មនៃគោលដៅគោលនយោបាយ និងផែនការអន្តរវិស័យរវាងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនានាត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត	យ៉ាងហោចណាស់សូចនាករសម្រាប់កម្មវិធីសុខដុមនីយកម្មប្រមាណ ៥០% ត្រូវបានសម្រេច
៧.២ កម្រិតនៃការអនុវត្តកាំកូដ ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	២០០៩ ៖ សេចក្តីព្រាងចុងក្រោយនៃកាំកូដត្រូវបានរៀបចំរួច	គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសលើការអនុវត្តកាំកូដ ត្រូវបានរៀបចំ	ការវាយតម្លៃអំពីការប្រើប្រាស់សាកល្បងកាំកូដ ត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ ហើយកាំកូដត្រូវបានកែសម្រួលឡើងវិញ	ការវាយតម្លៃអំពីការប្រើប្រាស់ពេញលេញនូវកាំកូដត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ
៧.៣ កម្រិតនៃការសម្រេចបានផ្អែកតាមសូចនាករតាមដានរួម	២០០៩ ៖ ៨០%	យ៉ាងហោចណាស់ ៨០% នៃសូចនាករតាមដានរួមប្រចាំឆ្នាំត្រូវសម្រេចបានតាមគោលដៅកំណត់	យ៉ាងហោចណាស់ ៨០% នៃសូចនាករតាមដានរួមប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវសម្រេចបានតាមគោលដៅកំណត់	យ៉ាងហោចណាស់ ៨០% នៃសូចនាករតាមដានរួមប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវសម្រេចបានតាមគោលដៅកំណត់

គោលដៅទី៧ : បរិយាកាសគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងការជួយគាំទ្រចំពោះវិស័យ គឺមានភាពគ្រប់គ្រាន់ សមស្រប និងមានសមត្ថភាពអាចអនុវត្តបាន				
សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)
៧.៤ ការប្រគល់អំណាច និងការទទួលខុសត្រូវស្របនឹងផែនការវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការថ្នាក់ជាតិ [៤១]	ពុំមានទិន្នន័យ	នីតិវិធីប្រតិបត្តិនៃដំណើរការ និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសម្រាប់ស្ថាប័នថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបានរៀបចំឡើង	យ៉ាងហោចណាស់ ៦០% នៃមន្ត្រីនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពេញលេញ ហើយយ៉ាងហោចណាស់ ៣០% នៃស្ថាប័នថ្នាក់ក្រោមជាតិសង្ឃឹមថានឹងមានការទទួលខុសត្រូវ	ការទទួលខុសត្រូវពេញលេញ និងសិទ្ធិអំណាចត្រូវបានផ្ទេរទៅស្ថាប័នថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងអស់
៧.៥ ការរៀបចំ និងអនុវត្តផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលឆ្លើយតបទៅនឹងផែនការឃុំ សង្កាត់ និងស្របជាមួយនឹងគោលនយោបាយវិស័យជលផល	២០០៩ : ដំណើរការផែនការ ខណ្ឌត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បង	ដំណើរការធ្វើផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលត្រូវបានអនុវត្តពេញលេញ យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងខេត្ត ចំនួន ៩	យ៉ាងហោចណាស់ ៥០% នៃផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល គឺមានភាពស៊ីសង្វាក់ជាមួយនឹងគោលនយោបាយរបស់វិស័យជលផល និងផែនការអភិវឌ្ឍឃុំ សង្កាត់ ព្រមទាំងផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិផ្សេងទៀត	ផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលទាំងអស់ គឺមានភាពស៊ីសង្វាក់ជាមួយ នឹងគោលនយោបាយរបស់វិស័យជលផល និងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ ឃុំ សង្កាត់ ព្រមទាំងផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិផ្សេងទៀត
៧.៦ ការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនៃការចូលរួមដែលជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការសមាហរណកម្មគោលនយោបាយ ការធ្វើផែនការ និងការពិនិត្យមើលឡើងវិញ	២០០៩ : ដំណើរការវាយតម្លៃអំពីផលប៉ះពាល់នៃគោលនយោបាយដោយមានការចូលរួមត្រូវបានអនុវត្ត និង ប្រើប្រាស់ជាប្រចាំ	ការវាយតម្លៃអំពីផលប៉ះពាល់នៃគោលនយោបាយដោយមានការចូលរួមត្រូវបានធ្វើឡើងប្រចាំឆ្នាំ ហើយលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃនេះត្រូវបានបញ្ចូលជាផ្លូវការទៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការវិស័យជលផល	ការវាយតម្លៃអំពីផលប៉ះពាល់នៃគោលនយោបាយយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនមួយត្រូវបានធ្វើឡើងប្រចាំឆ្នាំ ហើយលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងការរៀបចំគោលនយោបាយ និងដំណើរការរៀបចំផែនការ	ការវាយតម្លៃដោយមានការចូលរួមត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការក្នុងការគាំទ្រដល់គ្រប់ដំណើរការអនុវត្តច្បាប់ការធ្វើនិយ័តកម្មការរៀបចំផែនការសម្រាប់វិស័យជលផល គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩
៧.៧ កម្រិតនៃការយល់ឃើញជាវិជ្ជមានរបស់សហគមន៍នេសាទ និងប្រជាជនទូទៅពាក់ព័ន្ធនឹងប្រសិទ្ធភាព នៃគោលនយោបាយជលផលផែនការ និងការផ្តល់សេវាកម្ម	ពុំមានទិន្នន័យ	យ៉ាងហោចណាស់ ៤០% នៃប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ និងប្រជាជនទូទៅមានការឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានទៅនឹងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល	យ៉ាងហោចណាស់ ៦០% នៃប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ និងប្រជាជនទូទៅមានការឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានទៅនឹងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល	យ៉ាងហោចណាស់ ៧០% នៃប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍នេសាទ និងប្រជាជនទូទៅមានការឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានទៅនឹងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល
៧.៨ ការអនុវត្តក្របខណ្ឌនៃលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ក្នុងការគាំទ្រអភិបាលកិច្ចល្អ និងការរៀបចំអនុវិស័យ [៤២]	ពុំមានទិន្នន័យ	លិខិតបទដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ឧបករណ៍នេសាទ និងវារីវប្បកម្មត្រូវបានរៀបចំឡើង និងអនុវត្តហើយបទដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ការវាស់វែង[៤៣] ត្រូវបានព្រាងឡើង	បទដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ការវាស់វែងត្រូវបានអនុវត្ត និងយ៉ាងហោចណាស់ ៦០% ឬគ្រប់បទដ្ឋានច្បាប់ដែលចាំបាច់ត្រូវបានព្រាងឡើង	បទដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់គ្រប់អនុវិស័យនៃវិស័យជលផលត្រូវបានរៀបចំឡើង និងអនុវត្ត

៤១. *គោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ*

៤២. *មានច្រើនអនុវិស័យរួមមាន: ការនេសាទ វារីវប្បកម្ម ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងជលស្តុក ការកែច្នៃ ការដឹកជញ្ជូន និងនាំចេញ ។ ក្រៅពីនេះនៅមានការគាំទ្រដល់ការអនុវត្តច្បាប់ដូចជាច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ។*

៤៣. *វិធានការការពារអនាម័យ*

គោលដៅទី៧ : បរិយាកាសគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងការជួយគាំទ្រចំពោះវិស័យ គឺមានភាពគ្រប់គ្រាន់ សមស្រប និងមានសមត្ថភាពអាចអនុវត្តបាន

សូចនាករ	ឆ្នាំគោល	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១២ (៣ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៥ (៦ឆ្នាំ)	គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១៩(១០ឆ្នាំ)
៧.៩ ប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តច្បាប់	ពុំមានទិន្នន័យ	កម្មវិធីជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ត្រូវបានរៀបចំ និងចាប់ផ្តើមអនុវត្ត	សមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តច្បាប់នៅគ្រប់កម្រិតថ្នាក់នៃរដ្ឋបាលជលផល ត្រូវបានកែលំអរយ៉ាងហោចណាស់ ៤០% នៃកម្រិត ឆ្នាំ ២០០៧	សមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តច្បាប់នៅគ្រប់កម្រិតថ្នាក់នៃរដ្ឋបាលជលផល ត្រូវបានកែលម្អយ៉ាងហោចណាស់ ៨០% នៃកម្រិតឆ្នាំ ២០០៧
៧.១០ កម្រិតនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានសម្រាប់គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល	ពុំមានទិន្នន័យ	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្តជាមូលដ្ឋានលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ ព័ត៌មាន និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន គឺមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាំទ្រដល់ដំណើរការសម្រេចឱ្យបាននូវចំណុចដៅដែលបានកំណត់នៅឆ្នាំ ២០១២	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្តជាមូលដ្ឋាន លិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ ព័ត៌មាន និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូនគឺមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាំទ្រដល់ដំណើរការសម្រេចឱ្យបាននូវចំណុចដៅដែលបានកំណត់នៅឆ្នាំ ២០១៥	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្តជាមូលដ្ឋានលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ ព័ត៌មាន និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន គឺមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាំទ្រដល់ដំណើរការសម្រេចឱ្យបាននូវចំណុចដៅដែលបានកំណត់នៅ ឆ្នាំ២០១៩
៧.១១ ការធ្វើសុខដុមនីយកម្មរវាងផែនការវិស័យជលផលជាមួយនឹងភូមិមួយផលិតផលមួយថ្នាក់ជាតិ និងកម្មវិធីភូមិមួយផលិតផលផលផលមួយថ្នាក់តំបន់	២០០៩ : គោលនយោបាយ និងផែនការដំបូងត្រូវបានរៀបចំព្រាងឡើង	គោលនយោបាយ និងផែនការសម្រាប់បញ្ជ្រាបនិងធ្វើសុខដុមនីយកម្មផលផលជាមួយនឹងភូមិមួយផលិតផលផលផលមួយថ្នាក់ជាតិ និងកម្មវិធីភូមិមួយផលិតផលផលផលមួយថ្នាក់តំបន់ត្រូវបានរៀបចំឡើង និងដាក់ឱ្យអនុវត្ត	សកម្មភាពភូមិមួយផលិតផលផលផលមួយ ត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បង និងពិនិត្យឡើងវិញសម្រាប់ការអនុវត្តនៅទូទាំងប្រទេស	សកម្មភាពភូមិមួយផលិតផលផលផលមួយត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បង និងពិនិត្យឡើងវិញសម្រាប់ការអនុវត្តនៅទូទាំងប្រទេស
៧.១២ គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពីស្តង់ដារផលិតផល និងការអនុវត្តល្អ និង ឧបករណ៍សម្ភារៈមន្ទីរពិសោធន៍សម្រាប់គាំទ្រដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យ	២០០៩ : ស្តង់ដារបច្ចេកទេស ចំនួន៥ និងស្តង់ដារផលិតផលចំនួន ៩មុខ	• ជំនួយការបច្ចេកទេស និងសេវាមន្ទីរពិសោធន៍ងាយស្រួលសម្រាប់អ្នកកែច្នៃនិងអ្នកនាំចេញផលនេសាទក្នុងការប្រើប្រាស់ • បទដ្ឋានច្បាប់អំពីអនាម័យការត្រួតពិនិត្យជាផ្លូវការផលិតផលជាតិ និងស្តង់ដារបច្ចេកទេសត្រូវបានអនុវត្ត	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងសុវត្ថិភាពដ៏ពេញលេញត្រូវបានអនុវត្ត និងប្រើប្រាស់ដោយអ្នកពាក់ព័ន្ធ	គ្រប់ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យគុណភាពត្រី និងស្តង់ដារសុវត្ថិភាពទាំងអស់ត្រូវបានអនុវត្តដោយគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក្នុងកម្រិតដ៏សមស្របមួយដែលបំពេញបាននូវគ្រប់លក្ខខណ្ឌថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ការនាំចេញ
៧.១៣ ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពនៅក្នុងរដ្ឋបាលជលផល	ពុំមានព័ត៌មាន	ផែនការកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សត្រូវបានរៀបចំចប់សព្វគ្រប់	កម្មវិធីគ្រប់គ្រងសមត្ថភាពត្រូវបានអនុវត្តពេញលេញនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ	ចំណុចដៅនៃការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពគឺសម្រេចបានទាំងស្រុង

ឧបសម្ព័ន្ធ ២

សាវតារនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅក្នុងវិស័យជលផលអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។ រដ្ឋបាលជលផលបានបំពេញការងារយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ដើម្បីស្វែងយល់ពីគោលបំណង និងសេចក្ដីប្រាថ្នារបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ ហើយបានធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ និងរៀបចំវេទិកាស្ដីពីជលផល ដើម្បីពិភាក្សា និងកំណត់នូវបញ្ហាចំបងៗដែលកើតឡើងនៅក្នុងវិស័យ និងជាពិសេសការកំណត់នូវកាលានុវត្តភាព និងបញ្ហាប្រឈមនានា។

រដ្ឋបាលជលផលបានធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយសហគមន៍ និងឃុំ សង្កាត់នានា ដែលប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅទីនោះមានការពឹងអាស្រ័យលើធនធានជលផលសម្រាប់ជាប្រភពស្បៀងអាហារ និងប្រភពផ្ដល់ការងារធ្វើ ដើម្បីស្វែងយល់អំពីតម្រូវការរបស់សហគមន៍ទាំងនេះសម្រាប់ការងារអភិវឌ្ឍន៍ និងការងារគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។ កិច្ចការនេះត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈ ការវាយតម្លៃអំពីតម្រូវការ ការប៉ាន់ប្រមាណអំពីផលប៉ះពាល់ និងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់នានាជាច្រើនទៀត។

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈម និងដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផលនៅកម្ពុជា។ ដើម្បីធានាបាននូវទំនាក់ទំនង និងបន្តផ្ដល់នូវការណែនាំដ៏សមស្របសម្រាប់ដំណើរការកសាងផែនការជារួម និងវឌ្ឍនភាពដែលសម្រេចបាន ធៀបនឹងចំណុចដៅដែលបានកំណត់ ក្របខណ្ឌនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះនឹងត្រូវពិនិត្យមើលឡើងវិញបន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ប្រសិនបើចាំបាច់ ហើយការកែតម្រូវនឹងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីគាំទ្រដល់ផែនការសកម្មភាព និងផែនការអភិវឌ្ឍ។ លើសពីនេះផ្អែកតាមមាត្រាទី ១៥ នៃច្បាប់ស្ដីពីជលផល ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនឹងត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាផ្លូវការរៀងរាល់ ៥ ឆ្នាំ ម្ដង។

ដំណើរការកសាងផែនការវិស័យជលផលៈ

ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ គឺជាចំណុចចាប់ផ្ដើមក្នុងការរៀបចំផែនការសកម្មភាព និងអភិវឌ្ឍវិស័យជលផលនៃរដ្ឋបាលជលផល។ ទោះបីជាយ៉ាងដូច្នេះក្ដី រាល់ផែនការរយៈពេលវែង គឺតម្រូវឱ្យមានការកែសម្រួល ដើម្បីឱ្យស្របទៅនឹងការប្រែប្រួលនៃស្ថានភាពនយោបាយ សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថានដែលនឹងធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់វិស័យជលផលនៅក្នុងឆ្នាំខាងមុខ។ ដូចនេះ ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះគឺកំណត់នូវបំណងប្រាថ្នាដ៏ទូលំទូលាយ និងគោលដៅសម្រាប់អនាគត ដែលជាមូលដ្ឋានបង្អែកសម្រាប់រៀបចំផែនការសកម្មភាពលម្អិត។ ដំណើរការកសាងផែនការនេះ មានធាតុជាច្រើនរួមបញ្ចូលគ្នាៈ

១ **ផែនការសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផលៈ** ផែនការនេះមានវិសាលភាពគ្របដណ្ដប់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ហើយត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពប្រចាំឆ្នាំដើម្បីគ្របដណ្ដប់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ខាងមុខ។ ដូច្នេះផែនការនេះ គឺជា ផែនការរំកិលដែលផ្ដល់ឱ្យនូវទិសដៅលម្អិត និងជាឧបករណ៍សំខាន់សម្រាប់រៀបចំផែនការសកម្មភាពលម្អិតរបស់រដ្ឋបាលជលផល និងបង្ហាញដល់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់អំពីកម្មវត្ថុអភិវឌ្ឍន៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលចំពោះវិស័យជលផលនៅពេលទៅខាងមុខ។ នេះ គឺជាផែនការដែលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីធានាការអនុវត្ត គឺស្របតាមចំណុចដៅដែលបានកំណត់នៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ហើយស្ថិតនៅលើផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវមួយ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលចំពោះវិស័យជលផល។

២ **ផែនការវិស័យជលផលប្រចាំឆ្នាំៈ** នេះគឺជាផែនការលម្អិតដែលបង្ហាញនូវលទ្ធផលរំពឹងទុកដែលនឹងសម្រេចឱ្យបាន និងសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ សំដៅសម្រេចឱ្យបាននូវគោលបំណងរួម។ ផែនការនេះរួមមាន ផែនការអនុកម្មវិធីតាមផ្នែកនីមួយៗរបស់វិស័យជលផល ដូចជាផ្នែកវារីវប្បកម្ម សហគមន៍នេសាទ កិច្ចការនេសាទ គុណភាពនិងកែច្នៃ អភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងធនធានជលផល លើសពីនេះនៅមានផែនការលម្អិតទៅតាមសកម្មភាពជាក់លាក់នីមួយៗថែមទៀត។

៣ **ផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំរបស់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលៈ** ការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផលនៅតាមបណ្តាខេត្តនីមួយៗ គឺត្រូវបានគាំទ្រដោយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។ ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលបន្តធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយអង្គការក្នុងស្រុក និងប្រជាពលរដ្ឋ ហើយនេះគឺជាមធ្យោបាយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការផ្តល់នូវសេវាកម្មជូនដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ។ រដ្ឋបាលជលផលកំពុងធ្វើការងារតាមរយៈខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ដើម្បីបង្ខិតផែនការសកម្មភាពទៅជិតប្រជាជនដែលជាក្រុមអ្នកទទួលផលតាមគោលដៅកំណត់ ហើយកិច្ចការនេះត្រូវបានធ្វើឡើងស្របជាមួយនឹងគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ផែនការទាំងអស់នេះ គឺផ្អែកតាមវិធីសាស្ត្រនៃតារាងសុក្រឹតភាព ហើយផែនការទាំងអស់តម្រូវឱ្យមានសង្គតិភាព និងស្របទៅនឹងគោលដៅនៃការអភិវឌ្ឍរួម។ របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពនឹងត្រូវធ្វើឡើងជាទៀតទាត់ ដើម្បីវាស់វែងពីលទ្ធផលដែលបានអនុវត្ត ហើយការត្រួតពិនិត្យឯករាជ្យ និងក្រុមវាយតម្លៃផ្ទៃក្នុងរដ្ឋបាលជលផលនឹងធ្វើការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងទៀងទាត់ផងដែរ។

ផែនការជលផលពិពណ៌នាអំពីអ្វីដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត ប៉ុន្តែវាក៏ជាការចាំបាច់ផងដែរចំពោះការផ្តល់នូវការបកស្រាយថាតើត្រូវធ្វើយ៉ាងណា។ ដូចនេះ កាំកូដត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីផ្តល់ការណែនាំអំពីគោលការណ៍សម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងវិស័យជលផលកម្ពុជា។ កាំកូដ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើក្រមប្រតិបត្តិថ្នាក់តំបន់ ស្តីពីការនេសាទដោយមានការទទួលខុសត្រូវដែលបានរៀបចំឡើងដោយអង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។ ប៉ុន្តែកាំកូដ ត្រូវបានរៀបចំឡើងទៅតាមតម្រូវការជាក់លាក់របស់ប្រជាជនកម្ពុជា។ និយាយជារួមទាំងដំណើរការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផល និងកាំកូដ គឺផ្តល់នូវការណែនាំសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងវិស័យជលផល។

ឧបសម្ព័ន្ធ ៣

លក្ខខណ្ឌយោងសម្រាប់ការអនុវត្ត ផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល និងការសម្របសម្រួល

មានការទទួលស្គាល់ថា តួនាទីរបស់រដ្ឋបាលជលផលចាំបាច់ត្រូវតែពង្រឹង និងពង្រីកនៅក្នុងកម្មវិធីជាតិសម្រាប់គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធនឹងរបបវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការលើកកម្ពស់លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅកម្ពុជាឱ្យកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើង។ រដ្ឋបាលជលផលនឹងត្រូវចំណាយពេលវេលា ធនធាន ការប្រឹងប្រែងយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ និងធនធានមនុស្សក្នុងការបង្កើតយន្តការសមស្របមួយដើម្បីឱ្យក្លាយជាស្ថាប័នផ្តល់សេវាកម្មបានយ៉ាងល្អប្រសើរទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ចំពោះវិស័យជលផលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ជាពិសេសការផ្តល់នូវសេវាកម្មដល់ប្រជាជននៅមូលដ្ឋាន គឺពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងទៅលើតួនាទី និងលទ្ធភាពរបស់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលនាពេលបច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជាទៅអនាគត ពីព្រោះខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល គឺជាអង្គភាពដែលត្រូវអនុវត្តសកម្មភាពដោយផ្ទាល់នៅមូលដ្ឋាន និងគ្រប់គ្រងនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងយល់ដឹងអំពីតម្រូវការ និងបញ្ហាប្រឈមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ហើយមានបទពិសោធន៍ក្នុងការរិះរកវិធានការសមស្របសម្រាប់ដោះស្រាយនូវបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះ។ ទោះបីជាយ៉ាងដូច្នេះក្តី សមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបច្ចេកទេសជំនាញ និងការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗនៅក្នុងខេត្តនៅមានកម្រិត។

ដូច្នេះ ដើម្បីគាំទ្រខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលក្នុងការបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពថែមទៀត នោះរដ្ឋបាលជលផលចាំបាច់ត្រូវធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពមន្ត្រីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលដើម្បី៖ (១) រៀបចំផែនការខណ្ឌឱ្យស្របជាមួយនឹងគោលដៅនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផលរយៈពេល ១០ ឆ្នាំ និងស្របជាមួយនឹងផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងតម្រូវការអាទិភាពរបស់មូលដ្ឋានតាមរយៈដំណើរការវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ (២) បង្កើតយន្តការសមស្របមួយដែលអាចចែករំលែកព័ត៌មាន និងសម្របសម្រួលជាមួយនឹងអ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ រួមមាន៖ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល សហគមន៍វិស័យឯកជន ក្រុមប្រឹក្សាឃុំជាដើម ដើម្បីផ្តល់នូវការគាំទ្រផ្នែកសេវាកម្មសម្រាប់ការធ្វើផែនការ និងការអនុវត្តផែនការថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក ឃុំ ហើយអាចកាត់បន្ថយនូវសកម្មភាពត្រួតគ្នា និងជាការរួមកម្លាំងដែលផ្តល់នូវផលជាអតិបរមា (៣) ចែករំលែកព័ត៌មាន និងចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការ ឬកម្មវិធីវិនិយោគខេត្ត និងចូលរួមនៅក្នុងយន្តការសម្របសម្រួលនៃគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍជនបទខេត្ត (គ.អ.ជ.ខ) ឬគណៈកម្មការប្រតិបត្តិ (គ.ប្រ) (៤) ចូលរួមនៅក្នុងយន្តការសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មផែនការថ្នាក់ស្រុក ដើម្បីជ្រើសរើសគម្រោងដែលត្រូវអនុវត្ត និងផ្តល់នូវសេវាកម្មបច្ចេកទេស ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តគម្រោងពាក់ព័ន្ធនឹងជលផលថ្នាក់ឃុំ និងថ្នាក់ស្រុក និង (៥) តាមដានការអនុវត្តគម្រោងជលផល ហើយផ្តល់ព័ត៌មានជូនថ្នាក់ជាតិ (ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ) អំពីវឌ្ឍនភាពនិងបញ្ហាប្រឈមដែលជួបប្រទះ ជាពិសេសបញ្ហាដែលត្រូវការអន្តរាគមន៍បន្ថែមទៀត។

លក្ខខណ្ឌយោងនេះ គឺរៀបរាប់អំពីយន្តការ និងដំណើរការដែលអាចផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិនានា និងយន្តការវិភាជន៍ថវិកាដែលអាចគាំទ្រដល់ការរៀបចំ និងការអនុវត្តផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ហើយអាចផ្តល់នូវសេវាកម្មជូនដល់ក្រុមប្រឹក្សាថ្នាក់ក្រោមជាតិ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងមានការសម្របសម្រួលល្អ។

យន្តការ

- ប្រធានៈ នាយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល
- អ្នកសម្របសម្រួលៈ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍/អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬវិស័យឯកជនដែលបំពេញការងារយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងវិស័យជលផលនៅថ្នាក់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល
- លេខាធិការដ្ឋានៈ ការិយាល័យផែនការរបស់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។

ផលិតផលគោលដៅឆ្នាំ២០១០-២០១៩[៧]

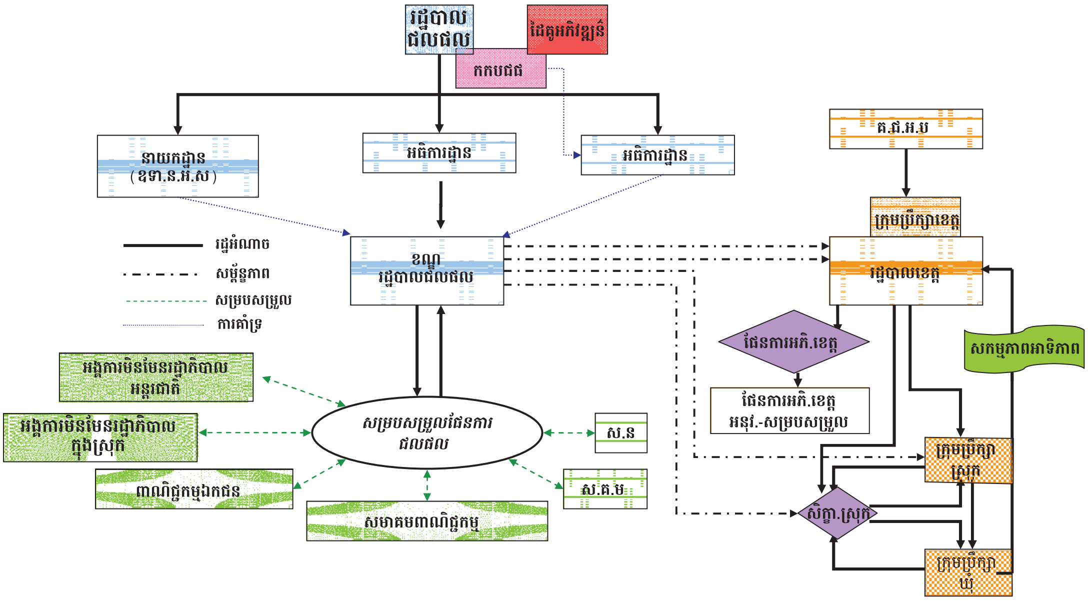

ក.ក.ប.ជ.ផ	ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ	**ស.ន**	សហគមន៍នេសាទ
គ.ប្រ	គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ នៃគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍជនបទខេត្ត	**ស.គ.ម**	សហគមន៍មូលដ្ឋាន
គ.អ.ជ.ខ	គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍជនបទខេត្ត	**គ.ជ.អ.ប**	គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ
ន.អ.ស	នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍នេសាទ		

ការបកស្រាយខ្លឹមសារគំនូសតាងខាងលើ

គំនូសតាងស្តីពីការសម្របសម្រួល និងការកសាងផែនការខណ្ឌខាងលើនេះរួមមានៈ នៅផ្នែកខាងស្តាំ បង្ហាញអំពីដំណើរការកសាងផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងផ្នែកខាងឆ្វេង គឺបង្ហាញអំពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងការកសាងផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។ គំនូសតាងនេះបង្ហាញអំពីដំណើរការកសាងផែនការនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលផ្តើមចេញពីការរៀបចំតារាងសកម្មភាពអាទិភាពស្រុក ដែលតារាងនេះត្រូវបានផ្ញើជូនទៅ គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ ដើម្បីពិនិត្យហើយតារាងនេះ នឹងក្លាយជាមូលដ្ឋានសម្រាប់គម្រោងអាទិភាពដែលត្រូវដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងផែនការវិនិយោគខេត្ត ស្រុក និងឃុំដោយទទួលបានមូលនិធិគាំទ្រតាមរយៈ មូលនិធិវិនិយោគខេត្ត ស្រុក និងឃុំ។

នៅក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ ឬផែនការវិនិយោគខេត្ត គណៈកម្មការប្រតិបត្តិខេត្ត ត្រូវពិនិត្យមើលតារាងសកម្មភាពអាទិភាពស្រុក ជាមួយនឹងមន្ទីរ និងភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធនៅជុំវិញខេត្ត ដើម្បីកំណត់ឱ្យបាននូវគម្រោងណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាទិភាពនៃអង្គភាពរបស់ខ្លួន ហើយកំណត់ឱ្យបាននូវគម្រោងណាដែលខ្លួននឹងត្រូវអនុវត្ត។ ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលត្រូវធ្វើការទាក់ទងជាមួយនឹង គ.ប្រ ក្នុងរយៈពេលនៃដំណើរការកសាងផែនការអភិវឌ្ឍ ឬផែនការវិនិយោគខេត្ត ដើម្បីបង្ហាញជូនអំពីសកម្មភាពអាទិភាពរបស់ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល និងគោលដៅនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ១០ ឆ្នាំ ហើយកំណត់នូវគម្រោងដែលនឹងត្រូវរៀបចំសម្រាប់អនុវត្ត។ នៅក្នុងរយៈពេលនៃការអនុវត្ត ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ត្រូវចូលរួមកិច្ចប្រជុំដើម្បីសម្របសម្រួលជាមួយនឹងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងខេត្ត។ បន្ទាប់ពី គ.ប្រ និងមន្ទីរពាក់ព័ន្ធធ្វើការពិនិត្យតារាងសកម្មភាពអាទិភាពស្រុករួចមក តារាងនេះនឹងត្រូវយកមកពិភាក្សានៅក្នុងសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មផែនការថ្នាក់ស្រុក ដើម្បីឱ្យមានការបញ្ជាក់ពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន មន្ទីរវិស័យ និងក្រុមប្រឹក្សាស្រុកក្នុងការជ្រើសរើសសម្រាប់ផ្តល់ការគាំទ្រ។

សិក្ខាសាលានេះ មានបំណងទទួលបាននូវកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយនឹងមន្ទីរវិស័យ ក៏ដូចជាអង្គការដៃគូក្នុងការផ្តល់នូវការគាំទ្រ។ គម្រោងដែលក្រុមប្រឹក្សាស្រុកជ្រើសរើស នឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងផែនការស្រុក ហើយផ្តល់មូលនិធិតាមរយៈមូលនិធិវិនិយោគស្រុក។ ដោយឡែក ចំពោះគម្រោងដែលពុំមានការគាំទ្រ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំនឹងផ្តល់នូវមូលនិធិក្នុងការអនុវត្តទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបានតាមរយៈមូលនិធិវិនិយោគឃុំ។ ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ត្រូវធ្វើការទាក់ទងជាប្រចាំជាមួយនឹងក្រុមប្រឹក្សាស្រុក ដើម្បីពិភាក្សាអំពីបញ្ហា និងសកម្មភាពអាទិភាពរបស់វិស័យជលផល និងការស្វែងយល់អំពីបញ្ហា និងសកម្មភាពអាទិភាពរបស់ស្រុក។ ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលត្រូវចូលរួមសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មផែនការថ្នាក់ស្រុក ដើម្បីធ្វើការទាក់ទង និងសម្របសម្រួលជាមួយនឹងក្រុមប្រឹក្សាស្រុក និង ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ក្នុងការជ្រើសរើសគម្រោង និងការផ្តល់នូវសេវាកម្ម។ តាមរយៈការចូលរួមសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មផែនការថ្នាក់ស្រុក ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល អាចរៀបចំផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលដែលស្របជាមួយនឹង ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ១០ ឆ្នាំផង និងដោះស្រាយបាននូវបញ្ហាអាទិភាពនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិផង។

លទ្ធផលរំពឹងទុកសំខាន់ៗ

លក្ខខណ្ឌយោងនេះមានគោលបំណង ដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវលទ្ធផលរំពឹងទុកចំនួន ៦ តាមរយៈការអនុវត្តនូវសកម្មភាពដែលបានកំណត់។ លទ្ធផលរំពឹងទាំង ៦ និងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធមានចែងដូចខាងក្រោមៈ

១ ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធត្រូវបានធ្វើការចែករំលែក រវាងអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់ខណ្ឌ

- **ចែករំលែកព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងជលផលៈ** ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំជាមួយនឹងអ្នកពាក់ព័ន្ធរួមមាន គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ. ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងអង្គការពាក់ព័ន្ធអំពីច្បាប់ គោលនយោបាយ ផែនការ លទ្ធផលនៃការអនុវត្តសកម្មភាពការងារ និងព័ត៌មានផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យជលផល។
- **រៀបចំវេទិកាជលផលៈ** រៀបចំវេទិកាដើម្បីពិភាក្សាអំពីប្រធានបទជាក់លាក់ណាមួយ ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យជលផល (ឧទាហរណ៍ៈ សហគមន៍នេសាទ ការអភិរក្សជលផល ជាដើម) ដែលផ្តល់ឱកាសដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធបានចូលរួមហើយធ្វើឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនូវផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល។ ផ្តល់ព័ត៌មានដល់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ អំពីភាពចាំបាច់ក្នុងការកែសម្រួលក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យជលផលរយៈពេល ១០ឆ្នាំ និងគោលការណែនាំផ្សេងៗ។

២ ផែនការខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលត្រូវបានរៀបចំឡើង និងធ្វើឱ្យស្របជាមួយនឹងក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ១០ ឆ្នាំ និងផែនការអភិវឌ្ឍថ្នាក់ក្រោមជាតិ (ផ្អែកលើប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន)

- ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងវិស័យជលផលៈ ប្រជុំជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធដើម្បីពិភាក្សាអំពីបញ្ហា និងកាលានុវត្តភាពនៃវិស័យជលផលនៅថ្នាក់ខណ្ឌ គោលដៅនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល និងសក្តានុពល

នៃវិស័យជលផល កិច្ចអន្តរាគមន៍ សកម្មភាពអាទិភាព និងការសម្របសម្រួល (អាទិភាពរបស់រដ្ឋបាលជលផល គម្រោងរបស់អង្គការ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងវិស័យឯកជន) និងលទ្ធភាពនៃការកៀរគរប្រភពមូលនិធិ (អង្គការ ឯកជន ថវិការបស់រដ្ឋបាលជលផល ។ ល។)

- **ទំនាក់ទំនងជាមួយ គ.អ.ជ.ខ/គ.ប្រ និងក្រុមប្រឹក្សាៈ** ចែករំលែកគោលដៅនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ១០ ឆ្នាំ ជាមួយនឹង គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ និងក្រុមប្រឹក្សា ហើយពិភាក្សាអំពីបញ្ហា និងកាលានុវត្តភាពរបស់វិស័យជលផល។ ពិភាក្សាអំពីតម្រូវការអាទិភាពរបស់វិស័យជលផលថ្នាក់ស្រុកកិច្ចអន្តរាគមន៍ បែបបទនៃការអនុវត្ត និងប្រភពមូលនិធិ។

- **ចូលរួមដំណើរការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍខេត្តៈ** ចូលរួមជាមួយ គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ ឬកម្មវិធីវិនិយោគខេត្ត។ ចែករំលែកព័ត៌មានអំពីក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ១០ ឆ្នាំ ជាមួយនឹង គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការខេត្ត កំណត់នូវបញ្ហា និងកាលានុវត្តភាពវិស័យជលផលនៅថ្នាក់ខេត្ត។ ពិនិត្យមើលតម្រូវការអាទិភាព ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងតារាងអាទិភាពរបស់ឃុំ និងពិភាក្សាអំពីតម្រូវការអាទិភាពផ្សេងទៀតដែលឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីសកម្មភាពអាទិភាពរបស់រដ្ឋបាលជលផលអង្គការដៃគូ សហគមន៍។ ល។ ពិភាក្សាអំពីសកម្មភាពដែលអាចទទួលបាននូវថវិកាពីកញ្ចប់ថវិកាវិនិយោគខេត្ត និងពីប្រភពថវិកាផ្សេងទៀត។

- **ទំនាក់ទំនងជាមួយក្រុមប្រឹក្សាស្រុកៈ** ចែករំលែកព័ត៌មានអំពីក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ១០ ឆ្នាំ ជាមួយនឹងក្រុមប្រឹក្សាស្រុក ហើយពិភាក្សាអំពីបញ្ហា និងសក្តានុពលនៃវិស័យជលផល។ ពិភាក្សាអំពីតម្រូវការអាទិភាពរបស់វិស័យជលផលថ្នាក់ស្រុក កិច្ចអន្តរាគមន៍ បែបបទនៃការអនុវត្ត និងប្រភពមូលនិធិ។

- **ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទអន្តរាគមន៍ចំពោះវិស័យជលផលៈ** កំណត់នូវសក្តានុពលនៃកិច្ចអន្តរាគមន៍ចំពោះវិស័យជលផល ផ្អែកតាមកម្រិតនៃការអនុវត្ត (ថ្នាក់ជាតិ ខេត្ត ស្រុក និងថ្នាក់ឃុំដែលស្របនឹងគោលដៅ និងអាទិភាពនៃក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល ១០ ឆ្នាំ) ។

- **ចូលរួមនៅក្នុងសិក្ខាសាលាសមាហរណកម្មផែនការថ្នាក់ស្រុកៈ** កំណត់គម្រោងអាទិភាពអន្តរឃុំនៅក្នុងតារាងសកម្មភាពអាទិភាព និងកំណត់គម្រោងដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយអង្គការសង្គមស៊ីវិល វិស័យឯកជននិងម្ចាស់ជំនួយ។ កំណត់នូវសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្ត ដោយផ្អែកលើសកម្មភាពអាទិភាពរបស់ស្រុក និងក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល១០ឆ្នាំនិងពិភាក្សាអំពីប្រភពមូលនិធិជាមួយ នឹងស្រុករៀបចំបែបបទនៃការអនុវត្តជាមួយអង្គការវិស័យឯកជនទៅតាមការចាំបាច់។ ចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យាបណ្តោះអាសន្នជាមួយស្រុក និងពិភាក្សាអំពីគម្រោងអាទិភាពសម្រាប់ការអនុវត្តនៅថ្នាក់ឃុំ និងពិភាក្សា ឬ ចរចាអំពីបញ្ហាថវិកា និងការផ្តល់នូវសេវាកម្ម ហើយបន្ទាប់មកចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យាបណ្តោះអាសន្នជាមួយនឹងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ។ ពិភាក្សាឡើងវិញនូវសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្ត និងប្រភពមូលនិធិជាមួយនឹងតំណាង គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ ហើយចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យាបណ្តោះអាសន្នជាមួយនឹងខេត្ត។

- **រៀបចំផែនការខណ្ឌ ស្របជាមួយនឹងក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល និងផែនការអាទិភាពរបស់ថ្នាក់ក្រោមជាតិៈ** តម្រឹមសកម្មភាពអន្តរាគមន៍របស់ខណ្ឌក្នុងការគាំទ្រផែនការអាទិភាពថ្នាក់ខេត្ត ថ្នាក់ស្រុក និងថ្នាក់ឃុំជាមួយនឹងក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល។បញ្ចូលកិច្ចអន្តរាគមន៍ពីអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗហើយតម្រឹមជាមួយនឹងក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យជលផល។ កំណត់ប្រភពមូលនិធិ (ខេត្ត ស្រុក ឃុំ រដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាល អង្គការ ម្ចាស់ជំនួយ និងឯកជន) និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្តល់នូវសេវាកម្ម។ បង្ហាញផែនការខណ្ឌជូនអ្នកពាក់ព័ន្ធដើម្បីពិនិត្យមើល ហើយដាក់ជូនរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាលដើម្បីទទួលបានថវិកាគាំទ្រ។ ជាមួយគ្នានេះ ត្រូវដាក់ផែនការខណ្ឌជូន គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ ដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍ និងផែនការវិនិយោគខេត្ត។

៣ ប្រព័ន្ធតាមដាន និងវាយតម្លៃប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពត្រូវបានរៀបចំ និងដាក់ឱ្យដំណើរការ

- គាំទ្រ គ.អ.ជ.ខ ឬ គ.ប្រ ក្នុងការបង្កើតឡើងនូវយន្តការតាមដាន និងវាយតម្លៃដែលឆ្លើយតបបាននូវតម្រូវការរបស់ក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្រ្តរបស់វិស័យជលផល និងផែនការខេត្ត។
- ប្រមូលព័ត៌មានជាប់ជាប្រចាំពាក់ព័ន្ធនឹងជលផល និងការអនុវត្តរបស់រដ្ឋបាលជលផល ហើយធ្វើការវិភាគព័ត៌មានទាំងនោះ ព្រមទាំងធ្វើការចែករំលែកជាមួយនឹង គ.អ.ជ.ខ. ឬ គ.ប្រ. រដ្ឋបាលជលផល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា។

៤ ការអនុវត្តន៍ផែនការខណ្ឌត្រូវបានសម្របសម្រួលជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ (គអជខ ឬ គ.ប្រ ដៃគូអភិវឌ្ឍ អង្គការវិស័យឯកជន ។ល។)

- ត្រួតពិនិត្យកិច្ចអន្តរាគមន៍របស់ខណ្ឌ និងរៀបចំកិច្ចប្រជុំប្រចាំត្រីមាស ឬ ឆមាស ជាមួយនឹងអ្នកពាក់ព័ន្ធថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បីពិនិត្យមើលវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តផែនការខណ្ឌ និងការលំបាក ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
- ចូលរួមកិច្ចប្រជុំសម្របសម្រួលប្រចាំត្រីមាសរបស់ គ.អ.ជ.ប ឬ គ.ប្រ ដើម្បីកំណត់បាននូវបញ្ហាសម្របសម្រួល និងតម្រូវការក្នុងការគាំទ្រពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីទទួលបាននូវប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍ ឬកម្មវិធីវិនិយោគខេត្ត។

៥ ការកសាងសមត្ថភាពត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់មន្ត្រី

- រៀបចំធ្វើការវាយតម្លៃតម្រូវការកសាងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រី
- ផ្តល់ការកសាងសមត្ថភាពជាប្រចាំដល់មន្ត្រី
- បង្កើតក្របខណ្ឌ ដូចជាមូលដ្ឋានទិន្នន័យដើម្បីចែករំលែកនូវព័ត៌មាន និងលទ្ធផលសម្រេចបានតាមរយៈវគ្គបណ្តុះបណ្តាល។

៦ ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស និងសេវាកម្មត្រូវបានផ្តល់ជូនតាមការចាំបាច់

- កំណត់នូវតម្រូវការទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសនៅគ្រប់ថ្នាក់
- ផ្តល់ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសតាមការចាំបាច់។

៤ ឧបសម្ព័ន្ធ

ទំនាក់ទំនងរវាងវិស័យជលផល ជាមួយនឹងវិស័យផ្សេងទៀតរបស់ រាជរដ្ឋាភិបាល និងសង្គម

ការអភិវឌ្ឍវិស័យជលផលក្នុងរយៈពេលថ្មីៗកន្លងមកនេះ ត្រូវបានគាំទ្រដោយអ្នកផ្តល់សេវាកម្មមួយចំនួន។ ចំពោះរាជរដ្ឋាភិបាលអ្នកដែលផ្តល់សេវាកម្មដ៏សំខាន់សម្រាប់វិស័យជលផលគឺរដ្ឋបាលជលផល។ ទោះបីជាយ៉ាងដូច្នេះក្តី ការអភិវឌ្ឍវិស័យនេះគឺត្រូវពឹងផ្អែកលើសកម្មភាពគាំទ្រជាច្រើនពីស្ថាប័ននិងភ្នាក់ងារផ្សេងៗទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល(ដូចមាននៅក្នុងគំនូសតាងខាងក្រោមនេះ)។ គំនូសតាងនេះ គឺបង្ហាញថាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវរួមសហការគ្នា ដើម្បីជំរុញវិស័យជលផលឱ្យសម្រេចបាននូវសក្តានុពលរបស់ខ្លួននៅក្នុងបរិបទជាតិទាំងមូល។

អ្នកពាក់ពន្ធ័ជាច្រើនផ្សេងទៀត ក៏មានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍនេះផងដែរ។ អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ រួមមានៈ វិស័យឯកជនចាប់ពីកម្រិតគ្រួសាររហូតដល់ឧស្សាហកម្មធុនធំ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល រដ្ឋាភិបាល និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលជាដៃគូអភិវឌ្ឍ ដែលបាននិងកំពុងបំពេញការងារនៅក្នុងការងារអភិវឌ្ឍពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យជលផល ហើយនឹងបន្តអនុវត្តទៅថ្ងៃអនាគតបន្តទៀត។

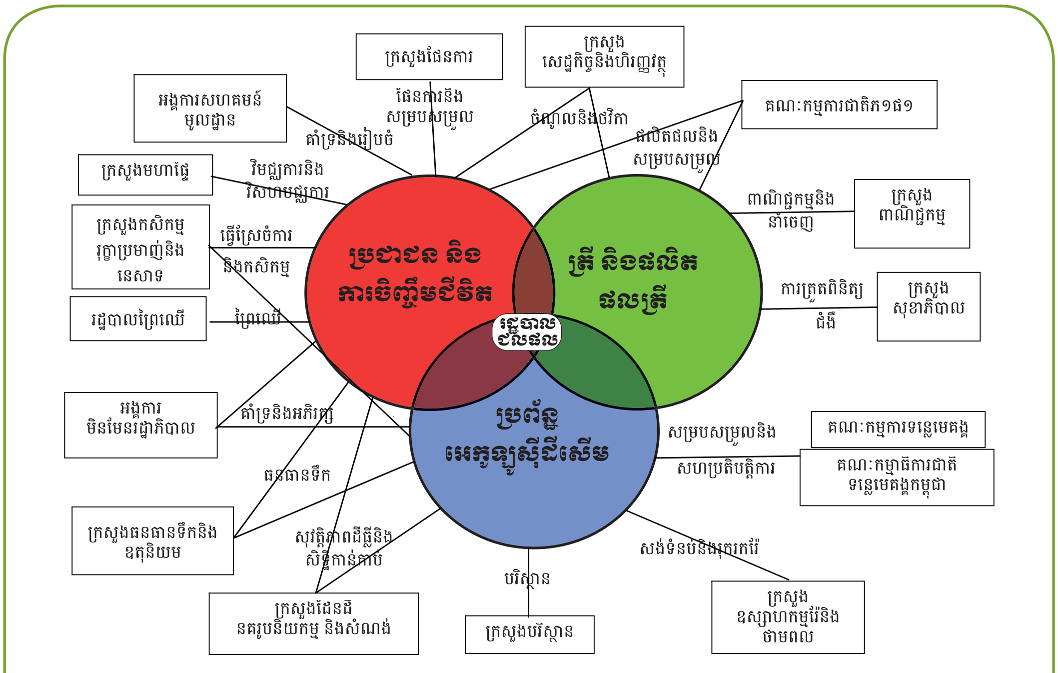

វិស័យជលផលមិនអាចផ្តាច់ចេញពីទំនាក់ទំនងជាមួយវិស័យនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងសង្គមបានឡើយ[៤៤]

៤៤. សហគមន៍មូលដ្ឋាន គណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និងថាមពល ក្រសួងដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល គណៈកម្មការជាតិភូមិមួយផលិផលមួយ

ឧបសម្ព័ន្ធ ៥

យុទ្ធសាស្ត្របន្ថែមសម្រាប់វិស័យជលផល កម្ពុជាសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០

វិស័យជលផលៈ

កន្លងមក វិស័យជលផលក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានរួមចំណែកយ៉ាងធំធេងចំពោះប្រទេសជាតិ មិនតែប៉ុណ្ណោះ វិស័យនេះអាចពង្រីកបាននូវសក្តានុពលរបស់ខ្លួនកាន់តែច្រើនថែមទៀតទៅថ្ងៃអនាគត។ ទោះបីជាផលនេសាទចាប់ពីធម្មជាតិឈានជិតដល់កម្រិតអតិបរមានៃការធានានិរន្តរភាពក៏ដោយ ប៉ុន្តែការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងអាចធ្វើឱ្យកើនឡើងនូវគុណភាព និងស្ថេរភាពនៃផលចាប់ដែលជាមធ្យោបាយមួយយ៉ាងល្អក្នុងការកាត់បន្ថយនូវការចំណាយ និងបង្កើនប្រយោជន៍ដល់អ្នកប្រើប្រាស់។ វិស័យជលផលក៏បានរួមចំណែកដល់ប្រព័ន្ធផលិតកម្មខ្នាតតូច មធ្យម និង ខ្នាតធំ។ ម៉្យាងទៀត ការចូលរួមរបស់សហគមន៍គឺជាសក្តានុពលយ៉ាងធំធេង ក្នុងការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ការប្រើប្រាស់ធនធានវារិជាតប្រកបដោយនិរន្តរភាពគឺជាការថែរក្សា និងបង្កើននូវផលិតភាពរបស់វិស័យជលផលជាច្រើនថែមទៀត។

វារីវប្បកម្មទាំងខ្នាតតូច មធ្យម និងធំ គឺមានសក្តានុពលយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបង្កើននូវផលិតកម្មផលនេសាទ ដើម្បីរក្សាបាននូវសុវត្ថិភាពស្បៀង បង្កើនឱកាសការងារ និងជំរុញការនាំចេញ។ ដូចគ្នានេះដែរ ការនេសាទតាមវាលស្រែក៏មានសក្តានុពលដ៏ធំធេងសម្រាប់ការរីកចម្រើន និងផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍ដល់សេដ្ឋកិច្ចនៅតំបន់ជនបទ។

ទំហំនៃផលប្រយោជន៍ដែលបានមកពីផលនេសាទធម្មជាតិ និងវារីវប្បកម្ម ក៏អាស្រ័យផងដែរទៅលើវិធីសាស្ត្រនៃការលើកដាក់ ការថែរក្សា ការកែច្នៃ ដឹកជញ្ជូន និងការជួញដូរ។ ផលប្រយោជន៍ដែលអាចទទួលបានពីការកែច្នៃឱ្យបានធំធេង គឺត្រូវផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងទីផ្សារក្នុងតំបន់ និងទីផ្សារអន្តរជាតិ។

រាជរដ្ឋាភិបាលតាមរយៈរដ្ឋបាលជលផលនឹងៈ

១ ធ្វើការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងវិស័យជលផលដើម្បីរៀបចំ និងអនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផល ដោយគិតគូរអំពីបញ្ហាសមភាព និងយកជនក្រីក្រជាគោល ស្របតាមក្របខណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។

២ ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ដើម្បីកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើដែនទឹកធម្មជាតិ ដែលងាយនឹងរងគ្រោះពីការគំរាមកំហែងនៃកត្តាខាងក្រៅ (រួមមានការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ) ដោយបង្កើននូវការប្រើប្រាស់ធនធានដែលអាចគ្រប់គ្រងបាន ដូចជានេសាទតាមវាលស្រែ និងវារីវប្បកម្ម។

៣ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងរវាងផលិតផល សង្វាក់ផលិតកម្ម និងទីផ្សារនៅក្នុងវិស័យជលផល។

៤ ធានានូវគុណភាពផលផលិតផលជលផល ស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃការនាំចេញ នាំចូលជាអន្តរជាតិ ហើយមានបរិមាណគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជំរុញការលូតលាស់នៃការនាំចេញ។

៥ អនុវត្តការងារដោយផ្អែកលើក្រមប្រតិបត្តិថ្នាក់តំបន់ស្តីពីការនេសាទដោយមានការទទួលខុសត្រូវ ដែលបានរៀបចំឡើងដោយអង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងក្រុមប្រតិបត្តិរបស់សមាគមនៃប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងកាំកូដ។

៦ សហការជាមួយគណៈកម្មការជាតិសម្រាប់ការអនុវត្តន៍តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃដើម្បីអនុវត្ត និងគាំទ្រដំណើរការវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ។

៧ ធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីស្រាវជ្រាវ និងបង្កើនការយល់ដឹងអំពីវិស័យជលផលឱ្យកាន់តែល្អថែមទៀតសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់យើងទាំងអស់គ្នា។

៨ បង្កើតភាពជាដៃគូជាមួយបណ្តាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងផ្នែកឯកជន ដើម្បីផ្តល់សេវាកម្មជូនដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងសហគមន៍។

៩ អនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សយ៉ាងទូលំទូលាយ ដើម្បីកសាងជំនាញចាំបាច់នៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងទាំងសេវាកម្ម និងកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើជំនួយការបច្ចេកទេសអន្តរជាតិ។

១០ ធ្វើឱ្យមានសង្គតិភាពផែនការ និងសកម្មភាពជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ តាមរយៈក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ[៤៥] ។

យើងរំពឹងថាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នឹង :

១១ គាំទ្រអភិក្រមផ្អែកតាមកម្មវិធីរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងធ្វើការជាមួយរដ្ឋបាលជលផលក្នុងការរួមចំណែកដល់ការអនុវត្ត។

១២ ធ្វើការដោយយោងទៅតាមសេចក្តីប្រកាសទីក្រុងបារីសស្តីពីប្រសិទ្ធភាពហិរញ្ញប្បទានសហប្រត្តិការ និងផែនការ**អាក្រា** នៅពេលរៀបចំ និងអនុវត្តកម្មវិធីរបស់ខ្លួន។

១៣ គាំទ្រ និងធ្វើការជាមួយក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះស្តីពីកំណែទម្រង់នេសាទ។

បញ្ហាអន្តរវិស័យ :

វិស័យជលផលកម្ពុជាមិនអាចស្ថិតនៅដាច់ដោយឡែកពីវិស័យដទៃទៀតបានឡើយ ពីព្រោះវិស័យជលផលក៏មានឥទ្ធិពលទៅវិញទៅមកជាមួយនឹងវិស័យផ្សេងទៀតដែរ។ ដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះប្រជាជនដែលពឹងផ្អែកលើវិស័យជលផលក៏ត្រូវពឹងផ្អែកមួយផ្នែកធំលើវិស័យផ្សេងៗទៀតក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិត។ ដូចនេះ ការអភិវឌ្ឍ ការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្សវិស័យជលផលមិនអាចផ្តាច់ចេញពីឥទ្ធិពលនៃវិស័យផ្សេងៗបានឡើយ។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាផលប៉ះពាល់ពីការអភិវឌ្ឍនៃផ្នែកឧស្សាហកម្ម ការបំផ្លិចបំផ្លាញធនធានវារិជាត ការបំលែងតំបន់ដីសើមឱ្យទៅជាតំបន់កសិកម្ម ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ ការប្រើជីគីមីក្នុងវិស័យកសិកម្ម ការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ និងកំណើនប្រជាជន គឺជាកត្តាដែលកំពុងកើតមានឡើងដែលធ្វើឱ្យមានផលវិបាកដល់ប្រព័ន្ធផលិតកម្ម និងលំហូរសេវាកម្មពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

ទន្ទឹមនឹងបញ្ហាប្រឈមដែលវិស័យជលផលកំពុងជួបប្រទះ ការលូតលាស់របស់វិស័យជលផលទៅថ្ងៃអនាគតនឹងជួបប្រទះនូវបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីធ្លី ភាពទន់ខ្សោយនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូទៅ សមត្ថភាពវិនិយោគមានកម្រិត ភាពទន់ខ្សោយនៃចំណេះដឹងដើម្បីចាប់យកនូវឱកាសសម្រាប់ការគាំទ្រ គោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់។

៤៥. នេះគឺជាក្រុមការងារមួយដែលមានសមាសភាពរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូជាមួយនឹងតំណាងម្ចាស់ជំនួយ ដែលបំពេញការងារជាយន្តការសម្របសម្រួលការធ្វើឱ្យមានសុខដុមនីយកម្មរាល់ផែនការសកម្មភាព និងផែនការអភិវឌ្ឍនៅក្នុងវិស័យជលផល

ម្យ៉ាងទៀត ការអភិវឌ្ឍជម្រើសមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតក្រៅពីវិស័យជលផលផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍ពីរយ៉ាងគឺ ការបង្វែរមុខរបរប្រជាជនចេញពីការធ្វើនេសាទ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រង និងបង្កើនផលប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលផង ហើយបង្កើតបាននូវធនធាន និងភាពសម្បូររុងរឿងសម្រាប់តំបន់ជនបទដែលស្តែងឡើងនៅតាមគ្រួសារនីមួយៗផង។

រាជរដ្ឋាភិបាលនឹង :

១ ប្រើប្រាស់ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ដើម្បីសម្របសម្រួលគោលនយោបាយ ផែនការ និងសកម្មភាពរបស់ក្រសួង នាយកដ្ឋាន ភ្នាក់ងារ និងស្ថាប័នទាំងឡាយដែលប្រើប្រាស់ ឬមានឥទ្ធិពលលើធនធានទឹក។

២ ធ្វើការតាមរយៈគណៈកម្មការជាតិទទួលខុសត្រូវផ្នែកបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុដើម្បីរៀបចំ និងអនុវត្តផែនការជាតិសម្រាប់ការបន្សាំទៅនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ។

៣ បង្កើតក្រុមការងារអន្តរនាយកដ្ឋានតាមការចាំបាច់ ដើម្បីដោះស្រាយការគំរាមកំហែងដែលអាចកើតមានឡើងមកលើធនធានទឹក ដូចជាការសាងសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនី និងការបំពុលបរិស្ថានជាដើម។

៤ ចាត់វិធានការជាអន្តរក្រសួង និងនាយកដ្ឋានទៅតាមការទទួលខុសត្រូវរៀងខ្លួន ដើម្បីជំរុញកំណើននៃការនាំចេញផលនេសាទតាមរយៈយុទ្ធសាស្រ្តពាណិជ្ជកម្មបើកទូលាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

៥ ធ្វើការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកំណត់ និងធ្វើអន្តរាគមន៍ក្នុងការផ្តល់នូវជម្រើសនានា ការលើកកម្ពស់ និងការធានាបាននូវមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតសម្រាប់ជនក្រីក្រ ជនគ្មានទីពឹង និងជនងាយរងគ្រោះ។

យើងរំពឹងថាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់យើងនឹង :

១ ពិចារណាអំពីផលប៉ះពាល់មកលើវិស័យជលផល នៅពេលដែលរៀបចំផែនការរបស់ខ្លួនសម្រាប់វិស័យផ្សេងទៀត។

២ ធ្វើការជាមួយ និងតាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាក្នុងការធ្វើសុខដុមនីយកម្មគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ និងធ្វើអន្តរាគមន៍ចំពោះសកម្មភាពនានាដែលមានឥទ្ធិពលមកលើវិស័យជលផល។

បញ្ហាឆ្លងដែន :

ផ្នែកនេះក៏ត្រូវប្រឈមនឹងបញ្ហាជាច្រើន ដែលជាបញ្ហាកើតឡើងជាសកល ដូចជាបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ ការឡើងថ្លៃប្រេងឥន្ធនៈ ការខ្វះខាតស្បៀងអាហារ ។ល។ ទន្ទឹមនេះ ក៏មានបញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗទៀតដែលមាន ទំនាក់ទំនងនៅក្នុងតំបន់ដូចជា បទល្មើសនេសាទដែលបង្កឡើងដោយទូកនេសាទបរទេស និងការអភិវឌ្ឍវារីអគ្គិសនីនៅដងទន្លេមេគង្គប៉ែកខាងលើ។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ គឺត្រូវសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយក្រសួង នាយកដ្ឋាន ស្ថាប័ន ភ្នាក់ងារនានា និងជាមួយប្រទេសជិតខាង ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអន្តរវិស័យផង និងបញ្ហាឆ្លងដែនផង។ ទន្ទឹមនេះ យើងត្រូវបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសគោលនយោបាយល្អ លិខិតបទដ្ឋានច្បាប់សមស្រប ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហាទាំងនេះ។

ការយកចិត្តទុកដាក់ដ៏ជាក់លាក់នឹងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីកំណត់នូវផ្នែកនានា និងជនដែលងាយរងគ្រោះជាងគេពីផលប៉ះពាល់ដោយសារបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ និងកំណត់អាទិភាពនៃការធ្វើអន្តរាគមន៍ទៅតាមគោលដៅជាក់លាក់ទាំងនោះ ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះនេះ។

រាជរដ្ឋាភិបាលនឹង :

១ ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីស្វែងយល់ពីបញ្ហាកម្រិតថ្នាក់ជាតិ ទន្ទឹមនឹងការចូលរួមជាមួយប្រទេសផ្សេងៗ តាមរយៈយន្តការអាស៊ាន អង្គការសហប្រជាជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិនានាជាច្រើន។

២ ធ្វើការជាមួយគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គដើម្បីរៀបចំ និងអនុវត្តផែនការអាងទន្លេមេគង្គ។

៣ ធ្វើការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចក្នុងក្របខណ្ឌអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិព្រៃដែលកំពុងរងគ្រោះ អនុសញ្ញាស្តីពីការគ្រប់គ្រងជីវចម្រុះ និងកិច្ចព្រមព្រៀងនៃប្រទេសជាសមាជិករបស់គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ ស្តីពីការប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ។

យើងរំពឹងថាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នឹង :

១ ពិចារណាអំពីផលប៉ះពាល់ចំពោះប្រទេសដែលស្ថិតនៅផ្នែកខាងក្រោមនៃដងទន្លេមេគង្គ ដោយសារសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍របស់បណ្តាប្រទេសខាងលើទន្លេមេគង្គ។

២ គោរពកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងក្របខណ្ឌនៃពិធីការក្យូតូ នៃសន្និសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ៦

ថវិកាប៉ាន់ប្រមាណ សេចក្តីសង្ខេបអំពីកញ្ចប់ថវិកាតាមគោលដៅ

	កញ្ចប់ថវិកាតាមគោលដៅ	ថវិកាដែលបានគណនាសម្រាប់ ២០១០-២០១២	ថវិកាប៉ាន់ស្មានសម្រាប់ ២០១៣-២០១៥	ថវិកាប៉ាន់ស្មានសម្រាប់ ២០១៦-២០១៩	ថវិកាប៉ាន់ស្មានសម្រាប់ ២០១០-២០១៩	គិតជាភាគរយ
១	ការរួមចំណែករបស់វិស័យជលផលដល់ការរីកចម្រើនជាតិមានកម្រិតខ្ពស់និងមានចីរភាព	៦.៦៨៦.៧៩៥	៥.៨០២.៥៤៣	៧.៦៦៦.៧៨២	២០.១៥៦.១២០	២៦%
២	ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនក្នុងវិស័យនេះកំពុងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង និងមានកម្រិតខ្ពស់ជាងកម្រិតមធ្យមដែលបានកំណត់នៅថ្នាក់ជាតិ	៣.៥៤១.៥៦៤	៣.៣៨៧.៧៦៣	៤.១២១.២៦៨	១១.០៥០.៥៩៥	១៤%
៣	ដែននេសាទ និងប្រភពធនធានជលផលផ្សេងទៀតមានលក្ខខណ្ឌល្អ និងមានភាពរឹងមាំ ហើយអាចត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព	៤.៨៤២.៨៦២	៤.៤៥៦.៩០៥	៥.០៣៤.៥២៥	១៤.៣៣៤.២៩	១៨%
៤	ត្រីគឺជាប្រភពនៃចំណីអាហារដ៏សម្បូរបែបមានសុខភាព និងថ្លៃថ្នូរ	៤.០៨០.៥៥៨	៣.៧៩០.៩២៩	៦.៣១០.៥២០	១៤.១៨២.០០៧	១៨%
៥	មុខជំនួញក្នុងវបរនេសាទ គឺមានភាពចំណេញស្ថិរភាព និងមានភាពទទួលខុសត្រូវ	១.៥៥៥.៥៣៩	១.៤៣៣.៦៤៣	១.៧៤៧.៥៦០	៤.៧៣៦.៧៤២	៦%
៦	ដែននេសាទត្រូវបានគ្រប់គ្រង អភិវឌ្ឍ និងអភិរក្សដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយប្រទេសជិតខាង	១.៦៧៥.១៩១	១.៥៥២.៨៩០	១.៨៧០.៥២០	៥.០៩៨.៦០១	៦%
៧	បរិយាកាសគោលនយោបាយច្បាប់ និងការជួយគាំទ្រចំពោះវិស័យគឺមានភាពគ្រប់គ្រាន់ សមស្រប និងមានសមត្ថភាពអាចអនុវត្តបាន	២.៨០៨.៧៤៣	២.៧៥៨.១១០	៣.៤២៨.៤៣៦	៨.៩៩៥.២៨៩	១១ %
	តម្លៃសរុប	២៥.១៩១.២៥២	២៣.១៨២.៧៨៣	៣០.១៧៩.៦១១	៧៨.៥៥៣.៦៤៦	១០០%

ជំនាញការថ្នាក់អន្តរជាតិ

ល.រ	បរិយាយ/ប្រភេទ	ចំនួនមនុស្ស	ចំនួនខែ
១	ជំនាញការផ្នែកគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ/ប្រធានក្រុម	១	១០០
២	អ្នកធ្វើរបាយការណ៍អំពីលទ្ធភាពនៃផលនេសាទ	១	៤៨
៣	ជំនាញការផ្នែកសហគមន៍នេសាទ	១	៤៨
៤	ជំនាញការផ្នែកវារីវប្បកម្ម	១	៤៨
៥	ជំនាញការផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គម	១	៤៩
៦	ជំនាញការផ្នែកកែច្នៃផលជលផល	១	៤៨
៧	ជំនាញការផ្នែកត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ	១	៤៨
៨	ជំនាញការផ្នែកនីតិវិធីគោលនយោបាយ និងផែនការ	១	៩០
	សរុប	៨	៤៧៩

ជំនាញការថ្នាក់ជាតិ

ល.រ	បរិយាយ/ប្រភេទ	ចំនួនមនុស្ស	ចំនួនខែ
១	ជំនាញការផ្នែកផលិតផលនេសាទ	៣	៣៦០
២	ជំនាញការផ្នែកសហគមន៍នេសាទ	៣	៣៦០
៣	ជំនាញការផ្នែកវារីវប្បកម្ម	៣	៣៦០
៤	ជំនាញការផ្នែកកែច្នៃផលជលផល	៣	៣៦០
៥	អ្នកសិក្សាអំពីលទ្ធភាពនៃផលនេសាទ	១	១២០
៦	ជំនាញការផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍សង្គម	៣	៣៦០
៧	ជំនាញការផ្នែកការរៀបចំផែនទី	៣	៣៦០
៨	ជំនាញការផ្នែកត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ	១	១២០
៩	ជំនាញការផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃ	៣	៣៦០
១០	ជំនាញការផ្នែកនីតិវិធីគោលនយោបាយ និងផែនការ	១	១២០
	សរុប	២៤	២.៨៨០

មន្ត្រីគោលថ្នាក់មូលដ្ឋាន

ល.រ	បរិយាយ/ប្រភេទ	ចំនួនមនុស្ស	ចំនួនខែ
១	ជំនាញការផ្នែកផលិតផលនេសាទ	១២	១.៤៤០
២	ជំនាញការផ្នែកសហគមន៍នេសាទ	១២	១.៤៤០
៣	ជំនាញការផ្នែកវារីវប្បកម្ម	១២	១.៤៤០
៤	ជំនាញការផ្នែកកែច្នៃផលជលផល	១២	១.៤៤០
៥	ជំនាញការផ្នែករៀបចំផែនទី	១២	១.៤៤០
៦	ជំនាញការផ្នែកត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ	១២	១.៤៤០
៧	ជំនាញការផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃ	១២	១.៤៤០
	សរុប	៨៤	១០.០៨០

រដ្ឋបាលជលផល

រដ្ឋបាលជលផល
អាសយដ្ឋាន អាគារលេខ ១៨៦ មហាវិថីព្រះនរោត្តម សង្កាត់ទន្លេបាសាក់
ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ កម្ពុជា ប្រអប់សំបុត្រ ៥៨២
ទូរសារលេខ: (៨៥៥) ២៣ ២១៥ ៤៧០ គេហទំព័រ: www.fia.maff.gov.kh

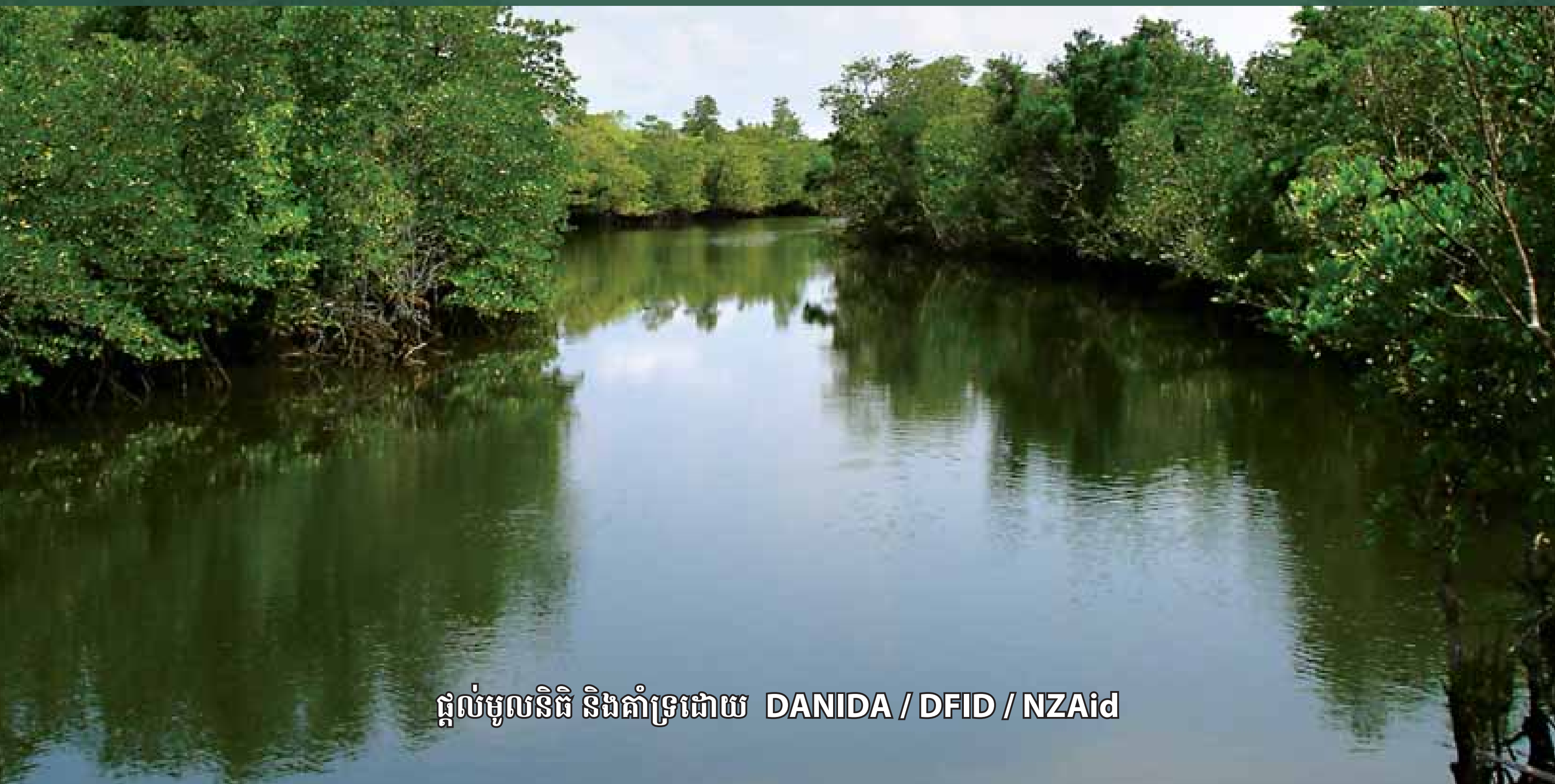

ផ្តល់មូលនិធិ និងគាំទ្រដោយ DANIDA / DFID / NZAid